ePublishing

ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ
EKT
NATIONAL DOCUMENTATION CENTRE

Μακεδονικά

Τόμ. 19, Αρ. 1 (1979)

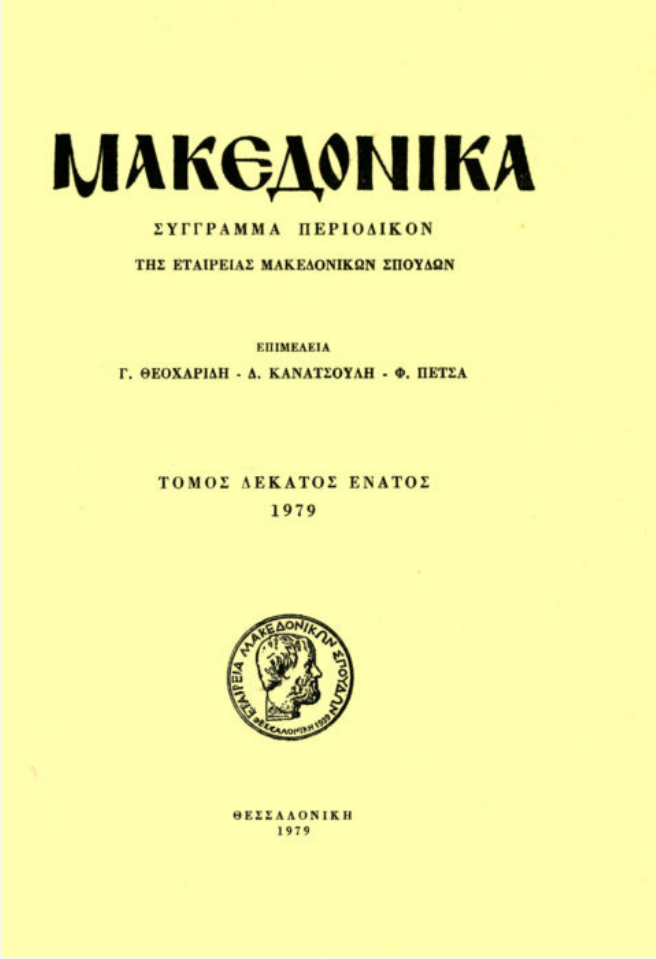

Ανέκδοτο μητρώο των μαχητών του Μακεδονικού Αγώνα

Κωνστ. Απ. Βακαλόπουλος

doi: 10.12681/makedonika.451

Copyright © 2014, Κωνστ. Απ. Βακαλόπουλος

Άδεια χρήσης Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0.

Βιβλιογραφική αναφορά:

Βακαλόπουλος Κ. Α. (1979). Ανέκδοτο μητρώο των μαχητών του Μακεδονικού Αγώνα. *Μακεδονικά*, *19*(1), 40–92. https://doi.org/10.12681/makedonika.451

https://epublishing.ekt.gr | **e-Εκδότης:** EKT | **Πρόσβαση:** 25/04/2024 12:26:30

ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΗΤΡΩΟ ΤΩΝ ΜΑΧΗΤΩΝ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Ἐργαζόμενος γιὰ τὴν κατάταξη τοῦ ἀρχείου τοῦ Ἱδρύματος Μελετῶν τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἵμου ἀνακάλυψα ἕνα πολύτιμο χειρόγραφο, τὸ ὁποῖο περιέχει πλούσια βιογραφικὰ στοιχεῖα γιὰ τοὺς σημαντικότερους μακεδονομάχους. Τὸ χειρόγραφο αὐτὸ μὲ τὸν τίτλο «Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους μέχρι τοῦ 1909 καὶ ἀγωνισταί του», γραμμένο σὲ τετράδιο διαστάσεων 18,5×24, κιτρινωπὸ ἀπὸ τὴν πολυκαιρία, ἀποτελεῖται ἀπὸ 67 φύλλα μὲ τὶς κανονικὲς ὁριζόντιες γραμμές. Ἡ ἀρίθμηση ἀρχίζει μετὰ τὸ τρίτο φύλλο καὶ φθάνει ὡς τὴ σελίδα 125. Τὸ χειρόγραφο περιβάλλεται ἀπὸ ἕνα λευκὸ ἐξώφυλλο[1].

Ὁ συγγραφέας του εἶναι ἀνώνυμος. Ἀπὸ τὴ γραφή του ὅμως καὶ τὴν ὀρθογραφική του ἱκανότητα διαπιστώνουμε ὅτι πρόκειται γιὰ σχετικὰ ἐγγράμματο Ἕλληνα, ποὺ ἀγωνίζεται νὰ φανεῖ λόγιος γράφοντας σὲ μιὰ ἄθλια, κακοσύντακτη καὶ ψυχρὴ καθαρεύουσα. Ἂν ἔγραφε στὴ δημοτική, ἀσφαλῶς θὰ λυνόταν ἡ γλώσσα του καὶ θὰ εἶχε νὰ μᾶς πεῖ πολλὰ καὶ ἐνδιαφέροντα. Ἀπὸ μερικὲς εἰδήσεις, ποὺ μᾶς προσφέρει, φαίνεται ὅτι ἦταν γνώστης τῶν πραγμάτων καὶ ντόπιος κάτοικος τῆς Μακεδονίας. Ἔτσι, μιλώντας γιὰ τὸ μακεδονομάχο Ἀπόστολο Πανόπουλο, γράφει ὅτι στὴν ἀρχὴ ἐργάστηκε ὡς «τροφοδότης τῶν σωμάτων μας», ἔκφραση ποὺ δείχνει, νομίζω, ὅτι ὁ συγγραφέας ἦταν κάποιος ἐπίσημος ἀγωνιστής. Ποιὸς ὅμως εἶναι αὐτός, δὲν μπόρεσα τελικὰ νὰ τὸ ἐξακριβώσω. Φαίνεται νὰ κατάγεται ἀπὸ τὴ Μακεδονία.

Ὁ περίεργος τίτλος τοῦ χειρογράφου ἑρμηνεύεται ἂν ἐξετάσουμε τὸ περιεχόμενο τοῦ πρώτου μέρους τοῦ κειμένου του: ὁ συγγραφέας ἀνατρέχει γενικότατα ὡς τὴν ἀρχαία ἱστορία τῆς Μακεδονίας καὶ πραγματευόμενος περιληπτικὰ τοὺς διαφόρους σταθμούς της φθάνει ὡς τὸ τέλος τοῦ 19ου αἰώνα (σ. 18). Τὸ τμῆμα αὐτὸ τῆς ἱστορίας του, ὅπως εἶναι ἑπόμενο, δὲν παρουσιάζει ἐπιστημονικὸ ἐνδιαφέρον. Σπουδαιότερες εἶναι οἱ σελίδες 18-23, ὅπου γίνεται λόγος γιὰ τὴν ἀντίδραση τῶν Ἑλλήνων στὴν προπαγάνδα καὶ στὶς βιαιότητες τῶν Βουλγάρων κομιτατζήδων στὴ Μακεδονία. Κατόπιν στὶς σελίδες 23-26 δίνει ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες γιὰ τὴν ὀργάνωση τοῦ

1. Θὰ ἤθελα καὶ ἀπὸ ἐδῶ νὰ εὐχαριστήσω τὸν Πρόεδρο τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΜΧΑ κ. Δ. Δελιβάνη, τὸν Διευθυντή του κ. Κ. Μητσάκη, καθὼς καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ποὺ μοῦ ἔδωσαν τὴν ἄδεια νὰ μελετήσω καὶ νὰ δημοσιεύσω τὸ χειρόγραφο,

Μακεδονικοῦ Ἀγώνα μετὰ τὴν ἄφιξη τοῦ Λάμπρου Κορομηλᾶ ὡς προξένου τῆς Ἑλλάδας στὴ Θεσσαλονίκη. Στὴ συνέχεια παραθέτει μιὰ κατάσταση τῶν Ἑλλήνων προξένων στὶς Σέρρες, Καβάλα, Μοναστήρι καὶ τῶν διαφόρων ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι τοποθετήθηκαν στὰ διάφορα ἑλληνικὰ προξενεῖα ἢ σὲ σχολεῖα ὡς διευθυντές, ἐπιθεωρητές κ.λ.

Ἀπὸ τὴ σελίδα 26 ὁ ἀνώνυμος συγγραφέας προβαίνει στὴ βιογράφηση τῶν πιὸ σημαντικῶν μακεδονομάχων μὲ πρῶτο τὸν Παῦλο Μελᾶ. Ὕστερα ἀπ' αὐτὸν (σ. 28 κ.ἑ.) βιογραφεῖ, κατ' ἀλφαβητικὴ σειρά, 198 ἀρχηγοὺς σωμάτων. Μετὰ τὸν τελευταῖα μνημονευόμενο μακεδονομάχο Ἠλία Χιονάκο, ὁ συγγραφέας θυμήθηκε καὶ κατέγραψε ἄλλους δύο ὁπλαρχηγοὺς τὸν Κωνσταντῖνο Οἰκονόμου καὶ τὸν Δράγα (Κακουλίδη Γεώργιο ἢ Ἀριστείδη). Ἀνάμεσα στοὺς ἄγνωστους μακεδονομάχους, ποὺ μᾶς γνωρίζει τὸ χειρόγραφο, συγκαταλέγεται καὶ μιὰ Καστοριανὴ γυναίκα, ἡ Εὐτέρπη Ζήσηνα ἀπὸ τὴ συνοικία Ἀπόσκεπο.

Πότε γράφτηκε τὸ κείμενο τοῦ χειρογράφου; Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἔχει γραφτεῖ μετὰ τὸν πρῶτο παγκόσμιο πόλεμο καὶ πάντως πρὶν ἀπὸ τὸ 1935, γιατὶ ἀναφέρονται ἐν ζωῇ πρόσωπα, ποὺ πεθάναν μετὰ τὴν τελευταία αὐτὴ χρονολογία.

Ἡ χρονολογία τοῦ καταλόγου αὐτοῦ φαίνεται, ὅταν τὸν ἀντιπαραβάλουμε πρὸς ἄλλα παρόμοια γνωστὰ μητρῶα μακεδονομάχων, ποὺ ἄρχισαν νὰ δημοσιεύονται μετὰ τὸ πέρας τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου[1]. Συγκρίνοντας τὶς πληροφορίες, ποὺ μᾶς δίνει ὁ ἀνώνυμος συγγραφέας, πρὸς τὶς ἀντίστοιχες τῶν παραπάνω μητρώων, διαπιστώνουμε ὅτι οἱ πρῶτες εἶναι πολὺ πιὸ πλούσιες καὶ ἐνδιαφέρουσες. Τὸ σπουδαῖο εἶναι ὅτι μέσα σὲ μικρὸ σχετικὰ ἀριθμὸ σελίδων μᾶς δίνονται τὰ σημαντικότερα βιογραφικὰ στοιχεῖα τῶν ἀρχηγῶν τοῦ μακεδονικοῦ ἀγώνα, θετικὰ καὶ ἀκριβή. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο θεώρησα σκόπιμο νὰ δημοσιεύσω μόνο τὸ δεύτερο μέρος τοῦ χειρο-

1 Μητρῶα μακεδονομάχων μὲ λεπτομερὴ βιογραφικὰ στοιχεῖα γιὰ καθένα ἀπ' αὐτοὺς βλ. στῆς Ἀ γ γ ε λ ι κ ῆ ς Β. Μ ε τ α λ λ ι ν ο ῦ (Π. Τσιώμου), Πάνθεον τῶν Μακεδόνων Ἀγωνιστῶν (1896-1914), Θεσσαλονίκη 1951. Πρβλ. τοῦ Ἀ θ α ν α σ ί ο υ Σ ο υ λ ι ώ τ η - Ν ι κ ο λ α ΐ δ η, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγών, Ἡ «Ὀργάνωσις Θεσσαλονίκης» 1906-1908 Ἀπομνημονεύματα, Θεσσαλονίκη 1959, σ. 77-89, Π α ύ λ ο υ Γ ύ π α ρ η, Οἱ πρωτοπόροι τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος, 1903-1909, Ἀθῆναι 1962, σ. 312-335. Μητρῶο Κρητῶν μακεδονομάχων βλ. στὸ Ἀρχεῖο Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος Πηνελόπης Δέλτα, 2. Γ ε ω ρ γ ί ο υ Δ ι κ ω ν ύ μ ο υ Μ α κ ρ ῆ, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν (Ἀπομνημονεύματα), Θεσσαλονίκη 1959, σ. 129-144, Π. Γ ύ π α ρ η, ἔ.ἀ., σ. 297-363. Βιογραφικὰ στοιχεῖα γιὰ ὁρισμένους μακεδονομάχους βλ. στὴ μελέτη τοῦ Γ ε ω ρ γ ί ο υ Μ ό δ η, Μακεδονικὸς Ἀγὼν καὶ Μακεδόνες Ἀρχηγοί, Θεσσαλονίκη 1950, σ. 141-319, Γ ε ω ρ γ ί ο υ Λ υ ρ ι τ ζ ῆ, Ἡ Ἐθνικὴ Ἑταιρεία καὶ ἡ δρᾶσις αὐτῆς, Κοζάνη 1970, σ. 22-90, Κ ώ σ τ α Δ ο ύ φ λ ι α, Τὰ δημοτικὰ τραγούδια τοῦ Μακεδονικοῦ νεοαρματολισμοῦ, Συλλογὴ πρώτη, Θεσσαλονίκη 1977.

γράφου, τὸ ὁποῖο φέρει τὸν τίτλο «'Αγωνισταὶ τοῦ Μακεδονικοῦ 'Αγῶνος». Οἱ πληροφορίες του δὲν εἶναι βέβαια πάντα ἀκριβεῖς, διότι ἦταν φυσικό, ἐφόσον εἶχε νὰ ἀξιολογήσει ὁ συγγραφέας καὶ νὰ ἀπαριθμήσει ἕνα τόσο μεγάλο ἀριθμὸ προσώπων, νὰ συγχέει π.χ. κάποτε τὰ μικρά τους ὀνόματα ἢ τὰ ψευδώνυμά τους. Ὁ ἐκδότης τοῦ χειρογράφου προσπάθησε, ὅσον ἦταν δυνατό, νὰ ἐπισημάνει παρόμοια λάθη καὶ νὰ τὰ διορθώσει.

ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

σ. 23 Ὁ Κορομηλᾶς Λάμπρος διωρίσθη κατὰ πρῶτον ὡς πρόξενος εἰς Φιλιππούπολιν καὶ κατόπιν μετετέθη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπου ὑπῆρξεν ὁ δημιουργὸς τοῦ παμμεγίστου ἔργου τῆς ὀργανώσεως τοῦ Μακεδονικοῦ 'Αγῶνος.

σ. 24 Ὁ Κορομηλᾶς δὲν εὕρισκεν ἀποτελεσματικὸν τὸ ὅτι διὰ πατριωτικῶν λόγων καὶ ἐνθουσιωδῶν ἄρθρων θὰ ἤτο δυνατὸν νὰ προπαρασκευασθῇ ἡ κοινὴ γνώμη, ἀλλὰ μόνον μὲ ὠργανωμένην ἀντίδρασιν. 'Απετάθη πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, τὸν τότε διάδοχον Κωνσταντῖνον, τὸν ὁποῖον προεκάλεσε ν' ἀναλάβῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν του τὸ 'Εθνικὸν ἔργον τῆς διασώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μακεδονίας καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τοῦ πρὸς δρᾶσιν ἐπιτελείου τοῦ ἔργου του, τὸν ὁποῖον κατάλογον ἐνέκρινε ὁ Κωνσταντῖνος.

Εἰς τὸν πίνακα αὐτὸν περιελαμβάνοντο τὰ ὀνόματα τῶν ἑξῆς στελεχῶν ὡς ὀργανωτῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων: Μωραΐτου Μιχαήλ, λοχαγοῦ, μὲ τὸ ψευδώνυμον Κόδρος, Κουρέβελη Σπυρίδωνος, λοχαγοῦ, μὲ τὸ ψευδώνυμον Καλυβᾶς, Μαζαράκη Κωνσταντίνου, ὑπολοχαγοῦ, μὲ τὸ ψευδώνυμον 'Ακρίτας, Μηλίου Σπυρίδωνος ἢ Σπυρομήλιου, ὑπομοιράρχου, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Μπούας, Ἑξαδακτύλου 'Αθανασίου, ὑπολοχαγοῦ, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον 'Αντωνίου, Κακουλίδου Γεωργίου, ὑπολοχαγοῦ, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Δράγας ἢ 'Αριστείδης, 'Αβράσογλου 'Ιωάννου ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον 'Αμβρακιώτης καὶ Κακάβου Δημητρίου, ἀνθυπολοχαγοῦ, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ζώης.

Εἰς τὸ προξενεῖον Θεσσαλονίκης ἐκρατήθησαν:
Ὁ Κουρούκλης 'Ανδρέας, ὑπολοχαγός, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Καλυβᾶς, 'Οθωναῖος 'Αλέξανδρος, ὑπολοχαγός, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Παλαμίδης, Ταβουλάρης Κυριᾶκος, ἀνθυπολοχαγός, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Κατσανός, Ματραπᾶς Γεωργίου, λοχαγός, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Μαρᾶς ἢ Ματαπᾶς καὶ Μοσχονήσιος 'Αλκιβιάδης, λοχαγός.

Εἰς τὸ προξενεῖον Σερρῶν ἐτοποθετήθησαν ὡς πρόξενοι:
Ὁ Κουρέβελης 'Ανδρέας, ὑπολοχαγός, (ὡς Καλυβᾶς), Φλωριᾶς Δημοσθένης, ὑπολοχαγός, καὶ ὁ Καψαμπέλης Βασίλειος, ὑπίατρος.

Ὡς πρόξενοι Καβάλας διωρίσθησαν:

Ὁ Μαυρομιχάλης Στυλιανός, σημαιοφόρος, καὶ ὁ Τυπάλδος Κωνσταντῖνος. σημαιοφόρος.

Ὡς πρόξενοι Μοναστηρίου διωρίσθησαν:

Ὁ Σπηλιάδης Παναγιώτης, λοχαγός, μὲ τὸ ψευδώνυμον Παρασκευαΐδης. Ὁ Κοντογούρης Νικόλ., ὑπολοχαγός, μὲ τὸ ψευδώνυμον Θεοδωρίδης. Ὁ Σαρηγιάννης Π., ἀνθυπολοχαγός, μὲ τὸ ψευδώνυμον Σάρρος.

Ὡς ἐπιθεωρηταὶ τῶν δημοτικῶν Σχολείων Μακεδονίας:

Ὁ Παπαζαχαρίου Ἄγγελος, καθηγητὴς Γυμνασίου. Ὁ Σάρρος Δημήτριος, καθηγητὴς Γυμνασίου. Ὁ Χατζηκυριακοῦ Γεώργιος, καθηγητὴς Γυμνασίου.

Ὁ σκοπὸς τοῦ διορισμοῦ των ὡς ἐπιθεωρητῶν σχολείων ἦτο διὰ νὰ προπαρασκευάσουν τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τῆς Μακεδονίας διὰ τὸν δι' ἀνταρτικῶν σωμάτων ἔνοπλον ἀγῶνα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν Βουλγάρων κομιτατζήδων. Οὗτοι ἐπεσκέπτοντο πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωριὰ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των.

Ὡς πράκτορες καὶ ὀργανωταὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα διευθυντῶν σχολείων διωρίσθησαν:

Ὁ Τσιρογιάννης Βλάσιος, ὑπολοχαγός, εἰς Στρώμνιτσαν μὲ τὸ ψευδώνυμον Νταλής. Ὁ Παπαβασιλείου Δημήτριος, λοχαγός, εἰς τὰ Γιαννιτσὰ μὲ τὸ ψευδώνυμον Σφέτσιος. Ὁ Κιτᾶνος Ἀνάργυρος, ἰδιώτης, εἰς τὴν Ἔδεσσαν, κατόπιν εἰς Βογδάντσαν Γευγελῆς.

σ. 26 Ὁ Γρηγοριάδης Νεόκοσμος, ἀνθυπολοχαγός, εἰς τὴν Ἔδεσσαν.

Ὁ Παπαϊωάννου Νίκανδρος, ἰδιώτης, εἰς Ἀριδαίαν Καρατζόβας.

Ὁ Ἀβράσογλου Κωνσταντῖνος, ἰδιώτης, εἰς Γευγελήν.

Ὁ Παπαδόπουλος Κωνσταντῖνος, ὑπαξιωματικός, καὶ ἄλλοι.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προξενικῶν ὑπαλλήλων, ἀρχηγῶν, ὀργανωτῶν, πρακτόρων κ.τ.λ. τινὲς ἐξ αὐτῶν ἀνέλαβον ἀρχηγίαν ἐνόπλων σωμάτων, οἱ ὁποῖοι διέπρεψαν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο.

Ἀφοῦ ἐκρίθη πλέον ἱκανοποιητικῶς προκεχωρημένη ἡ διοργάνωσις τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος καὶ ἐτακτοποιήθηκαν αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι, ἀπεφασίσθη ἡ ἀποστολὴ εἰς Μακεδονίαν ἐνόπλων σωμάτων ἀνταρτῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὡς ἀρχηγῶν καὶ ὁπλαρχηγῶν καὶ ἐξ ἰδιωτῶν γενναίων, τολμηρῶν, καταλλήλων πρὸς τοῦτο.

Μέχρι τῆς ἀποστολῆς ὅμως τῶν ἐν λόγῳ ἐνόπλων ἀνταρτικῶν σωμάτων ἐξ Ἑλλάδος, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς τραγικῆς καταστάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μακεδονίας, ἄνδρες ἐνθουσιώδεις, τολμηροὶ καὶ γενναῖοι ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς Μακεδονίας, ἐξηγέρθησαν καὶ ἀντετάχθησαν ἐνόπλως εἰς τοὺς κομιτατζήδας μὲ μόνην τὴν ἰδικήν των δύναμιν σχηματίζοντες ἔνοπλα σώματα, καὶ ὡς τοιοῦτοι ἀνεφάνησαν οὐκ ὀλίγοι ὡς κατωτέρω ἀναφέρομεν δι' ἕνα ἕκαστον ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει.

Πρῶτον ἀνταρτικὸν σῶμα ἐξ Ἑλλάδος εἰς Μακεδονίαν.

σ. 27

Ὁ Παῦλος Μελᾶς[1]

Ὁ Παῦλος Μελᾶς ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ἀρχηγὸς ἑλληνικοῦ ἀνταρτικοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ ὁ πρῶτος σπινθὴρ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος 1903-1909, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ διὰ προδοσίας θανάτου του ὑπῆρξεν ἡ ἠλεκτρικὴ κινητήριος δύναμις, ἡ ὁποία ἠλέκτρισε τὸν ἁπανταχοῦ τῆς ὑφηλίου ἑλληνισμόν, ὁ ὁποῖος ἐξηγέρθη καὶ ἐκινήθη σύσσωμος κατὰ τῶν αἱμοβόρων κομιτατζήδων.

Τὸ σῶμα τοῦ Παύλου Μελᾶ ἀποτελούμενον ἐκ Μακεδόνων καὶ Κρητῶν εἰσῆλθεν εἰς τὴν Μακεδονίαν τὴ ν 7 πρὸς 8 Μαρτίου 1904 μὲ ὑπαρχηγοὺ τὸν Εὐθ. Καούδην, Δικώνυμον Μακρῆν, Καπετὰν Κώτταν ἐκ Ρούλιας (Κατωχωρίου) μὲ ὁδηγὸν τὸν Παῦλον Κύρου ἐκ Ζελόβου (Ἀνταρτικοῦ). Συνειργάσθη καὶ συνεπολέμησε καὶ μὲ τοὺς Καραβαγγέλην, Καραλίβανον, Πύρζαν Νικ. καὶ ἄλλους.

Ἀλλ' ὁ πρωτοπόρος αὐτὸς ἀγωνιστὴς τῆς Μακεδονικῆς ἐποποιΐας, ἐπέπρωτο νὰ μὴν ἀπολαύσῃ τοὺς καρποὺς τῶν μόχθων του, καθόσον μετὰ ἐνεάμηνον περίπου σκληρὸν ἀγῶνα κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων διὰ προδοσίας ὑπὸ τοῦ Βουλγάρου Μήτρου Βλάχου ἔπεσεν ἡρωϊκώτατα μαχόμενος εἰς τὴν συμπλοκὴν μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ παρὰ τὴν Στάτιτσαν τὴν 27 πρὸς τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1904. Μετὰ τὴν ἔξοδον τοῦ Παύλου Μελᾶ ἐπηκολούθησε ἀθρόα ἔξοδος ἀνταρτικῶν σωμάτων ἐξ Ἑλλάδος καὶ καταρτισμὸς σωμάτων ἐξ ὁπλαρχηγῶν καὶ ὁπλιτῶν Μακεδόνων δεδοκιμασμένης ἱκανότητος καὶ ἠθικοῦ.

σ. 28

Ἄγρας (Τέλλος Ἀγαπηνὸς)[2]

Ὁ Καπετὰν Ἄγρας, ἀνθυπολοχαγὸς τότε, ὡς ἀρχηγὸς ἀνταρτικοῦ σώματος ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν, ὅπου διεξήγαγε πολλὰς μά-

---

1. Γιὰ τὸν Παῦλο Μελᾶ βλ. γενικὰ τὶς μονογραφίες τοῦ Α. Θωμαΐδη, Ἱστορία Παύλου Μελᾶ, Ἀθῆναι 1909, Ἠλία Ι. Μπακοπούλου, Παῦλος Μελᾶς. Βιογραφία, Ἀθήνα 1939, Ἰωάν. Σωτ. Νοτάρη, Παῦλος Μελᾶς, Βιογραφία, Θεσσαλονίκη 1955, Γ. Μαραβελέα, Παῦλος Μελᾶς· ἡ ζωή, ἡ δράση καὶ ὁ δοξασμένος θάνατος τοῦ πρωτομάρτυρα τῆς Μακεδονικῆς ἐλευθερίας, Θεσσαλονίκη 1959, Νατα λίας Παύλου Μελᾶ, Παῦλος Μελᾶς· βιογραφία ἀπὸ διηγήσεις, ἀναμνήσεις, γράμματα δικά του καὶ ἄλλων, Ἀθῆναι 1963. Πρβλ. Γ. Μόδη, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν καὶ ἡ Νεώτερη Μακεδονικὴ Ἱστορία, σ. 221-234.

2. Βλ. τὴ μελέτη τοῦ Θεοδ. Γρηγ. Κανελλοπούλου, Καπετὰν Ἄγρας. Τέλλος Ἀγαπηνὸς ἐθνομάρτυρας (1880-1907). Εἰσαγωγὴ στὸν Μακεδονικὸν Ἀγῶνα, Ἀθήνα 1952. Πρβλ. Douglas Dakin, The Greek Struggle in Macedonia 1897-1913, Thessaloniki 1966 σ. 142, 207, 279, Γεωργίου Μόδη, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν καὶ ἡ Νεώτερη Μακεδονικὴ Ἱστορία, σ. 382-384, Παύλου Λ. Τσάμη, Μακεδονικὸς Ἀγών, Θεσσαλονίκη 1975, σ. 343, 348, 352-354, 386-390, 393-394, 396.

χας κατὰ τῶν Βουλγάρων κομιτατζήδων, εἰς μίαν τῶν ὁποίων, καίτοι τραυματισθεὶς εἰς τὴν χεῖρα, ἐξηκολούθησε τὴν μάχην μετὰ παραδειγματικῆς ἀνδρείας.

Μετ' ὀλίγον παρέδωσε τὴν ἀρχηγίαν εἰς τὸν Κάλλαν (Σάρρον Κωνσταντῖνον) καὶ μετέβη εἰς τὸ Μορίχοβον, ὅπου ἀπηγχονίσθη ὑπὸ τῶν κομιτζατζήδων κατὰ τὸν ἑξῆς δολιότατον τρόπον: οἱ ἀρχικομιτατζῆδες Βούλγαροι Ζλατάνης καὶ Τάνες ἐζήτησαν συνεννόησιν εἰς κοινὴν δῆθεν δράσιν κατὰ τῶν Τούρκων. Ὁ Ἄγρας, ἀνύποπτος καὶ ἄπειρος τῶν βουλγαρικῶν πανουργιῶν, μολονότι οἱ ὀπαδοί του καὶ πλεῖστοι τῶν συνεργατῶν του προσεπάθησαν νὰ τὸν πείσουν νὰ μὴ δεχθῇ τὴν συνάντησιν ταύτην καὶ τοῦ ὑπέδειξαν τοὺς κινδύνους, εἰς τοὺς ὁποίους παρεσύρετο, ἐδέχθη καὶ μετέβη ἄοπλος σχεδὸν μαζὶ μὲ τὸν Ζαφείρην Λόγγον καὶ Ἀντώνιον Μίγκαν.

Κατὰ τὴν συνάντησιν οἱ ἀρχικομιτατζῆδες, ἄνευ τινὸς συζητήσεως τὸν συνέλαβον, τὸν ἔδεσαν καὶ τὸν περιέφερον ἀνὰ τὰ βουλγαρικὰ χωρία πρὸς ἐξευτελισμὸν καὶ ταπείνωσίν του.

Τὴν αἰχμαλωσίαν του τὴν ἀνεκοίνωσαν, ὅταν ἔφθασαν πλησίον τοῦ χωρίου Βλάδοβον (νῦν Ἄγρα), ὅπου καὶ τὸν ἀπηγχόνισαν κατόπιν ἀγρίας καὶ ἀπεγνωσμένης πάλης.

σ. 29

Τόσκας (Στέφανος Ἀκρίβος)

Ὁ Τόσκας, ἐπιλοχίας τότε, ὡς ὁπλαρχηγὸς καὶ γραμματεὺς τοῦ ἀρχηγοῦ Μάλλιου (Στεφαν. Δούκα) κατὰ τὸ ἔτος 1904 καὶ γραμματεὺς τοῦ ἀρχηγοῦ Γκούρα (Δημ. Παπαβιέρου) κατὰ τὸ 1907, ἔδρασεν εἰς πολλὰς περιφερείας καὶ ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων, ἰδίως δὲ εἰς τὰς μεγάλας καὶ σφοδρὰς μάχας τοῦ Λεχόβου (Καστανοχωρίου), τῆς Βέρμπιανης καὶ Ζαγορίτσανης (Βασιλειάς). Συνειργάσθη μὲ τοὺς Δρίβαν (Κλεῖτον Π.), Φλάμπουραν (Θειάφην Εὐστ.), Λίγγον (Μαλεύρην Πετ.), Περδίκαν (Νεράντζην Παῦλον) καὶ ἄλλους.

Ἀκρίτας (Μαζαράκης Κων.)[1]

Ὁ καπετὰν Ἀκρίτας, ὑπολοχαγὸς τότε, κατ' ἀρχὰς ἐχρημάτισεν ἀρχηγὸς ὀργανωτὴς ἀνταρτικῶν σωμάτων καὶ κατόπιν ὡς ἀρχηγὸς ἀνταρτικοῦ σώματος εἰς τὴν περιφέρειαν Ναούσης. Ἡ δρᾶσις του ὅμως ἐπεξετάθη μέχρι Γευγελῆς, Κιλκισίου καὶ Χαλκιδικῆς, πολεμῶν κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγά-

1. Ἀρχεῖον Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος Πηνελόπης Δέλτα. 3. Παναγιώτη Παπατζανετέα, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν (Ἀπομνημονεύματα), Θεσσαλονίκη 1960, σ. 1-3, 22, 51, 57, Ἀλεξάνδρου Ζάννα, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν (Ἀναμνήσεις), Θεσσαλονίκη 1960, σ. 20, 68, 73, 75, 78, 79, 85, D. Dakin, ἔ. ἀ., σ. 143, 187, 213-214, 218, 235-236, 284, 448, Δημητρίου Ν. Κακκάβου, Ἀντιστρατήγου, Ἀπομνημονεύματα (Μακεδονικὸς Ἀγών), Θεσσαλονίκη 1972, σ. 51, 102-103, 111, 116, 122, 170-171.

ρων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπροξένησε μεγάλας καταστροφάς. Ὑπῆρξε καὶ συνεπίκουρος καὶ τῶν ἐντὸς τῆς λίμνης τῶν Γιαννιτσῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων μὲ τὸ ψευδώνυμον Καπετὰν Γρέγος.

σ. 30 Ἀμβρακιώτης (Ἀβράσογλου Ἰωάννης)[1]

Ὁ Ἀμβρακιώτης, ὑπολοχαγὸς τότε, κατ' ἀρχὰς ἐχρημάτισεν ὡς ἀρχηγὸς ὀργανωτὴς ἀνταρτικῶν σωμάτων, κατόπιν δὲ ὡς ἀρχηγὸς σώματος εἰς τὴν περιφέρειαν Κοζάνης, ὅπου διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων. Κατόπιν προδοσίας ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, συνελήφθη αἰχμάλωτος ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰς Σαρὴ Γκιὸλ (Κρηστῶνα). Διὰ ἐπιτηδείων ἐνεργειῶν ἐδραπέτευσεν ἐκ τῶν φυλακῶν καὶ ἐσυνέχισε τὸν ἀγῶνα καὶ εἰς ἄλλας περιφερείας. Συνειργάσθη καὶ συνεπολέμησε μὲ τοὺς Ἀκρίταν (Μαζαράκην Κων.), Καούδην Εὐθύμ. καὶ ἄλλους.

Ἀμύντας (Δουμπιώτης Νικόλαος)[2]

Ὁ Ἀμύντας κατήγετο ἐκ Κρήτης καὶ ἔδρασεν ὡς ἀρχηγὸς σώματος εἰς πολλὰς περιφερείας τῆς Μακεδονίας καὶ ἰδίως εἰς τὰς περιφερείας Ναούσης, Βεροίας καὶ Ἐδέσσης, πολεμήσας τοὺς Βουλγάρους λυσσωδῶς, ἐκδικούμενος τὴν δολοφονίαν πολλῶν Ἑλλήνων, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν ἀναπτέρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἀνδρεάδης Παντελῆς

Ὁ Ἀνδρεάδης Παντελῆς ἔδρασεν ὡς ὁπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Κάλα (Σάρρου Κων.) εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Βουλγάρων καὶ Τούρκων, ὡς καὶ εἰς τὴν αἰφνιδιαστικὴν μάχην πρὸς ἐκδίωξιν τῶν Βουλγάρων ἐξ αὐτῆς.

σ. 31 Ἀνδριανάκης Νικόλαος[3]

Ὁ Ἀνδριανάκης Νικόλαος ἐκ Κρήτης κατ' ἀρχὰς ἔδρασεν ὡς ὁπλαρχηγὸς σώματος εἰς πολλὰς περιφερείας τῆς Μακεδονίας καὶ βραδύτερον ὡς ἀρχηγὸς σώματος.

Πρὸς καλυτέραν καὶ ἀποτελεσματικωτέραν καταπολέμησιν τῶν κομιτατζήδων, συνειργάσθη καὶ συνεπολέμησε μὲ τὸν Δεληγιαννάκην, Καούδην, Γύπαρην Παῦλον καὶ ἄλλους.

---

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 201, 211-212, Τσάμη, Μακεδονικὸς Ἀγών, σ. 225, 297.

2. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 386, 390, 396. Ὁ Δουμπιώτης καταγόταν ἀπὸ τὴ Χαλκιδική.

3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 364, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 369, 373-374, 377-378, 382, 415, 417-418, 433, Π. Οἰκονόμου, Τὸ Λέχοβο στὴν ἱστορική του πορεία, Θεσσαλονίκη 1976, σ. 105-106.

Ἀντωνιάδης Ξενοφῶν[1]

Ὁ Ἀντωνιάδης Ξενοφῶν κατήγετο ἐξ Ἠπείρου καὶ διωρίσθη ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ δημοδιδασκάλου ὡς πράκτωρ καὶ ὀργανωτὴς ἐνόπλων σωμάτων εἰς τὴν περιφέρειαν Σιδηροκάστρου καὶ Πετριτσίου, ἀλλὰ προδοθεὶς κατέφυγεν εἰς τὴν Καβάλαν, ὅπου ἐξηκολούθησεν τὸ ἔργο του.

Εἰς τοὺς Βουλγαρικοὺς πολέμους ἐτραυματίσθη εἰς τὴν χεῖρα του.

Ἀργυρίου Γεώργιος[2]

Ὁ Ἀργυρίου Γεώργιος ἔδρασεν εἰς Μορίχοβον ὡς διμοιρίτης τοῦ σώματος Κατσίγαρη Ἐμμ. Ὑπῆρξεν γενναῖος καὶ τολμηρὸς καὶ ἐπέδειξε παράτολμον ἀνδρείαν εἰς πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων.

σ. 32

Ἀρκούδας Γεώργιος[3]

Ὁ Καπετὰν Ἀρκούδας ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν, εἰς τὴν Χαλκιδικήν, ὅπου ἔλαβε μέρος εἰς τὴν παρὰ τὴν χαράδραν τῆς Ἁγ. Ἀναστασίας μάχην καὶ κατόπιν εἰς τὴν περιφέρειαν Μοριχόβου.

Καπετὰν Βαγγέλης Νικολάου[4]

Ὁ Καπετὰν Βαγγέλης κατήγετο ἐκ τοῦ χωρίου Στρέμπενον (Ἀσπρόγεια) Φλωρίνης. Κατ' ἀρχὰς ἦτο ἀρχηγὸς ἑλληνικοῦ καταδιωκτικοῦ σώματος (ἀρματολικοῦ) καὶ ὡς συνοδὸς τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ κατὰ τῶν Βουλγάρων τῇ ὑποδείξει τοῦ μητροπολίτου Καστορίας Γερμανοῦ Καραβαγγέλη. Καὶ τοῦτο πρὸς ἐνθάρρυνσιν καὶ ἐμψύχωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Ἀργότερον ἐσχημάτισεν αὐτοτελὲς ἑλληνικὸν σῶμα ἐξ ἐντοπίων. Δὲν ἐξεπλήρωσε τὸν σκοπόν του, δολοφονηθεὶς ἐξ ἐνέδρας ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τὴν 25 Μαρτίου 1904, ἐνῶ ἐπέστρεφεν ἐκ Μοναστηρίου, ὅπου εἶχε κληθῆ ὡς μάρτυς μετὰ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου Ζέλενιτς (Σκλῆθρον).

Καπετὰν Βάνδος Στογιάννου[5]

Ὁ καπετὰν Βάνδος κατήγετο ἐκ Λεσκόβου (Τρία Ἔλατα) καὶ ἔδρασεν ὡς ὁπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ καπετὰν Κόδρου (Μιχ. Μωραΐτου). Ἦτο ἀτρόμητος καὶ ριψοκίνδυνος. Ἦτο δὲ καὶ τὸ δεξὶ χέρι τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων τῆς περιοχῆς Παΐκου ὄρους, τοῦ Χρ. Καραπάνου.

---

1. Ἀ γ γ ε λ ι κ ῆ ς Β. Μ ε τ α λ λ ι ν ο ῦ, Πάνθεον τῶν Μακεδόνων Ἀγωνιστῶν (1896-1914), σ. 26, D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 212, 220, 337, 384, Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 358.

2. Μ. Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σσ. 383-384.

3. Γ. Λ υ ρ ι τ ζ ῆ, Ἡ Ἐθνικὴ Ἑταιρεία καὶ ἡ δρᾶσις αὐτῆς, σ. 86, D a k i n, ἔ.ἀ. σ. 259, Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 68.

4. Ἀ. Μ ε τ α λ λ ι ν ο ῦ, ἔ.ἀ., σ. 20, Π. Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 137, 144, 146-147, 151, 167-168, 178, 187, Γ. Μ ό δ η, Μακεδονικὸς Ἀγὼν καὶ Μακεδόνες Ἀρχηγοί, σ. 175-181.

5. Ὀρθό: Βάνδος Βασίλειος (Π. Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 392).

Τὸ σῶμα τοῦ καπετὰν Βάνδου κατὰ τὸν βαλκανο-τουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1912-1913 ἦτο ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ καὶ ἐχρησίμευσεν ὡς ὁδηγὸς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀπὸ Σαραντάπορον μέχρι τῶν προθύρων τῆς Γευγελῆς.

σ. 33

Καπετὰν Βάρδας (Γεώργ. Τσόντος)[1]

Ὁ καπετὰν Βάρδας, ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ, ἐξελέγη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἑλληνικοῦ κομιτάτου ὡς γενικὸς ἀρχηγὸς τοῦ ἐνόπλου Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος καὶ ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Βογατσικοῦ, Καστορίας, Κορεστίων, Καστανοχωρίου καὶ Μοναστηρίου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος 1903-1909 μὲ λαμπρὰ καὶ σπουδαιότατα ἀποτελέσματα. Διὰ τοῦτο κατέχει τὰς λαμπροτέρας σελίδας τοῦ Ἀγῶνος. Τὸ ὄνομά του ἀπεθανατίσθη διὰ τῆς λαϊκῆς μούσης:

«Γειά σου, Βάρδα ξακουστέ, ὄμορφό μου παλληκάρι,
γειά σου Βάρδα Ἀρχηγέ».

Βαρδὴς Δημήτριος[2]

Ὁ Βαρδής, ἀξιωματικός, ἔδρασεν ὡς ὁπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ καπετὰν Βάρδα (Τσόντου Γεωργ.) εἰς τὴν περιφέρειαν Μοριχόβου. Ἀποσταλεὶς ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ Βλαχογιάννη πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ σώματος Ρεμπέλου (Τσολακοπούλου Χρ.), ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Βουλγάρων.

Βαρνᾶς Γεώργιος[3]

Ὁ Βαρνᾶς Γεώργιος κατήγετο ἐκ Στρεμπένου (Ἀσπρόγεια). Κατ' ἀρχὰς ἔδρασεν ὡς ἀγγελιαφόρος, κατόπιν ὡς ὁπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ
σ. 34 Σκαλίδη Γεωργ. / Μὲ τὸ σῶμα του συνεπλάκη μετὰ βουλγαρικῆς συμμορίας εἰς τὸ ὄρος Βίτσι, τὴν ὁποίαν διεσκόρπισε. Εἰς τὴν μάχην τοῦ Ζέλενιτς (Σκλῆθρον) μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ, συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ ἐφυλακίσθη εἰς Μοναστήριον, ὁπόθεν ἐδραπέτευσε καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

---

1. Βιογραφικὰ στοιχεῖα γιὰ τὸν Γεώργιο Τσόντο Βάρδα βλ. στοῦ Κωνσταντίνου Ἀθ. Διαμάντη, Τὸ Ἀρχεῖον τοῦ μακεδονομάχου Τσόντου Βάρδα, «Μακεδονικὰ» 4(1955-1960)449-453, Ἀρχεῖον Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος Πηνελόπης Δέλτα 1. Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγών (Ἀπομνημονεύματα), Θεσσαλονίκη 1959, σ. 15-17, 20, 23, 25, 30-31, 33, 43, 69, 71-72, 77, 91, D. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 142, 144, 181, 184, 192, 193, 215-216, 219, 229, 230, 307, 314. Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 179, 200, 214, 216-218, 220-223, 234, 239-241, 243-246, 248, 258-262, 264-265, 299-303, 330, 332, 338, 365, 367, 369, 378, 381, Οἰκονόμου, Τὸ Λέχοβο στὴν ἱστορική του πορεία, Θεσσαλονίκη 1976, σ. 83-84.

2. Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 259-358.

3. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 49.

Καπετὰν Βάσσος ἢ Μέμος[1]

Ὁ καπετὰν Βάσσος τὸ 1904 κατετάγη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Μπόλα Σπυρ. καὶ κατόπιν προσεκολλήθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Καραλιβάνου. Ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰ Καστανοχώρια καὶ τὰ Κορέστια πολεμῶν Τούρκους καὶ Βουλγάρους. Ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὰς μεγάλας μάχας τοῦ Κοντσίκου καὶ τοῦ Νερέτι (Πολυποτάμου). Συνειργάσθη μὲ τοὺς Παῦλον Μελᾶν, Καραβίτην Ἰωάν., Καούδην Εὐθύμιον καὶ Φραγκόπουλον Σπῦρον, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ὑπαρχηγός. Ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὸν Ἠπειρωτικὸν ἀγῶνα.

Βαφείδης Δημήτριος

Ὁ Βαφείδης κατήγετο ἐκ Τ(υ)ρνάβου τῆς Θεσσαλίας. Τὸ 1905 κατετάγη ἐθελοντὴς εἰς τὸ σῶμα τοῦ Μαυρομάτη Κωνσταντίνου. Ἐν μέσῃ Καβάλα, μετὰ τριῶν ἄλλων ὁπλιτῶν ἐφόνευσε τὸν ἀρχικομιτατζὴν Μηνᾶν Νικ. καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας καὶ τὸν Σιδέρωφ, διευθυντὴν τοῦ κεραμοποιείου πλησίον τοῦ Δοξάτου Καβάλας, τοῦ ὁποίου οἱ ἐργάται ἦσαν κομιτατζῆδες μετεμφιεσμένοι καὶ ἐδολοφόνουν τοὺς Ἕλληνας.

Κατόπιν κατετάγη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Κουρπέζου[2] (Κοσμοπούλου Δημητρίου).

σ. 35

Καπετὰν Βέργας (Μάνος Πέτρος)[3]

Ὁ καπετὰν Βέργας ὡς ἀρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰ Καστανοχώρια καὶ τὰ Κορέστια δραστηρίως πολεμῶν ἐναντίον Τούρκων καὶ κομιτατζήδων, ἀλλὰ μόνον ἐπ' ὀλίγον χρονικὸν διάστημα. Κατὰ τὴν ὀλιγοχρόνιον διάρκειαν τῆς δράσεώς του εἰς τὸ Μουρίκι κατέστρεψεν ὁλόκληρον τουρκικὸν λόχον στρατοῦ.

Βλαχογιάννης Γεώργιος, λοχαγός[4]

Ὁ Βλαχογιάννης Γ. ὡς ὁπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Βάρδα Γ. (Τσόντου Γ.) ἔδρασεν εἰς τὸ Μορίχοβον δραστηρίως κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων. Ἡ δρᾶσις του, ἂν καὶ ἦτο βραχυχρόνιος, ἐπεξετάθη καὶ πέραν τοῦ Μοναστηρίου μέχρι τῆς Νιζοπόλεως. Συνειργάσθη μὲ τὸν Ρέμπελον (Τσολακόπουλον Χρ.), Φιωτάκην Γεωργ., Καραβίτην Ἰωάν., Καούδην Εὐθ. καὶ ἄλλους.

---

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 36-37, 39, 193.

2. Ὀρθό: Κουρμπέσης.

3. Περικλέους Ἀλ. Ἀργυροπούλου, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγών (Ἀπομνημονεύματα), Θεσσαλονίκη 1957, σ. 41, Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγών, σ. 43, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 227, 230, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 146, 240, 250, 255, 257, 264, 266, 364.

4. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 201, 228, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 265. Οἰκονόμου, ἔ.ἀ., σ. 86-88.

Βολάνης Γεώργιος, ὑπαξιωματικός[1]

Ὁ Βολάνης Γεώργ. κατήγετο ἐκ Κρήτης καὶ ἔτρεξεν ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα τοῦ Παύλου Μελᾶ. Κατὰ τὴν δρᾶσιν του ἐναντίον κομιτατζήδων καὶ Τούρκων συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ ἐφυλακίσθη εἰς τὸ Μοναστήριον, ὁπόθεν δραπετεύσας ἐσχημάτισε νέον σῶμα καὶ ἔδρασεν ἀπὸ τοῦ 1903 μέχρι τοῦ 1908 ἐκκαθαρίζων τὸ ἔδαφος ἀπὸ τοὺς κομιτατζήδας.

σ. 36

Βρανᾶς Λαμπρινὸς[2]

Ὁ Βρανᾶς Λ. κατήγετο ἐκ Κρήτης. Ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν μετὰ τοῦ Καλομενοπούλου Νικ. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας, εἰς δὲ τὴν μάχην τῆς Μπελκαμένης (Δροσοπηγῆς), πολιορκηθέντες ὑπὸ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ, αὐτὸς μὲν ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος, ὁ δὲ Καλομενόπουλος συνελήφθη αἰχμάλωτος, ἀλλὰ κατώρθωσε καὶ ἐδραπέτευσε.

Καπετὰν Βρόντας (Παπᾶς Βασίλ.), ἀνθυπολοχαγὸς[3]

Ὁ καπετὰν Βρόντας ὡς ἀρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὸ Μορίχοβον μὲ κεντρικὴν περιφέρειαν τῆς Καστοριᾶς κατὰ τὰ ἔτη 1905-1906. Τὸ σῶμα του ἦτο τὸ πολυμελέστερον, τὸ ὁποῖον διεξήγαγε πολλὰς σφοδροτάτας, ἀλλ' ἐνδόξους μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων, τοὺς ὁποίους καὶ κατετρόπωσε. Συνέπραξε μετὰ τῶν ἀρχηγῶν καὶ ὁπλαρχηγῶν Γκούρα (Παπαβιέρου Δημ.), Περδίκα (Νεράντζη Παύλ.) καὶ Λιούπου (Πηχεώνα Φιλ.)[4]. Μετέσχε καὶ τῶν ἐνδόξων πολέμων 1912-1913.

Γαλάνης Νικόλας

Ὁ Γαλάνης Νικ. ἔδρασεν ὡς ὁπλαρχηγὸς εἰς τὰς περιφερείας Φλωρίνης, Περιστερίου καὶ Πρέσπας πολεμήσας δραστηρίως Τούρκους καὶ Βουλγάρους, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὺς ἐξώντωσε. Εἰς τὴν μάχην τοῦ Στρεμπένου (Ἀσπρόγεια) ἐπέδειξε παράτολμον γενναιότητα. Ὁρμήσας ὄρθιος, ἐπλήγη θανασίμως. Συνειργάσθη μὲ τοὺς ὁπλαρχηγοὺς Κατσαδούραν Θωμ. καὶ μὲ τὸν Γέρμαν (Τσοτάκον Νικ.).

---

1. Ἀργυροπούλου, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγών, σ. 41, Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, ἔ.ἀ., σ. 33, 43, 47, Μόδη, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν καὶ ἡ Νεώτερη Μακεδονικὴ Ἱστορία, Θεσσαλονίκη 1950, σ. 308-309, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 127, 191, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 193, 196, 319, 323-324, 327, 329, 341, 365, 379-382, 391, 419-420, 423-426, 433, Οἰκονόμου, Τὸ Λέχοβο, σ. 110-112.

2. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 144, 184, 189, 233, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 145, 157, 194, 240, 241, 251-252.

3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 181, 270-271, 308, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 319, 328-329, 365-366, 376, 380, 382, 391.

4. Πρόκειται γιὰ τὸν καπετὰν Λαύρα (βλ. Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σσ. 261, 244, 328, 380), ποὺ ἔφερε καὶ τὸ ὄνομα «Λιοῦπος».

Γαλανόπουλος Γεώργιος, λοχαγὸς[1]

Ὁ Γαλανόπουλος Γεώργ. ὡς ἀρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Χαλκιδικῆς καὶ Γευγελῆς. Ὑπῆρξε δραστήριος. Ἐπετίθετο κατὰ τῶν κομιτατζήδων κεραυνοβόλως καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἐξώντωσε. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Ἀκρίταν (Μαζαράκην Κωνστ.), Καραπάνον Χρῆστ. καὶ ἄλλους.

Γαρέφης Κώστας[2]

Ὁ Γαρέφης Κώστας ἐκ Μηλιᾶς τοῦ Πηλίου ὑπῆρξεν ὁ δραστηριώτερος τῶν Μακεδονομάχων. Τὸ 1896 ἀπεστάλη εἰς Καβάλαν πρὸς καταστροφὴν γεφυρῶν καὶ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ὅπου προδοθεὶς κατεστράφη τὸ σῶμα του. Αὐτός, ὡς ἐκ θαύματος, ἐσώθη. Τὸ 1905 ἐκλήθη ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν Μακεδονίαν, κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Καρατζόβαν, περιφέρειαν Ἐδέσσης καὶ Μοριχόβου. Πληροφορηθεὶς παρὰ τῶν ἐκ Μεγ. Λειβαδίων Πάϊκου κτηνοτρόφων, ὅτι ὁ βοεβόδας Δάνεφ τοὺς ἅρπαξεν 600 πρόβατα, σπεύδει καὶ τὸν προλαμβάνει εἰς τὴν Πριόνια τῆς Ραδίνης (Τίκβες). Συνάπτει μάχην καὶ τὸν κατατροπώνει φονεύσας 12 κομιτατζήδας καὶ ἀποδίδει τὰ πρόβατα εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας. Εἰς τὸ χωρίον Σμπόρσκο (Πευκωτὸν) ἐξοντώνει τὸν ἐπικίνδυνον ἀρχικομιτατζὴν Τράϊκον. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας πληροφορεῖται, ὅτι εἰς τὰ παρὰ τὰ κτηνοτροφικὰ κονάκια τῶν Καριφελέων εὑρίσκονται οἱ βοεβόδες Λούκας καὶ Καρατάσος, σπεύδει, συνάπτει μάχην, φονεύει αὐτοὺς μετὰ 14 κομιτατζήδων, τῶν λοιπῶν διαφυγόντων, πλὴν ὅμως τραυματίζεται θανασίμως καὶ πίπτει ἡρωϊκώτατα. Τὸ σῶμα του ἐτάφη εἰς τὸ χωρίον Γκραντέσνιτσα.

σ. 38 Καπετὰν Γέρμας (Τσοτάκος Νικόλ.), ἀνθυπολοχαγὸς[3]

Ὁ Γέρμας ὡς ἀρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Κοζάνης καὶ Φλωρίνης. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων, πολεμήσας αὐτοὺς μὲ ἀφάνταστον ἀγριότητα. Εἰς τὴν μάχην τῆς Λοσνίτσης (Γέρμα) ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος. Εἰς τὴν μάχην αὐτὴν 60 ἄνδρες ἐπολέμησαν ὡς λέοντες ἐναντίον 1.000 καὶ πλέον ἀνδρῶν τάγματος κυνηγῶν τουρκικοῦ στρατοῦ.

Συνειργάσθη μὲ τοὺς Γαλάνην Νικολ. καὶ Κατσαδούραν.

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 220, 369, 417.

2. Βασιλείου Σταυροπούλου, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν (Ἀπομνημονεύματα), Θεσσαλονίκη 1961, σ. 33, Παπατζανετέα, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν (Ἀπομνημονεύματα), σ. 21-22, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 234-235, 252, 271, 315, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 271, 286, 288, 290, 338, 340-341, 428.

3. Βλ. τὴ μελέτη τοῦ Χ. Γεωργίου, Ὁ Γέρμας καὶ τὰ γεγονότα τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγώνα, Θεσσαλονίκη 1966, σ. 48-50, Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, ἔ.ἀ., σ. 43-44, 46, Κ. Ι. Μαζαράκη-Αἰνιᾶνος, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν (Ἀναμνήσεις), Θεσσαλονίκη 1963, σ. 78, Χριστόφορου Νάλτσα, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν εἰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν, Θεσσαλονίκη 1958, σ. 30, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 315, 319, Τσάμη ἔ.ἀ., σ. 364, 377, 407.

Γερογιάννης Παναγιώτης, ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγὸς[1]

Ὁ Γερογιάννης Π. ἐκ Κρήτης ὡς ὁπλαρχηγὸς Α′ τάξεως ἔδρασεν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μακρῆ Γεωργίου ἢ Δικωνύμου. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας ἐξοντώσας πολλοὺς κομιτατζῆδες. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Τερτίκαν Χαράλ., Λουκᾶν Κόκκινον, Εὐθύμ. Καούδην καὶ ἄλλους.

Καπετὰν Γιαγκλῆς Γεώργ., ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγὸς[2]

Ὁ Γιαγκλῆς Γεώργ. ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν Χαλκιδικὴν καὶ εἰς τὰς περιφερείας Θεσσαλονίκης καὶ Κιλκισίου. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτζατζήδων. Πρὸς τιμωρίαν δὲ τῶν προδοτῶν καὶ ὑποστηρικτῶν τῶν δευτέρων, ἐπυρπόλησε μετὰ τοῦ καπετὰν Μητρούση (Γκογκολάκη) τὸ βουλγαροχώρι Καρατζάκιοϊ (Θόλος).

σ. 39 Καπετὰν Γιοβάνης Ραδιναλῆς[3]

Ὁ Καπετὰν Γιοβάνης ἐκ Ραδίνης (Τίκβες), θεῖος τοῦ στρατηγοῦ ἐ.ἀ. Χρήστου Ἀβραμίδη, ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Γευγελῆς μὲ ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα τιμωρήσας πολλοὺς Βουλγάρους. Τὸ 1912 ὑπῆρξεν ὁδηγὸς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ πρὸς τὰ Γιαννιτσὰ καὶ τὸ 1916-1918, τῇ ὑποδείξει τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν, ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων ὡς ὁδηγὸς καὶ πληροφοριοδότης ἀπὸ ἀεροπλάνου ἀπὸ τὸ Καρασούλι (Πολύκαστρον) πρὸς βορρὰν μέχρι Ντεμὶρ Καποῦ (Σιδηραῖ πύλαι ἢ Στόβοι) καὶ πέραν.

Καπετὰν Γιοβάνης[4]

Ὁ καπετὰν Γιοβάνης ὡς ὁπλαρχηγός, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Παύλου Μελᾶ, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ὁ πολύτιμος ὁδηγός, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Π. Μελᾶ, ἔδρασεν εἰς τὰ Κορέστια, πολεμῶν ἀσπόνδως τοὺς κομιτατζήδας. Συνειργάσθη καὶ μὲ τοὺς Καούδην Εὐθ., Καραλίβανον, Κόδρον (Μωραΐτην Μ.) καὶ ἄλλους.

Γκάρτζιος Χαράλαμπος, δημοδιδάσκαλος[5]

Ὁ Γκάρτζιος Χ. κατήγετο ἐκ Γευγελῆς καὶ προσέφερε ποικίλας ὑπηρεσίας κατὰ τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα. Ἦτο ζωηρὸς καὶ τολμηρός. Κατεκρεουργήθη ὑπὸ τῶν κομιτατζήδων εἰς τὸ χωρίον Λούμνιτσα (Σκρά), ἀφοῦ προηγουμένως ἐβασανίσθη ἀπανθρώπως καὶ ἀγρίως: θέσαντες τοὺς πόδας του εἰς τὸ πῦρ καὶ κατόπιν, ἀναβὰς εἰς ἓξ αὐτῶν εἰς τὴν ράχην του, ὑπεχρεώθη νὰ βαδίσῃ μὲ κεκαυμένους πόδας ἐπὶ πετρώδους ἐδάφους κεντῶν αὐτὸν εἰς τοὺς γλουτοὺς διὰ τῆς λόγχης, ἵνα βαδίζῃ ταχύτερον.

1. Ἀ ρ γ υ ρ ο π ο ύ λ ο υ, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγών, σ. 4, Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 328, 384-385, 417-418, 420, 422-423.

2. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 237, 447, Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 297, 359, 402, 433.

3. Μ ε τ α λ λ ι ν ο ῦ, ἔ.ἀ., σ. 51.

4. Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 193, 226, 231, 268, 271, 288, 290.

5. Μ ε τ α λ λ ι ν ο ῦ, ἔ.ἀ., σ. 53.

Καπετὰν Γκόνος Γιώτας[1]

Ὁ καπετὰν Γκόνος ἐκ Γιαννιτσῶν, μὴ ἀνεχόμενος τὴν δολοφονίαν ἐνθουσιωδῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τῶν κομιτατζήδων, κατέφυγεν εἰς Ἀθήνας. Ἐκεῖθεν ἀπεστάλη ὡς ὁπλαρχηγὸς εἰς τὴν περιφέρειαν Γιαννιτσῶν μέχρι Γευγελῆς, ὅπου διεξήγαγεν πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων. Καὶ ἐτιμώρησε πολλοὺς Βουλγάρους δυναμιτιστὰς καὶ σφαγεῖς Ἑλλήνων. Κατόπιν προσελήφθη εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν, ὅπου ὡς γνώστης τῶν κατατοπιῶν τῆς λίμνης, συνετέλεσεν εἰς τὰ μέγιστα εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐντὸς αὐτῆς δράσεως τῶν ἑλληνοσωμάτων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Σάρρου (Κάλλα Κωνστ.) καὶ Λύκα Πέτρου, διὰ τὴν ἐκδίωξιν τῶν κομιτατζήδων ἐξ αὐτῆς, τὴν ὁποίαν εἶχον μετατρέψει εἰς φρούριον ὠχυρωμένον. Εἰς μάχην μετὰ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ ἐτραυματίσθη θανασίμως πεσὼν ἡρωϊκῶς μαχόμενος.

Καπετὰν Γκόνος Δουγιάμας[2]

Ὁ καπετὰν Γκόνος ἐκ Μπαροβίτσης (Καστανερῆς Γουμενίσσης), κατ' ἀρχὰς κατετάγη εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀρχηγοῦ καπετὰν Κόδρου (Μωραΐτου Μιχ.) καὶ Φραγκοπούλου, ὁ ὁποῖος κατόπιν, διὰ τὴν ἱκανότητά του καὶ τὴν ἀνδρείαν του, ἀνεκηρύχθη ὁπλαρχηγὸς ἀπὸ τὸ 1905-1908 τιμωρήσας πολλοὺς φανατικοὺς καταδότας Βουλγάρους.

σ. 41 Καπετὰν Μητρούσης (Γκογκολάκης)[3]

Ὁ καπετὰν Μητρούσης ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Σερρῶν, Χαλκιδικῆς καὶ Κιλκισίου. Διεκρίθη διὰ τὴν τόλμην καὶ γενναιότητα. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας καὶ ἰδίως εἰς τὸ χωρίον Καρατζάκιοϊ, ὅπου διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὴν δολοφονίαν τῆς γυναικός του ὑπὸ τῶν κομιτατζήδων, ὥρμησε κατὰ τοῦ χωρίου, ὅπου εὑρίσκοντο οἱ δολοφόνοι, κατέσφαξεν ὅλους καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν κατοίκων Βουλγάρων, οἱ ὁποῖοι συνέπραξαν εἰς τὴν δολοφονίαν. Προδοθεὶς εἰς τὰς τουρκικὰς ἀρχὰς κατεδιώχθη, ἀλλ' οὔτος, ὡς ἄλλος Γεωργ. Ὀλύμπιος, κατέφυγεν εἰς τὸ κωδωνοστάσιον τῶν Σερρῶν μὲ τοὺς ὀπαδούς του, ὅπου ἀντέταξεν ἄμυναν ἀπεγνωσμένην καὶ ἔπεσαν πάντες ἡρωϊκῶς μαχόμενοι.

---

1. Παπατζανετέα, ἔ.ἀ., σ. 8, 12-14, 26, 43, 45, Μαζαράκη-Αἰνιᾶνος, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγών, σ. 16, 78, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 274, 285. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 271, 292, 351-352, 394, 426, 434.

2. Γιὰ τοὺς τέσσερις ἀδελφοὺς Λάζο, Γκόνο, Μῆτρο, Τράϊο Δουγιάμα βλ. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 238, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 392, Μόδη, Μακεδονικὸς Ἀγὼν καὶ Μακεδόνες Ἀρχηγοί, σ. 305-314.

3. Ἀγγ. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 26, Χ. Νάλτσα, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν εἰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν, σ. 30, Γ. Μόδη, ἔ.ἀ., σ. 319-323, 402-405, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 237, 285, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 359, 402, 404.

Γκούντας Κωνσταντῖνος[1]

Ὁ καπετὰν Γκούντας, γηραιὸς ἀρματολὸς τοῦ Ὀλύμπου, κατήγετο ἐκ μικροῦ χωρίου τῶν Γρεβενῶν καὶ κατοικοῦσε εἰς τὸ Μεγάροβο τοῦ Μοναστηρίου, ὅπου ἔδρασεν ἀπὸ τοῦ 1905 μέχρι τοῦ 1907. Ἔφθασε δὲ μέχρι τῆς Ἀχρίδος. Εἰς τὸ χωρίον Σμίλοβον ἐτιμώρησε πολλοὺς φανατικοὺς Βουλγάρους καὶ κατέκαυσεν ὅλα τὰ βουλγαρικὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία, μὲ τὰ ὁποῖα οἱ κομιτατζῆδες ἀντικατέστησαν τὰ ἑλληνικά. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Μάλλιον (Δούκαν Στέφανον) καὶ τὸν Μακρῆν (Δικώνυμον Γ.), πολεμήσας Τούρκους καὶ Βουλγάρους μετὰ σφοδρότητος.

σ. 42 Γκούρας Δημ. (Παπαβιέρος Δημ.), ἀνθυπολοχαγὸς[2]

Ὁ καπετὰν Γκούρας ἐκ Παρνασσίδος ἐκλήθη τὸ 1907 ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μακεδονικοῦ κομιτάτου καὶ ἀπεστάλη ὡς ἀρχηγὸς εἰς τὴν περιφέρειαν Μοριχόβου. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων καὶ ἰδίως εἰς τὴν κατὰ τὴν 14ην Ἰουνίου 1907 μεγάλην καὶ φονικωτάτην μάχην παρὰ τὸ δάσος τοῦ Λεχόβου (Καστανοχωρίου) μετὰ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος καὶ τὰ σώματα τοῦ Ζάκα Γρηγ. ἢ Φαληρέα, τοῦ Φλάμπουρα (Θειάφη Ε.) καὶ Λουκᾶ Κοκκίνου, ὁ ὁποῖος ἐτραυματίσθη ἄνωθεν τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ. Ὡσαύτως ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὴν μεγάλην μάχην τῆς Βέρμπιανης, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος καὶ ὁ Βρόντας (Παπᾶς Βασιλ.) καὶ Κατσίγαρης Ἐμμ. μετὰ πολυπληθοῦς βουλγαρικῆς συμμορίας. Συνειργάσθη καὶ μὲ τοὺς Καραπάνου Χρήστ., Καρφὴν Ἰωάν., Κατσαδούραν Θωμᾶν καὶ ἄλλους.

Γρηγορίου Στέφανος[3]

Ὁ Γρηγορίου Στ. ὡς ὁπλαρχηγὸς μὲ σῶμα καθαρῶς Μακεδόνων ἔδρασεν εἰς πολλὰς περιφερείας καὶ ἰδίως τῆς Φλωρίνης. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας καὶ πρὸ παντὸς κατὰ τῶν Βουλγάρων, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶχε κηρύξει ἀμείλικτον πόλεμον καὶ τοὺς ὁποίους ἐπολέμησε μετὰ πείσματος καὶ σφοδρότητος. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Σκουντρὴν Ἐμμ., Νικολούδην Ἐμμ., Φαρμάκην Ἠλ. (Κούντουραν Ἠλ.) καὶ ἄλλους.

σ. 43 Γύπαρης Παῦλος[4]

Ὁ Γύπαρης Παῦλος ἐκ Κρήτης ἔδρασεν ὡς ὁπλαρχηγὸς εἰς τὰς περι-

1. Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 244, 322-323.

2. D. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 308, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 370, 374-376, 382, 384-385.

3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 181, 227, 229. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 61, 156, 202, 240, 266, 366-367, 372-375, 382, 384-385, 419-424, 433.

4. Βλ. τὴ μελέτη τοῦ Ἀνδρέα Γυπαράκη, Καπετὰν Γύπαρης, Ἀθῆναι 1967, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 192-193, 215, 219, 230, 307, 314, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 202, 208-210, 213, 240, 255, 257-258, 262, 266, 319, 323-324, 326, 365, 372-373, 413-435, Γεωργίου,

φερείας Κορεστίων καὶ Μοναστηρίου. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὺς ἐτιμώρησε, ἀλλὰ καὶ τρὶς ἐτραυματίσθη. Ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης καὶ τῆς Σάμου, εἰς τὸν 'Ηπειρωτικὸν ἀγῶνα καὶ τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς πολέμους, ἰδίως εἰς τὴν μεγάλην μάχην τοῦ Σκρᾶ.

Δανιὴλ 'Αλέξανδρος

Ὁ Δανιὴλ 'Αλ. ἐκ Βαρυπόμπης τῆς Λαμίας ἔδρασεν ὡς διμοιρίτης εἰς τὸ σῶμα τοῦ Καούδη Εὐθυμ. εἰς πολλὰς περιφερείας, διακριθεὶς εἰς τὰς πολλὰς μάχας, διὰ τὴν γενναιότητά του, τὴν τόλμην καὶ τὴν ἀνδρείαν του.

Δεληγιάννης 'Ηλίας[1]

Ὁ Δεληγιάννης 'Ηλ. ὑπηρέτησεν ὡς ὁμαδάρχης εἰς τὸ σῶμα τοῦ Μάλλιου Στ. (Δούκα Στ.) καὶ κατόπιν εἰς τὸ σῶμα τοῦ Καούδη Εὐθ. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας, ὡς καὶ τὰς μεγάλας μάχας τοῦ Ὄντρια καὶ Λεχόβου (Καστανοχωρίου). Ἦτο τολμηρός, γενναῖος καὶ λίαν ριψοκίνδυνος.

σ. 44 Δέλλιου Χρῆστος ἢ Ζαχαροπλάστης[2]

Ὁ Δέλλιου Χρῆστος ἐκ Γευγελῆς, κατ' ἀρχὰς εἰργάσθη ὡς σύνδεσμος μεταξὺ τοῦ κέντρου Γευγελῆς καὶ τῶν σωμάτων τῆς περιφερείας, κατόπιν ὡς ὁπλίτης. Διακριθεὶς δὲ διὰ τὴν τόλμην καὶ τὴν ὁρμητικότητά του, ἀνεκηρύχθη ὁμαδάρχης. Καὶ τέλος, ὡς ὁπλαρχηγός, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Χρηστ. Καραπάνου, ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Γευγελῆς, Δοϊράνης, Βογδάντσης Γουμενίσσης, μαχόμενος ἐπιδεξίως κατὰ τῶν κομιτατζήδων καὶ τιμωρῶν Βουλγάρους καταδότας.

Δίμπρας Π. (Κλεῖτος Παναγ.)[3]

Ὁ καπετὰν Δίμπρας κατ' ἀρχὰς εἰργάσθη ὡς ἐθνεργάτης εἰς τὴν 'Ανατ. Θράκην περιφερείας 40 'Εκκλησιῶν, κατόπιν εἰς Γευγελῆν ὡς ἀλευρέμπορος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Κλεισούρας. 'Αργότερον ἐχρημάτισε ὑπαρχηγὸς τοῦ Μάλλιου (Δούκα Στεφ.) καὶ ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων. Συνειργάσθη μὲ τὸν Λιοῦπον (Πηχεῶνα Φιλ.), 'Ακρίβον (Τόσκαν Στέφ.) Καρφὴν 'Ιωάνν. καὶ ἄλλους, ἰδίως εἰς τὴν μεγάλην μάχην Ζαγοριτσάνης, πρῶτον μὲ τοὺς κομιτατζῆδες καὶ κατόπιν μὲ τοὺς Τούρκους, κατατροπώσας ἀμφοτέρους.

Δουγιάμας Δημήτριος[4]

Ὁ Δουγιάμας Δημήτριος ἐκ Καστανερῆς Γουμενίσσης κατ' ἀρχὰς κα-

Ὁ Γέρμας καὶ τὰ γεγονότα τοῦ Μακεδονικοῦ 'Αγώνα, σ. 62, Οἰκονόμου, Τὸ Λέχοβο, σ. 110-112.

1. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 244, 365, 370, 414-415.

2. Ὁ συγγραφέας συγχέει τὸν Γεώργ. Ζαχαροπλάστη ποὺ ἔδρασε στὴ Στρώμνιτσα μὲ τὸν Χ. Δέλλιο, γιὰ τὸν ὁποῖο καὶ πρόκειται ἐδῶ, (Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 50, 52).

3. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 244, 269, 392. Πρόκειται γιὰ τὸν Δρίβα ἢ Κλεισούρα.

4. Βλ. προηγούμενη παραπομπὴ γιὰ τοὺς ἀδελφοὺς Δουγιάμα.

τετάχθη ὡς ὁπλίτης εἰς τὸ σῶμα τοῦ Κόδρου (Μωραΐτου Μιχ.) καὶ Φραγκοπούλου. Ἀναδειχθεὶς δὲ γενναῖος καὶ τολμηρὸς εἰς τὰς μάχας, ἀνεκηρύχθη κατ' ἀρχὰς ὁμαδάρχης, κατόπιν ὡς ὁπλαρχηγὸς αὐτοτελοῦς σώματος ἀπὸ τὸ 1905 μέχρι 1908. Ἐτιμώρησε πολλοὺς Βουλγάρους καὶ ἐξώντωσε τὸν ἀρχικομιτατζὴν Μπέσκον. Ἐδολοφονήθη δι' ἐνέδρας μετὰ τὸ 1912.

σ. 45

Δούκης Σπῦρος[1]

Ὁ Δούκης Σπ. ἐκ Καστοριᾶς ὑπῆρξε πρωτοπαλλήκαρον τοῦ καπετὰν Ἀρκούδα, ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας μὲ Τούρκους καὶ Βουλγάρους καὶ ἔπεσε μαχόμενος μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ τὸ 1906 εἰς τὴν παρὰ τὴν Ἀνασέλιτσαν μάχην.

Δούκης Χρῆστος[2]

Ὁ Δούκης Χρῆστος ἐκ Καστοριᾶς, ὑπῆρξεν ὀπαδὸς τοῦ Παύλου Μελᾶ. Ἀναγνωρισθεὶς ὡς ὁπλαρχηγὸς διὰ τὴν πολεμικὴν ἱκανότητά του κατήρτισε σῶμα, μὲ τὸ ὁποῖον ἐπολέμησε σφοδρότατα κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων. Ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους καὶ τὸν Ἠπειρωτικὸν ἀγῶνα.

Ἔσλιν Ὄθων[3]

Ὁ Ἔσλιν Ὄθων ἐξ Ἀθηνῶν ὡς ὁπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γκούρα (Παπαβιέρου Δημ.) διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων ὡς καὶ εἰς τὴν μεγάλην μάχην τοῦ Λεχόβου (Καστανοχωρίου), εἰς τὴν ὁποίαν συνεπολέμησαν κατὰ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ οἱ Ζιάκας Γρηγ., Φλάμπουρας Ε. καὶ Κόκκινος Λουκ.

σ. 46

Ζαρκάδας Θεοχάρης[4]

Ὁ καπετὰν Ζαρκάδας Θ. ἐξ Ἀθύτου Χαλκιδικῆς ὑπηρέτησεν ὡς ὑπαρχηγὸς τοῦ σώματος Γιαγκλῆ Γεωργίου ἀπὸ τοῦ 1906 μέχρι τοῦ 1908 καὶ ἀργότερον ὡς ὁπλαρχηγός. Ἔλαβε μέρος εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν κομιτατζήδων εἰς Καρατζάκιοϊ, τὸ ὁποῖον ἐπυρπόλησαν μετὰ τοῦ Μητρούση (Γκογκολάκη). Ὡσαύτως ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὴν ἐνέδραν κατὰ τῶν Βουλγάρων ἐν Ἁγίῳ Ὄρει.

Ζερβέας Παρασκευᾶς[5]

Ὁ Ζερβέας Π., ὡς ὁπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Κάλλα (Σάρρου Κων.), ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν. Εἰς τὴν μεγάλην ἐπίθεσιν

1. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 29.
2. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 29.
3. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 328-329.
4. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 271. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 67, 391.
5. Π. Παπατζανετέα, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγών, σ. 34, 41.

κατὰ τῶν κομιτατζήδων, τῶν ὠχυρωμένων ἐντὸς τῶν καλυβῶν τῆς λίμνης, ἐτραυματίσθη εἰς τὴν χεῖρα καὶ ἔχασε ἕνα δάκτυλον. Εἰς τὴν μάχην αὐτὴν ἔλαβον μέρος ὁ Ἄγρας, ὁ Γκόνος Γιώτας, ὁ Μπάρος καὶ ἄλλοι.

Ζερβὸς Παναγιώτης

Ὁ Ζερβὸς Παναγιώτης ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Κορεστίων, Καστανοχωρίων καὶ ἄλλων περιφερειῶν πολεμῶν μετὰ γενναιότητος καὶ σφοδρότητος Τούρκους καὶ κομιτατζῆδες. Συνειργάσθη καὶ συνεπολέμησε μετὰ τοῦ Μάλλιου (Δούκα Στέφ.), Ρούβα (Κατεχάκη Γ.) Σκαλίδη Γεωργ. καὶ ἄλλους.

Ζήκης Χρ. (Καραπάνος Χρῆστος)[1]

Ὁ Ζήκης Χρ., ἐπιλοχίας πεζικοῦ, ἔδρασεν ὡς ἀρχηγὸς εἰς τὰς περιφερείας Μοριχόβου, Κορεστίων καὶ Γευγελῆς μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα. Εἰς τὴν περιφέρειαν Γευγελῆς εἶχε στενὴν συνεργασίαν μὲ τοὺς ὁπλαρχηγοὺς Στέργ. Ναούμ, Βάνδον Βασίλ., Λάζον Δουγιάμαν, Γκόνον Πελτέκην, ἅπαντας Μακεδόνας.

σ. 47 Ζήσηνα Εὐτέρπη

Ἡ Ζήσηνα Εὐτ., ὡς ἄλλη ἡρωῒς τοῦ 1821, ἀνεδείχθη κατὰ τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα. Καταγομένη ἐκ τοῦ χωρίου Ἀπόσκεπο τῆς Καστορίας εἰργάσθη διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἐνόπλων ἀνταρτικῶν σωμάτων, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐξόντωσιν πολλῶν Βουλγάρων κομιτατζήδων καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀρχικομιτατζῆ Μάτο ἐκ Γκορνιτσόβου. Τὸ 1904 ὁ Τσακαλάρωφ μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν της, διὰ νὰ φονεύσῃ τὸν υἱόν της, ὥρμησεν ὡς λέαινα καὶ ἐπλήγωσε πολλοὺς συμμορίτας, οἵτινες τὴν ἐτραυμάτισαν σοβαρῶς καὶ ἐφόνευσαν τὸν υἱόν της. Φυλακισθεῖσα ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἀπεφυλακίσθη τὸ 1908 κατὰ τὸ τουρκικὸν σύνταγμα.

Ζιάκας Γρηγόριος (Φαληρέας Γρηγ.), ἀνθυπολοχαγὸς[2]

Ὁ καπετὰν Ζιάκας Γρ. ὡς ἀρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰ Καστανοχώρια, Κορέστια καὶ ἄλλας περιφερείας. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας καὶ ἰδίως εἰς τὸ Ζέλενιτς (Σκλῆθρον) καὶ Λέχοβον (Καστανοχώρι). Ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος εἰς τὴν μάχην τῆς Λοσνίτσης (Γέρμα), τὴν ὁποίαν διηύθυνε. Εἰς τὴν μάχην αὐτὴν 60 ἄνδρες ἐμάχοντο ὡς λέοντες ἐναντίον 1.000 Τούρκων τοῦ τάγματος κυνηγῶν.

1. Πρόκειται γιὰ τὸν Ζούκη Χρῆστο, τὸν ὁποῖο ὁ συγγραφέας συγχέει λανθασμένα μὲ τὸν Καραπάνο Χρῆστο. Γιὰ τὸν Ζούκη βλ. στοῦ D. Dakin, ἔ.ἀ., σσ. 215, 220, 222, 225, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 259.

2. Ἔ.ἀ., σ. 37-41. Κ. Ι. Μαζαράκη-Αἰνιᾶνος, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγών, σ. 153, 157, D. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 282-283, 286, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 341, 345, 348, 391, 426, 433.

σ. 48

Ζούπας Δημήτριος

Ὁ καπετὰν Ζούπας Δημ., ἐκ Βαρυπόμπης τῆς Λαμίας, τὸ 1904 κατετάχθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Λίτσα (Βλαχάκη 'Αντ.) καὶ Λεωνίδου Πετροπουλάκη καὶ ἔδρασεν ὡς ὁπλαρχηγὸς εἰς τὰς περιφερείας Φλωρίνης καὶ Γρεβενῶν, ὅπου εἰς μίαν μάχην ἐφονεύθη ὁ Πετροπουλάκης. Κατόπιν μετέβη εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Καστορίας καὶ συνηνώθη μὲ τὸ σῶμα τοῦ Γιώτα Κων. 'Αργότερον τὸ σῶμα του ἐνέπεσεν εἰς ἐνέδραν τουρκικοῦ στρατοῦ καί, διὰ νὰ μὴ αἰχμαλωτισθῇ, ἐκύλισεν μετ' ὁπλιτῶν του ἐξ ἑνὸς ἀποκρήμνου βράχου καὶ διασωθέντες ἐξηκολούθησαν τὴν δρᾶσιν των μέχρι τοῦ 1908.

Ἡρακλῆς

Ὁ καπετὰν Ἡρακλῆς, ἐκ Βασιλικῶν Χαλκιδικῆς, ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Χαλκιδικῆς καὶ Θεσσαλονίκης, συνεργαζόμενος μετὰ τῶν καπετὰν 'Ακρίτα (Κ. Μαζαράκη), Παπακώστα Βασιλ. καὶ Μινοπούλου 'Αθαν.

Καβοντόρος Σταῦρος (Ρήγας Σταῦρος),
ἀνθυπολοχαγὸς πεζικοῦ[1]

Ὁ Καβοντόρος Στ. ἔδρασεν ὡς ὁπλαρχηγὸς εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν κατὰ τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων καὶ ὠχυρωμένων κομιτατζήδων, εἰς τοὺς ὁποίους μετὰ τῶν ἀρχηγῶν καὶ ὁπλαρχηγῶν Ἄγρα (Τέλλου 'Αγαπηνοῦ), Ζερβέα Παρασκ., Τηλιγάδη, Γκόνου Γιώτα καὶ ἄλλους, ἐπροξένησαν πολλὰς καὶ μεγάλας ζημίας.

Κάλλας Κ. (Σάρρος Κωνστ.), λοχαγὸς πεζ.[2]

Ὁ Καπετὰν Κάλλας ἔδρασεν ὡς γενικὸς ἀρχηγὸς εἰς τὴν λίμνην τῶν
σ. 49 Γιαννιτσῶν, ὅπου διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν κομιτατζήδων, /εἰς τοὺς ὁποίους ἐπροξένησε πολλὰς ζημίας. Πρὸς τελείαν ὅμως ἐκτόπισιν αὐτῶν ἐκ τῆς λίμνης, συνεκάλεσε συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν του μὲ τοὺς συναρχηγοὺς καὶ ὁπλαρχηγοὺς Λύκαν Π., Ἄγραν, Γκόνον Γιώταν, Κοκκινάκην Στυλ., Ζερβέαν Παρασ. καὶ Μπουκουβάλαν Κων., κατὰ τὸ ὁποῖον ἀπεφασίσθη γενικὴ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ ἀρχηγείου (καλύβης ὠχυρωμένης) τῶν Βουλγάρων. Εἰς τὴν ἐπίθεσιν ἐχρησιμοποιήθησαν 13 πλάβες (βάρκες), ἀνὰ τρεῖς ἄνδρες εἰς ἑκάστην, ἐκτὸς τῶν ἄλλων πλαβῶν τῶν περιπολούντων ἀνὰ τὰς λαβυρινθοειδεῖς στενωτάτους διόδους. Γενομένης τῆς ἐπιθέσεως αἰφνιδιαστικῶς καὶ μετὰ σφοδρότητος κατετροπώθησαν οἱ κομιτατζῆδες, πλὴν ὅμως ἐπλήγη θανασίμως ὁ Λύκος καὶ ἐτραυματίσθη ὁ Ζερβέας εἰς τὴν χεῖρα του καὶ ἀπεκόπη ἕνας δάκτυλός του.

---

1. Παπατζανετέα, ἔ.ἀ., σ. 5, 6, 20-21, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 274-275, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 294, 344, 347, 350-351, 374.

2. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 279-280, 253-254, 286, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 343, 351-353, 393-394.

Καλογεράκης Ἰωάννης[1]

Ὁ Καλογεράκης Ἰωάννης, ὡς ὁπλαρχηγὸς εἰς τὸ σῶμα τοῦ Βάρδα (Τσόντου Γεωργίου), ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Κορεστίων, Μπελκαμένης, Μοναστηρίου, καὶ εἰς τὴν μάχην παρὰ τὸ Λέχοβον (Καστανοχώριον), συμπλακεὶς μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ, ἔπεσεν ἡρωϊκῶς. Συνειργάσθη μετὰ τοῦ Μακρῆ, Καούδη, Βέργα καὶ ἄλλους.

Καλομενόπουλος Νικόστρατος[2]

Ὁ Καλομενόπουλος Νικόστ. ἔδρασεν ὡς ὁπλαρχηγὸς εἰς τὴν περιφέρειαν Φλωρίνης κατὰ τῶν Βουλγάρων καὶ Τούρκων. Εἰς τὴν μάχην τῆς Μπελκαμένης (Δροσοπηγῆς) διὰ προδοσίας τῶν Βουλγάρων συνελήφθη αἰχμάλωτος ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, τὸ δὲ σῶμα του διεμοιράσθη εἰς ἄλλα σώματα.

σ. 50

Καραλίβανος Ἀλ.[3]

Ὁ Καραλίβανος Ἀλ., ὁ γηραιός, ἀλλ' ἀτρόμητος ἁρματολὸς τοῦ Ὀλύμπου, κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Παύλου Μελᾶ καὶ ἀργότερον μὲ αὐτοτελὲς σῶμα, ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Κοζάνης, Βοδενῶν καὶ Καρατζόβας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων.

Τοὺς δευτέρους τούτους κατετρόμαξε καὶ ἀπεδεκάτισε, ἰδίως εἰς τὴν παρὰ τὸ χωρίον Νερέτι (Πολυπόταμον) μάχην. Μίαν πολυάριθμον συμμορίαν τὴν κατετρόπωσε καὶ τὴν ἔτρεψεν εἰς ἄτακτον φυγήν. Συνειργάσθη μὲ τὸν Μπόλαν Σπυρ., Καραγιώργη, Γιοβάνη καὶ ἄλλους.

Καούδης Εὐθύμιος[4]

Ὁ Καούδης Εὐθύμ. ἐκ Καλλικρατείας τῆς Κρήτης ὡς ἀρχηγὸς σωμάτων ἔδρασεν εἰς πολλὰς περιφερείας τῆς Δυτικῆς καὶ Κεντρικῆς Μακεδονίας ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος μέχρι τέλους. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων. Ἀξία ἱστορικῆς μνήμης εἶναι ἡ μάχη παρὰ τὸ χωρίον Ὄστιμα (Τρίγωνον) κατὰ τῶν ἡνωμένων συμμοριῶν ὑπὸ τοὺς αἱμοβόρους βοεβόδας Μῆτρον Βλάχον, Καρσάκωφ καὶ Σφέτκωφ, αἱ ὁποῖαι ἠρίθμουν ἄνω τῶν 300 κομιτατζήδων μόνον μὲ 15 παλληκάρια. Ἡ

1. D. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 226,373, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 180, 204, 209, 240, 261, Π. Οἰκονόμου, Τὸ Λέχοβο, σ. 95-96.

2. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 139, Μαζαράκη-Αἰνιᾶνος, ἔ.ἀ., σ. 5, 47, Γεωργίου, ἔ.ἀ., σ. 39. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 237, 240, 250-253, 424, Οἰκονόμου, ἔ.ἀ., σ. 89-92.

3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 131, 189, 190-191, 193, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 179, 188, 193-196, 200, 216, 221-222.

4. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 144-145, 175, 177, 181-185, Μαζαράκη-Αἰνιᾶνος, ἔ.ἀ., σ. 12, 82-83, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 144-145, 166, 180, 182-183, 186-187, 194-195, 200, 202-206, 208-212, 214, 223, 235, 239, 241, 245-248, 295, 306, 317-318, 368.

μάχη διήρκεσε μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, ὁπότε κατὰ τὴν νύκτα διελύθησαν οἱ κομιτατζῆδες.

Συνειργάσθη μὲ τοὺς περισσοτέρους ὁπλαρχηγοὺς τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος.

σ. 51

Καραβίτης Ἰωάννης[1]

Ὁ Καραβίτης Ἰωάννης ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰ Κορέστια, Πρέσπαν, Περιστέρι καὶ Μορίχοβον μὲ λαμπρὰ ἀποτελέσματα, πολεμήσας ἀγρίως τοὺς Βουλγάρους καὶ μετὰ σφοδρότητος. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Ρέμπελον (Τσολακόπουλον Χρ.), Βέργαν (Μάνον Πετ.), Φιωτάκην Γεώργ., Καούδην Εὐθύμ. καὶ ἄλλους.

Καραγιώργης

Ὁ Καραγιώργης ὡς ὁπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Π. Μελᾶ ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Κοζάνης καὶ ἀργότερον εἰς τὴν περιφέρειαν Βοδενῶν καὶ Καρατζόβας, ὅπου διεξήγαγε πολλὰς μάχας. Συνειργάσθη μετὰ τοῦ Καραλιβάνου, Μπόλα Σπύρ. καὶ Μπαλατσοῦ.

Καραϊσκάκης Γεώργιος[2]

Ὁ καπετὰν Καραϊσκάκης Γ. ἐκ Βογδάντσης τῆς Γευγελῆς, μὴ ἀνεχόμενος τὰς καταπιέσεις τῶν Τούρκων, ἐνετάχθη εἰς τὰ σώματα τῶν κομιτατζήδων τὴν ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν διεκήρυττον, ὅτι ὁ ἀγὼν ἐστρέφετο κατὰ τῶν Τούρκων. Ἰδὼν ὅμως ὅτι ἐστρέφετο πρὸς ἐξαφανισμὸν τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἐφόνευσε κομιτατζῆδες καὶ Βουλγάρους πράκτορας καὶ ἐνετάχθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ καπετὰν Ζήρα Γ. Κατόπιν ὅμως ὡς ὁπλαρχηγὸς αὐτοτελοῦς σώματος, μὲ τὸ ὁποῖον διεξήγαγε πολλὰς μάχας καὶ ἐτιμώρησε πολλοὺς Βουλγάρους, ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὴν πυρπόλησιν τοῦ βουλγαρικοῦ χωρίου Μαρβίντσα μετὰ τοῦ Ζήρα εἰς ἐκδίκησιν τῆς ὑπὸ τῶν κομιτατζήδων καείσης
σ. 52 διδασκαλίσσης ἐκ Γευγελῆς, / Αἰκατ. Χατζηγεωργίου, τοῦ ἐκ Βογδάντσης διδασκάλου καὶ ἄλλων πέντε Ἑλλήνων τοῦ χωρίου Γκιρτσίστης. Εἰς μίαν μάχην κατὰ τῶν Τούρκων ἐτραυματίσθη σοβαρῶς, ἀλλ' ἰάθη.

Καρασούλης ἢ Κατσαράγκας (Πογιόπουλος Φ.) ἐπιλοχίας

Ὁ Καρασούλης Φ. ὑπηρέτησεν εἰς τὸ σῶμα τοῦ Μάλλιου (Στεφ. Δούκα) ὡς ὁμαδάρχης. Εἰς τὰς μάχας διεκρίθη διὰ τὴν τόλμην καὶ τὴν γενναιότητά του, ἰδίως εἰς τὰς μάχας τῆς Ζαγορίτσανης καὶ τοῦ Ὄντρια.

---

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 182, 184, 374, Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, ἔ.ἀ., σ. 43, 97, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 187, 204, 208-210, 240, 245, 248, 260-262, 327-329, 365, 385, 418-420, 423-425, 433, Ἀργυροπούλου, ἔ.ἀ., σ. 41, Οἰκονόμου, ἔ.ἀ., σ. 88-89.

2. D. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 13, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ. σ. 357, 392, 426, 434.

Καρφὴς Ἰωάννης, λοχίας πεζικοῦ

Ὁ Καρφὴς Ἰ. ὡς ὁπλαρχηγός, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γκούρα (Παπαβιέρου Δ.) εἰς τὴν περιφέρειαν Μοριχόβου, ἔδρασεν μετὰ σφοδρότητος ἐπιδείξας τόλμην καὶ γενναιότητα, ἰδίως εἰς τὴν μεγάλην μάχην τοῦ Λεχόβου (Καστανοχωρίου) κατὰ τῶν κομιτατζήδων.

Κατσαδούρας Θωμᾶς, λοχίας

Ὁ Κατσαδούρας Θ. ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γκούρα (Παπαβιέρου Δ.) εἰς τὸ Μορίχοβον, Πρέσπαν καὶ Περιστέρι, πολεμήσας Τούρκους καὶ Βουλγάρους μετὰ σφοδρότητος, τῇ συμπράξει καὶ τῶν Μάλλιου (Στ. Δούκα), Περδίκα (Νεράντζη Παύλου), Κατσίγαρη Ἐμμ., ἰδίως εἰς τὴν μάχην Βέρμπιανης.

σ. 53 Κατσανὸς Κ. (Κυριᾶκος Ταβουλάρης), ἀνθυπολοχαγὸς[1]

Ὁ Κατσανὸς Κ. κατ' ἀρχὰς προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ προξενείου Θεσσαλονίκης καὶ κατόπιν εἰργάσθη ὡς πράκτωρ Α' τάξεως προσενεγκὼν ὑπηρεσίας ὑψίστης σημασίας πρὸς ἀρτιωτέραν ὀργάνωσιν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος.

Κιτᾶνος Ἀργύριος[2]

Ὁ Κιτᾶνος Ἀργ. ὡς πράκτωρ Α' τάξεως ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Γευγελῆς, Ἐδέσσης καὶ Καρατζόβας διοργανώνων ἀνταρτικὰ σώματα καὶ διευθύνων τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀγῶνος ἀνὰ τὰς περιφερείας.

Κατσάρος Κωνσταντῖνος, ἀνθυπολοχαγὸς πεζικοῦ[3]

Ὁ Κατσάρος Κωνσταντῖνος ἐκ Τυρνάβου τῆς Θεσσαλίας, ἐνετάχθη εἰς τῶ σῶμα τοῦ Γκούρα (Παπαβιέρου Δ.) Ἔλαβε μέρος εἰς ὅλας τὰς κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων μάχας, ὡς καὶ εἰς τὴν μεγάλην μάχην τοῦ Λεχόβου (Καστανοχωρίου), διαρκέσασαν ἐπὶ πέντε ὥρας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτραυματίσθη ὁ καπετὰν Λουκᾶς Κόκκινος, τὸν ὁποῖον ὁ Κατσάρος μετὰ πέντε ἄλλων συντρόφων του, κατόπιν ὑπεραν θρώπων προσπαθειῶν, κατώρθωσε νὰ διασώσῃ καὶ νὰ τὸν φέρῃ εἰς ἀσφαλὲς μέρος.

Κλάπας Γεώργιος[4]

Ὁ Κλάπας Γ. ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν,
σ. 54 ὅπου εἰργάσθη δραστηρίως διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν αὐτῆς / ἐκ τῶν κομιτατζή-

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 201, 384, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 385.

2. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 52, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 286, Παπατζανετέα, ἔ.ἀ., σ. 51, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 393.

3. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 28.

4. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 278. Παπατζανετέα, ἔ.ἀ., σ. 20-21, 31, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 343-344, 350-353.

δων, τὴν ὁποίαν εἶχαν καταστήσει ὠχυρωμένον ὁρμητήριον. Ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῆς ὀκταμελοῦς συμμορίας τοῦ βοεβόδα Μπαμπαΐτη. Συνειργάσθη μὲ πολλοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ὁπλαρχηγούς.

Καψάλης (Πραντούνας Χρῆστος), ἀνθυπίλαρχος[1]

Ὁ καπετὰν Καψάλης, ἐκ τῆς νήσου Νάξου, σχηματίσας τὸ σῶμα τὸ 1905, ἦλθεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν πρὸς ἐκδίωξιν τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων κομιτατζήδων. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας. Τὴν 21 Ἀπριλίου 1906 ὀργανώσας ἐπίθεσιν διὰ πλαβῶν (λέμβων), ἐπλησίασεν τὴν βουλγαρικὴν καλύβην εἰς ἀπόστασιν εἴκοσι βημάτων, διέταξε ὁμοβροντίαν, ὁπότε καὶ οἱ κομιτατζῆδες ἤρχισαν βάλλοντες ὁμαδικῶς. Ὁ Πραντούνας, εὑρεθεὶς εἰς ἀκάλυπτον μέρος, ἐπλήγη εἰς τὸ μέτωπον θανασίμως ἐξ ἀποστάσεως ἑπτὰ βημάτων.

Κόδρος (Μωραΐτης Μιχαήλ), λοχαγὸς[2]

Ὁ Κόδρος Μ., συμπεριληφθεὶς εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Λαμπρ. Κορομηλᾶ Προξένου Θεσ/νίκης καὶ ὑπὸ τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου ἐγκριθέντα πίνακα, ἀπεστάλη εἰς τὴν Μακεδονίαν ὡς ὀργανωτὴς ἀνταρτικῶν σωμάτων. Εὗρεν ὅμως πρόωρον, ἀλλ' ἡρωϊκὸν θάνατον, συμπλακεὶς μετὰ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν θέσιν Γρίππα τοῦ Παΐκου ὄρους τῆς περιφερείας Γευγελῆς μετὰ τοῦ συναρχηγοῦ του Φραγκοπούλου Σπυρ.

Κοκκινάκης Στυλιανὸς

Ὁ Κοκκινάκης Στ. ἐκ Κρήτης ὡς ὁπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ /
σ. 55 Κατσίγαρη Ἐμμ. ἔδρασε πρῶτον εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν, ὅπου ἔλαβε μέρος εἰς μάχην. Κατόπιν ὑπῆρξεν ὁπλαρχηγὸς τοῦ Π. Γύπαρη. Εἰς μάχην μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐτραυματίσθη καὶ ἰάθη. Ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὸν Ἠπειρωτικὸν ἀγῶνα.

Κόκκινος Διαμαντὴς[3]

Ὁ Κόκκινος Διαμαντὴς ἐκ Σπηλιᾶς τῶν Γρεβενῶν ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Γρεβενῶν καὶ Καστανοχωρίων πολεμῶν ἐναντίον Τούρκων καὶ Βουλγάρων. Κατεπολέμησε καὶ τὴν ρουμανικὴν προπαγάνδαν, ἡ ὁποία, ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῶν κομιτατζήδων, ὠργίαζεν εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων. Κατόπιν προδοσίας συνελήφθη δι' ἐνέδρας, κατεδικάσθη καὶ ἀπηγχονίσθη τὸ 1908 εἰς τὸ Μοναστήριον ὀλίγον πρὸ τοῦ τουρκικοῦ συντάγματος.

---

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 276, Παπατζανετέα. ἔ.ἀ., σ. 6, 7, 16, Μαζαράκη-Αἰνιᾶνος, ἔ.ἀ., σ. 78, 101, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 295, 343-345, 349, 396.

2. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 201, 217, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 225, 269, 270, 271, 288, 290, 291.

3. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 22-23, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 263-265, 360, 372.

Κούντουρας Ἠλίας[1]

Ὁ Κούντουρας Ἠλίας ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μακεδονικοῦ Κομιτάτου εἰς τὸ Μοναστήριον πρὸς ὀργάνωσιν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Σίνης Ν., ὅπου εἰργάσθη δραστηρίως.

Κονδύλης Γεώργιος[2]

Ὁ Κονδύλης Γεώργιος κατὰ πρῶτον ὡς πράκτωρ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην, κατόπιν ὡς ἀρχηγὸς σώματος εἰς τὸ Μορίχοβον ἐπὶ ἐννεάμηνον, /
σ. 56 διεξήγαγε πολλὰς μάχας. Τέλος ἔδρασεν εἰς τὴν Καρατζόβαν, ὅπου συνειργάσθη μὲ τὸν Ζαρκάδαν. Ὑπῆρξεν τολμηρὸς καὶ λίαν ὁρμητικός.

Κοντούλης Ἀλέξανδρος[3]

Ὁ Κοντούλης Ἀλ. τὸ 1904 ὡς λοχαγὸς ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μακεδονικοῦ κομιτάτου μετὰ τοῦ Παύλου Μελᾶ καὶ τῶν Γεωργίου Κολοκοτρώνη καὶ Ἀναστασίου Παπούλα εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἐμελέτησαν τὴν κατάστασιν καὶ ἔθεσαν τὰς πρώτας βάσεις τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος. Διὰ κοινῆς ἐκθέσεως ἐνημέρωσαν τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν.

Καρδίτσας Δημήτριος

Ὁ Καρδίτσας Δημ., ὡς ὁπλαρχηγὸς σώματος, ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Ναούσης, Βεροίας, καὶ Ἐδέσσης, ὅπου ἐπολέμησε τοὺς Τούρκους καὶ Βουλγάρους μετὰ πείσματος καὶ ἐκέρδισε πολλὰς μάχας. Συνειργάσθη μὲ τὸν Ἀμύνταν (Δουμπιώτην Νικ.), Μαλλέαν (Φραγκᾶκον Γεώρ.) καὶ Κατσίγαρην Ἐμμ.

Κουκουλάκης Θεόδωρος[4]

Ὁ Κουκουλάκης Θ. ἐκ Λάκκων τῆς Κρήτης ἔλαβε μέρος εἰς τὸν ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1897. Κατὰ τὸν Μακεδονικὸν Ἀγῶνα σχηματίσας ἴδιον σῶμα διεξήγαγε πολλὰς μάχας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐξοντώσῃ τοὺς βοεβόδας Κώνσταν καὶ Μῆτρον Βλάχον. Ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὰς μάχας Κλεισούρας καὶ Ὀσνίτσανης (Καστανοφύτου) διακριθεὶς διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ ὁρμητικότητά του.

σ. 57 Κουρπέζος Δ. (Κοσμόπουλος Δημήτριος), ἀνθυπολοχαγὸς[5]

Ὁ Κουρπέζος Δ. ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς τὸ Παγγαῖον. Κα-

1. Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σσ. 154, 240, 267, 365.

2. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 270-271, 380, Σταυροπούλου, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγών, σ. 56, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 328.

3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 123, 175, 177-178, 181, Σταυροπούλου, ἔ.ἀ., σ. 1, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 166-167, Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, ἔ.ἀ., σ. 29-30.

4. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 221-222, 239-241, 245-246.

5. Ὀρθό: Κουρμπέσης, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 275, 319. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 358, 399, 426.

τέδωσεν εἰς τὰς τουρκικὰς ἀρχὰς τέσσερεις ὁμάδες κομιτατζήδων, οἱ ὁποῖοι, τὴν μὲν ἡμέραν ἦσαν ὑλοτόμοι καὶ ἀνθρακοποιοί, τὴν δὲ νύκτα κομιτατζῆδες. Ἐξώντωσε καὶ τὸν ἀρχικομιτατζὴν Ντόνε Μάνεφ, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν Μονὴν Ζωγράφου τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ ἐκεῖθεν νὰ δράσῃ κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

Κουτσόπουλος Ἀπόστολος

Ὁ Κουτσόπουλος Ἀ., ἐκ Πουγκακίων Φθιώτιδος, ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν καὶ εἰς τὸ σῶμα τοῦ Βαρδιᾶ (Βαρδῆ Δημ.). Ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἑκάστοτε συναπτομένας μάχας κατὰ τῶν κομιτατζήδων μέχρι τῆς 10 Ἰουλίου 1907, ὁπότε ἐγένετο ἡ αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεσις ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ Κάλλα (Σάρρου Δημ.) καὶ ἐγένοντο κύριοι τῆς λίμνης ἐκδιώξαντες τοὺς κομιτατζῆδες ἐξ αὐτῆς.

Κρόμπας Μ. (Λυμπερόπουλος Μάριος)[1], ἀνθυπολοχαγὸς

σ. 58 Ὁ Κρόμπας Μ. ὡς ἀρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Κοζάνης/καὶ Φλωρίνης. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων πάντοτε εἰς βάρος τοῦ ἐχθροῦ. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Γκούραν (Παπαβιέρον Δ.), Φούφαν (Ἀνδροῦτσον Ζάχ.), Καψάλην (Πραντούναν Χρῆστ.), καὶ ἄλλους. Ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος εἰς τὴν μάχην τοῦ Πεταλινοῦ.

Κουντουράκης Ἰωσὴφ[2]

Ὁ Κουντουράκης Ἰ. ἐξ Ἀσῆ Γωνιᾶς τῆς Κρήτης. Ὡς ὁπλαρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς πολλὰς περιφερείας τῆς Δυτικῆς καὶ Κεντρικῆς Μακεδονίας. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας, εἰς μίαν ἐκ τῶν ὁποίαν συμπλακεὶς μετὰ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ ἐτραυματίσθη εἰς τὸ στῆθος, ἀλλ' ἰάθη καὶ ἐξηκολούθησε τὸ ἔργον του μετὰ μεγαλυτέρας σφοδρότητος.

Κοπάλης Σ. (Κοπάνης Σπυρ.)

Ὁ Κοπάλης Σ., ὡς ὁπλαρχηγὸς σώματος ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μάλλιου (Δούκα Στ.), ἔδρασεν εἰς πολλὰς περιφερείας. Ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὴν μεγάλην μάχην τῆς Ὄντριας, ὅπου ἐφονεύθη ὁ Παπαϊωάννου (Κατσαρὸς Γ.). Ὡς συνοδὸς τοῦ καπετὰν Μάλλιου μετέβη πρὸς συνάντησιν τοῦ βοεβόδα Κυριάζου, ὁ ὁποῖος εἶχε προτείνει νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σώματα, ἀλλ' ἠθέτησε τὴν ὑπόσχεσίν του.

σ. 59 Κύρου Παῦλος[3]

Ὁ Κύρου Π. ἐκ Ζελόβου (Ἀνταρτικοῦ), ὑπῆρξε πρωτοπαλλήκαρον τοῦ

1. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 267, Οἰκονόμου, ἔ.ἀ., σ. 81.
2. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 192, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 209.
3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 132-135, 175-176, 103-104, 177-178, 180-183, 185, 189-191, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 83-84, 140-141, 150, 155, 166, 200, 209, 239, 264, 330, 369.

Παύλου Μελᾶ καὶ πολυτιμότατος ὁδηγὸς ὡς γνώστης τῶν μερῶν ἐκείνων. Κατόπιν ὡς ὁπλαρχηγὸς σώματος ἐξ ὁπλιτῶν, καθαρῶς Μακεδόνων, ἐπολέμησε Τούρκους καὶ Βουλγάρους μετὰ σφοδρότητος. Ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος εἰς Ζέλοβον (Ἀνταρτικόν).

Κωνσταντινόπουλος Κωνστ.[1]

Ὁ Κωνσταντινόπουλος Κ., ταγματάρχης, ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Μακεδονικοῦ κομιτάτου Ἀθηνῶν εἰς τὸ Μοναστήριον ὡς ὀργανωτὴς σωμάτων, ὅπου ἠργάσθη μὲ ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα. Κατόπιν ἀρχηγὸς σώματος εἰς τὴν περιφέρειαν Γευγελῆς συνεπλάκη εἰς τὸ ὄρος Πάϊκον μετὰ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ. Ἔπεσεν ἡρωϊκῶς τὸ 1905.

Κώττας[2]

Ὁ Καπετὰν Κώττας ἐκ Ρούλιας (Κατωχωρίου) τῶν Κορεστίων ὀρέων, μὴ ἀνεχόμενος τὴν τουρκικὴν τυραννίαν, ἐτράπη εἰς τὰ ὄρη ὡς κλέφτης μετὰ τοῦ Νταβέλη καὶ Νταλίπη. Ὅταν τὸ 1898 ἐνεφανίσθησαν οἱ κομιτατζῆδες ὑπὸ τοῦ βοεβόδα Πετρώφ, ἔσπευσε νὰ συναντηθῇ μετ' αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπεσχέθη ὅτι θὰ συνεργαστοῦν ὡς Μακεδόνες διὰ τὴν Μακεδονίαν. Ἐπειδὴ ὅμως ἦτο ἐμπόδιον εἰς τὴν προπαγάνδαν των, δι' ἐνέδρας τὸν ἐτραυμάτισαν μὲ σκοπὸν/νὰ τὸν δολοφονήσουν. Διασωθεὶς ἐσχημάτισε σῶμα καὶ
σ. 60 ἔδρασε κατὰ τῶν Τούρκων κεχωρισμένως. Τὸ 1903 ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ὑποκινηθεῖσαν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐπανάστασιν τῶν Χριστιανῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκάησαν πολλὰ χωρία καὶ ἐσφάγησαν πολλοὶ Χριστιανοί. Εἰργάσθη δραστηρίως διὰ τὴν ἀποστολὴν ἐνόπλου βοηθείας ἐξ Ἑλλάδος. Εἰς ἐκδίκησιν ἐφόνευσε πολλοὺς Βουλγάρους. Διὰ προδοσίας περικυκλώθη εἰς τὴν οἰκίαν του ὑπὸ τουρκικοῦ στρατοῦ. Κατόπιν τρομερᾶς μάχης συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ ἀπηγχονίσθη εἰς τὸ Μοναστήριον τὴν 27.9.1905.

Κώης Ἀριστόβουλος, ἀνθυπολοχαγὸς[3]

Ὁ Κώης Ἀρ. ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς τὴν Χαλκιδικὴν τὸ

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 203, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 306, 411, Μαζαράκη-Αἰνιᾶνος, ἔ.ἀ., σ. 36.

2. Βλ. τὶς μελέτες τοῦ Ἀλεξάνδρου Κοντούλη, Βιογραφία καπετὰν Κώτα, Φλώρινα 1931, Ν. Γ. Κοεμτζοπούλου, Καπετὰν Κώτας, ὁ πρῶτος Μακεδονομάχος, Ἀθῆναι 1968, Γαλάτειας Γρηγοριάδου-Σουρέλη, Κώτας, ματοβαμμένες λίμνες, Ἀθῆναι 1969. Πρβλ. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 25. Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, ἔ.ἀ., σ. 8, 10, 13, 15, 18, 23, 25, 29-30, 43, 89, 90, 110, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 64-65, 72, 120, 128-129, 130-132, 165, 176, 183, Μόδη, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν καὶ ἡ Νεώτερη Μακεδονικὴ Ἱστορία, σ. 169-181, τοῦ ἰδίου, Μακεδονικὸς Ἀγὼν καὶ Μακεδόνες Ἀρχηγοί, σ. 143-174, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 83-84, 89, 137, 140-141, 143, 151, 165-168, 178, 191, 200, 234.

3. Παπατζανετέα, ἔ.ἀ., σ. 50, 58, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 369, 381, Δ. Κακκάβου, Ἀπομνημονεύματα, σ. 110, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 428.

1907-1908 λαβὼν μέρος εἰς πολλὰς μάχας. Συνετέλεσεν εἰς τὴν διαμετακόμισιν ὅπλων καὶ πολεμοφοδίων.

Λάζος Δουγιάμας[1]

Ὁ καπετὰν Λάζος, ἐκ Μπαροβίτσης (Καστανερή), διωκόμενος ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, ἐνετάχθη εἰς βουλγαρικὴν συμμορίαν πρὸ τοῦ 1903 ἐναντίον δῆθεν τῶν Τούρκων. Μετὰ τὸ 1903 ἰδὼν ὅτι ὁ ἀγὼν ἐστρέφετο κατὰ τῶν Ἑλλήνων, ἐφόνευσε τρεῖς κομιτατζῆδες καὶ δύο πράκτορας τοῦ χωρίου του, διὰ νὰ γίνῃ πιστευτὸς καὶ ἐνετάχθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Κόδρου (Μωραΐτου Μιχ.). Διὰ τὴν γενναιότητά του καὶ τὴν ἱκανότητά του ἀνεκηρύχθη
σ. 61 ὁπλαρχηγὸς καὶ ἔδρασεν /ἀποτελεσματικῶς τιμωρήσας πολλοὺς Βουλγάρους καταδότας. Τὸ 1912 κατὰ τὸν βαλκανικὸν πόλεμον ἐχρημάτισε ἀρχηγὸς προσωπικοῦ σώματος καὶ ὁδηγὸς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ μέχρι Γουμενίτσης καὶ Βοεμίτσης (Ἀξιουπόλεως). Τὸν Δεκέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους ἐδολοφονήθη δι' ἐνέδρας ὑπὸ Βουλγάρου πράκτορος.

Λαχτάρας (Πλατανιᾶς Ν.), ἀνθυπασπιστὴς[2]

Ὁ Λαχτάρας ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γκούρα (Παπαβιέρου Δ.) εἰς τὰ Καστανοχώρια. Κατόπιν μὲ αὐτοτελὲς σῶμα διεξήγαγε πολλὰς μάχας ὡς καὶ εἰς τὰς μεγάλας τοιαύτας τοῦ Λεχόβου (Κρασοχωρίου) καὶ Βέρμπιανης. Συνειργάσθη μὲ τὸν Φλάμπουραν (Θειάφην Ε.), Ἀκρίβον (Τόσκαν Στ.) καὶ Περδίκαν (Νεράντζην Π.).

Λίβας (Κιτρινιάρης Φιλ.), λοχίας πυρ/κοῦ

Ὁ Λίβας ὑπηρέτησεν ὡς ὁπλαρχηγὸς εἰς τὸ σῶμα τοῦ Μάλλιου (Στ. Δούκα). Διεξήγαγε μάχας καί, ὡς αὐτοτελὲς σῶμα, ἔλαβε μέρος εἰς τὰς μάχας τῆς Ὄντριας καὶ τοῦ Λεχόβου (Καστανοχώρι). Ἐφονεύθη εἰς τὸ Σαραντάπορον τὸ 1912.

Λίγγος (Μαλεύρης Πέτρος), λοχίας νοσοκόμος

Ὁ Λίγγος Π. ὑπηρέτησεν εἰς τὸ σῶμα τοῦ Μάλλιου (Δούκα Στ.) καὶ εἰς ἄλλα σώματα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας, ὡς καὶ εἰς τὴν μεγάλην τῆς Ζαγορίτσανης (Βασιλειάς). Ἐφονεύθη εἰς τὴν μάχην τοῦ Σαρανταπόρου τοῦ 1912.

Λίγκος (Τσαούσης Ἰωάννης)

Ὁ Λίγκος ἐξ Ἀγᾶ τῆς Σπερχειάδος ἔδρασεν ὡς ὑπαρχηγὸς τοῦ καπετὰν Τρομάρα (Σωτηριάδου Ἐμμ.). Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας ἀπὸ τοῦ

1. Βλ. προηγουμένη σ. 65 ὑποσημείωση 3.
2. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 319, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 367, 374-375.

1904 μέχρι τοῦ 1906, ὡς καὶ εἰς τὴν μεγάλην μάχην τοῦ Μουρικίου μετὰ τοῦ Φαρμάκη (Κούντουρα Ἠλ.), καὶ εἰς τὴν μάχην τῆς Πρεκοπάνας (Περικοπῆς) μετὰ τοῦ Περδίκα (Νεράντζη Παύλ.) καὶ τοῦ Ντόγρα Κωνστ., ὅπου ἐξωντώθησαν πολλαὶ βουλγαρικαὶ συμμορίαι, ἀλλ' ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος καὶ ὁ Λίγκος Ἰωάν.

Λίτσας (Βλαχάκης Ἀντώνιος), ἀνθυπολοχαγὸς[1]

Ὁ Λίτσας Ἀντώνιος ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰ Καστανοχώρια, πολεμήσας Τούρκους καὶ Βουλγάρους μετὰ μεγάλης σφοδρότητος. Εἰς τὴν Ὀσνίτσανην ἐπετέθη κατὰ βουλγαρικῆς συμμορίας ἐντὸς οἰκίας, τὴν ὁποίαν συμμορίαν ἐξώντωσεν ὁλόκληρον σχεδόν, πλὴν ὅμως σφαῖρα ἐχθρικὴ εὑρῆκεν αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν ἔρριψε νεκρὸν τὴν 7-5-1906.

σ. 63 Λιοῦπος (Πηχεὼν Φιλόλ.), ἀνθυπίλαρχος[2]

Ὁ Λιοῦπος Φ. ἔλαβε μέρος εἰς τὸν ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1897. Τὸν Μάρτιον τοῦ 1903 μετὰ τοῦ Μάλλιου (Στέφ. Δούκα) καὶ Δίμπρα (Κλείτου Παναγ.) ἐξῆλθεν εἰς τὴν Μακεδονίαν πρὸς δρᾶσιν κατὰ τῶν Βουλγάρων. Κατόπιν ἐσχημάτισε ἴδιον σῶμα καὶ ἔδρασεν εἰς τὸ Βίτσι.

Λόγῳ ὑγείας ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας. Ἀργότερον ἐξῆλθε καὶ πάλι μετὰ τοῦ καπετὰν Βρόντα (Παπᾶ Βασιλ.), τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ὑπαρχηγὸς καὶ πάλιν ὅμως λόγῳ ὑγείας ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας, ὁπότε διωρίσθη μέλος τοῦ Μακεδονικοῦ κομιτάτου Λαρίσης.

Λύκας Πέτρος[3]

Ὁ Λύκας Π. ἐκ Φουρνᾶ τῆς Εὐρυτανίας, ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν, ὅπου τῇ συμπράξει καὶ τῶν Κάλλα (Σάρρου Κωνστ.), Ἄγρα (Τέλλου Ἀγαπ.), Γκόνου Γιώτα, Κοκκινάκη Στυλ., Ζερβέα Παρασκ., εἰργάσθη δραστηρίως πρὸς ἐκδίωξιν τῶν ἐντὸς τῶν ὠχυρωμένων καλυβῶν κομιτατζήδων. Διεξήγαγεν πολλὰς μάχας. Κατὰ τὴν μεγάλην αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν ἐπλήγη θανασίμως καὶ ἐντὸς ὀλίγου ὑπέκυψεν εἰς τὸ τραῦμα του.

Λουκᾶς Κόκκινος[4]

Ὁ Λουκᾶς ἐκ Γρεβενῶν ἐχρημάτισε ἀρματολὸς πολεμῶν καὶ τιμωρῶν

---

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 263, Μαζαράκη, - Αἰνιᾶνος, ἔ.ἀ., σ. 78, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 264-265, 306, 309, 311, 313-314, 316.

2. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 20-21. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 261, 244, 328, 350, Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, ἔ.ἀ., σ. 84, Ἀθ. Σουλιώτη, ἔ.ἀ., σ. 78.

3. Κακκάβου, ἔ.ἀ., σ. 144.

4. Πρόκειται γιὰ τὸν Κόκκινο Διαμαντὴ μὲ τὸ ψευδώνυμο Λουκᾶς. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 29. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 263-265, 360-372, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 240, 264-265, Παπατζανετέα, ἔ.ἀ., σ. 16, 36.

τοὺς Τούρκους. Τὸ 1904 συνηντήθη μετὰ τοῦ Παύλου Μελᾶ, μετὰ τοῦ ὁποίου συνεννοήθη πρὸς δρᾶσιν κατὰ τῶν Βουλγάρων. Μεταβὰς εἰς τὰ Καστανοχώρια, ἀνεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ Λίτσα (Βλαχάκη 'Αντ.) ὡς ὁπλαρχηγός. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας, ἀλλ' εἰς τὴν σφοδρὰν μάχην τοῦ Λεχόβου μετὰ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ ἔχασε τὸν ὀφθαλμόν του.

σ. 64 Λυκοβαρδάκης 'Εμμ.[1]

Ὁ Λυκοβαρδάκης 'Εμμ., ἐκ Κρήτης, ὡς ὁπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μακρῆ (Δικωνύμου Γεωργ.), διακριθεὶς εἰς πολλὰς μάχας διὰ τὴν γενναιότητά του κατὰ τῶν Βουλγάρων, τοὺς ὁποίους ἀπεδεκάτιζε, συνειργάσθη μὲ τὸν Καούδην Εὐθ., Κατσαδούραν Θωμᾶν καὶ 'Ακρίβον (Τόσκαν Στ.).

Μακούλης 'Ανδρέας[2]

Ὁ Μακούλης 'Ανδρ. ἐκ Στενημάχου τῆς Βουλγαρίας, διωκόμενος ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν, κατέφυγεν εἰς τὴν Μακεδονίαν μετὰ 17 ἀνδρῶν καὶ σχηματίσας σῶμα, ἐτιμώρησε πολλοὺς Βουλγάρους. Εἰς τὰ Στεφανινὰ τοῦ Λαγκαδᾶ ἐφόνευσε Τοῦρκον δασοφύλακα Μεχμὲτ-'Αλήν, ὁ ὁποῖος ἦτο λησταποδόχος ἀλβανικῆς ληστρικῆς συμμορίας. Κατόπιν προδοσίας περικυκλωθεὶς ὑπὸ τουρκικοῦ στρατοῦ, τὸν ὁποῖον διεσκόρπισε μέν, ἀλλ' ἐν τῇ ὁρμῇ του ἐπληγώθη θανασίμως.

Μακρῆς (Δικώνυμος Γεώργιος)[3]

Ὁ Μακρῆς κατ' ἀρχὰς εἰργάσθη ὡς ὑπαρχηγὸς τοῦ καπετὰν Βάρδα (Τσόντου Γεωργ.) καὶ κατόπιν ὡς ἀρχηγὸς ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ὡς εἰς τὰ Καστανοχώρια, Κορέστια, περιφέρειαν Μοναστηρίου, Φλωρίνης, Περιστερίου καὶ Μοριχόβου.

Διεξήγαγε πλείστας ὅσας μάχας ἀποτελεσματικώτατα, καὶ πάντοτε εἰς βάρος τοῦ ἐχθροῦ.

σ. 65 Μαλέας (Φραγκάκος Γεώργιος), ἐπιλοχίας[4]

Ὁ Μαλέας Γ. ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Βεροίας καὶ Κατερίνης. Διεξήγαγε μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων, συνε-

---

1. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 415-416

2. Ἔ.ἀ., σ. 402, 404.

3. Βλ. τὰ δημοσιευμένα ἀπομνημονεύματά του στὸ 'Αρχεῖον Μακεδονικοῦ 'Αγῶνος Πηνελόπης Δέλτα, 2. Γεωργίου Δικωνύμου Μακρῆ, Ὁ Μακεδονικὸς 'Αγὼν ('Απομνημονεύματα), Θεσσαλονίκη 1959. Πρβλ. Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, Ὁ Μακεδονικὸς 'Αγών, σ. 40, 43, 47, 111, Μαζαράκη-Αἰνιᾶνος, σ. 12, 82, Κακκάβου, ἔ.ἀ., σ. 121, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 128, 144, 175, 177, 181-182, 193, 218-219, 225, 229, 256, 259, 262, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 144-145, 166, 222, 245-246, 248, 253, 260-262, 265-266, 306, 317-319, 322-323, 329, 415-417, 419, 433.

4. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 399, 428.

τέλεσε δὲ κατὰ πολὺ εἰς τὴν μετακόμισιν ὅπλων καὶ πολεμοφοδίων ἀπὸ τὸ Ἐλευθεροχώριον πρὸς τὴν Βέροιαν, Νάουσαν καὶ λίμνην Γιαννιτσῶν.

Μανώλης (Κατσίγαρης Ἐμμ.)[1]

Ὁ καπετὰν Μανώλης ἐκ Κρήτης ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Γευγελῆς, Ναούσης, Ἐδέσσης καὶ Μοριχόβου, ὡς καὶ εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν. Ἐκ ταύτης μὲ κίνδυνον νὰ συλληφθῇ, μετέβη μόνος εἰς τὸ χωρίον Ράμελ (Ραχώνα) Κουφαλίων, ὅπου διεξήγαγεν ἀνακρίσεις καὶ εὑρῆκε τὸν δολοφόνον τοῦ Ἕλληνος Γιοβάνη ἐκ Ραχώνας, τὸν ὁποῖον ἐτιμώρησεν ὡς ἔπρεπε. Εἰς τὴν κωμόπολιν Βογδάντσαν τῆς Γευγελῆς ὑπῆρξε τὸ φόβητρον τῶν Βουλγάρων, ὅπου οἱ Ἕλληνες τοῦ ἔκαμαν καὶ τραγούδι: «Σένα πρέπει, βρὲ Μανώλη, τῆς Βογδάντσης Ἀρχηγός». Ἐφονεύθη εἰς μάχην τῆς περιφερείας Βεροίας.

Μαυρομιχάλης Στυλιανός, σημαιοφόρος[2]

Ὁ Μαυρομιχάλης Στ. ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Μακεδονικοῦ κομιτάτου ὡς ὀργανωτὴς τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος τῆς Ἀνατολ. Μακεδονίας μὲ κέντρον τὴν Καβάλαν. Ἀπὸ τοῦ 1906 μέχρι τοῦ 1908 εἰργάσθη δραστηρίως καὶ προσέφερεν ὑπηρεσίας μεγάλης σημασίας.

σ. 66 Μακρῆς Ἰωάννης

Ὁ Μακρῆς Ἰωάν. ὑπηρέτησεν ὡς ὁμαδάρχης τοῦ σώματος τοῦ καπετὰν Μάλλιου (Δούκα Στ.) Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας, ὡς καὶ εἰς τὴν μάχην τῆς Ζαγορίτσανης (Βασιλειάς) κατὰ τῶν κομιτατζήδων, τοὺς ὁποίους κατετρόπωσαν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν τουρκικὸν στρατόν, ὁ ὁποῖος εἶχε καταφθάσει εἰς τὸν τόπον τῆς μάχης. Συνειργάσθη καὶ μὲ τὸν Λίβαν (Κιτρινιάρην Φίλ.).

Μάλλιος (Δούκας Στέφανος), λοχαγὸς[3]

Ὁ Μάλλιος τὸ 1905 ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Μακεδονικοῦ κομιτάτου καὶ τοῦ ἀνετέθη ἡ ἀρχηγία ἀνταρτικῶν σωμάτων καὶ νὰ δράσῃ εἰς τὴν περιφέρειαν Ἐδέσσης μὲ ὑπαρχηγοὺς τὸν Δίμπραν (Κλεῖτον Π.) καὶ τὸν Λιοῦπον (Πηχεῶνα Φίλ.) Διεξήγαγε πολλὰς μάχας μετὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων. Τὴν 25 Μαρτίου 1905 περιεκύκλωσε τὸ χωρίον Ζαγορίτσανη (Βασιλειάς), ὅπου διεξήχθησαν μεγάλαι καὶ σκληραὶ μάχαι μὲ τοὺς κομιτατζῆδας, οἱ ὁποῖοι ἐκρύπτοντο ἐκεῖ, συνάμα δὲ καὶ μὲ τουρκικὸν στρατόν, τὸν μετὰ τὴν κατα-

1. Γνωστὸς ὡς Καραμανώλης. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 194, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 228, 230-231, 254, 271, 287, 290, 338-340, 367, 369, 376, 378, 382, 384-385, 420, 422-424, Οἰκονόμου, ἔ.ἀ., σ. 131-132.

2. D. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 307, 414, 416, 418-419, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 358.

3. Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, ἔ.ἀ., σ. 43, 88, D. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 219, 221, 225, 230-231, 308, 325, Δ. Κακκάβου, ἔ.ἀ., σ. 164, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 244-246, 248-249, 264.

τρόπωσιν τῶν κομιτατζήδων καταφθάσαντα, τὸν ὁποῖον διεσκόρπισε καὶ ἔτρεψεν εἰς ἄτακτον φυγήν. Ὁ Μάλλιος ἐπροχώρησε καὶ μέχρι τῆς Καστοριᾶς, ὅπου ἀνεκάλυψεν ἀλβανικὴν προπαγάνδαν μὲ ἔγγραφα, προγράμματα καὶ ἄσματα ἀλβανικά, τὰ ὁποῖα ἐκυκλοφοροῦσαν μεταξὺ τῶν Ἀλβανοφώνων, τοὺς ὁποίους κατέσφαξεν.

σ. 67

Μαραβέλης Κυριᾶκος

Ὁ Μαραβέλης Κ., ἐκ Γευγελῆς, κατ' ἀρχὰς ἐχρημάτισε σύνδεσμος μεταξὺ τοῦ Κέντρου καὶ τῶν σωμάτων τῆς περιφερείας Γευγελῆς, κατόπιν ὡς ὁπλίτης, καὶ τέλος, διὰ τὴν γενναιότητά του καὶ τὴν ἱκανότητά του, ἀνεκηρύχθη ὁμαδάρχης. Ἐτιμώρησε πολλοὺς Βουλγάρους καὶ ἦτο ζωηρός, δραστήριος καὶ ὁρμητικός. Ἐγένετο τὸ φόβητρον τῶν Βουλγάρων, τοὺς ὁποίους ἐπολέμησε συντριπτικῶς.

Μαρούδας Ἰωάννης, ὑπενωματάρχης[1]

Ὁ Μαρούδας Ἰωάν. ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἀπεβιβάσθη μετὰ τοῦ Φραγκοπούλου Σπ. τὸ 1905 πλησίον τῆς Κατερίνης, ὅπου συνηντήθησαν μετὰ τῶν Κόδρου (Μωραΐτη Μ.), τοῦ Μπούα (Σπυρομήλιου Σπ.) καὶ Ἀκρίτα (Μαζαράκη Κ.). Ἐκεῖθεν, μετὰ τοῦ Ἀκρίτα καὶ Μπούα ἀνεχώρησαν διὰ τὴν περιφέρειαν Ναούσης, Βεροίας καὶ Ἐδέσσης, ὅπου ἔδρασαν πολεμοῦντες Τούρκους καὶ Βουλγάρους. Ἔδρασε καὶ εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν.

Ματαπᾶς (Ματραπᾶς Γεώργιος)[2]

Ὁ Ματαπᾶς Γ. ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν, ὅπου διὰ καταλλήλων καὶ ἐπιτηδείων ἐνεργειῶν παρεκώλυσε τὴν δρᾶσιν τῶν κομιτατζήδων. Ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὴν αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἀρχηγείου τῶν κομιτατζήδων. Συνειργάσθη μετὰ τῶν Κλάπα Γ., Μίνη Ἐμμ., Γκόνου Γιώτα, Ἄγρα, Κατσίγαρη καὶ ἄλλους. Ἐχρημάτισε καὶ ἡγούμενος τῆς μονῆς Ἀρχαγγέλου (Ὄσιανης).

σ. 68

Μαυρογένης Ἰωάννης

Ὁ Μαυρογένης Ἰ., ἐκ Λάκκων Κρήτης, ἔδρασεν ὡς ὁπλαρχηγὸς σώματος, ὥστε ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Βολάνη Γ., ἐπέδειξεν ἀπαράμιλλον ἡρωϊσμὸν καὶ γενναιότητα, ἰδίως εἰς μάχην τοῦ Στρεμπένου (Ἀσπρόγεια) μετὰ τῶν κομιτατζήδων τοὺς ὁποίους κατετρόπωσε.

---

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 259, 315.

2. Δὲν μπόρεσα νὰ τὸν ταυτίσω μὲ τὸν Ἀναγνωστάκο Μιχαήλ, τοῦ ὁποίου τὸ ψευδώνυμο ἦταν Ματαπᾶς. Ἐδῶ πρόκειται γιὰ τὸν Μαστραπᾶ Γεώργιο. (Ἀ θ. Σ ο υ λ ι ώ τ η - Ν ι κ ο λ α ΐ δ η, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγών, σ. 83).

Μαυροθόδωρος Ἰωάννης[1]

Ὁ Μαυροθόδωρος Ἰ., ἐξ Ἄνω Κώμης τῆς Κοζάνης, τὸ 1897 ἔλαβε μέρος εἰς τὸν ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον ὡς ὁπλίτης τοῦ ὁπλαρχηγοῦ καπετὰν Νταβέλη. Τὸ 1904 ὡς ὁπλίτης ἐνετάχθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ ὁπλαρχηγοῦ Μπρούφα Ἀθ., κατόπιν εἰς τὸ σῶμα τοῦ καπετὰν Ἀκρίτα (Μαζαράκη Κ.), μετασχὼν εἰς τὰς μάχας τοῦ Προδρόμου Ναούσης καὶ Γραμματικόβου Ἐδέσσης κατὰ τῶν κομιτατζήδων καὶ Γκουσκόβου κατὰ τουρκικοῦ στρατοῦ.

Μινόπουλος Ἀθανάσιος[2]

Ὁ Μινόπουλος Ἀθαν., ἐκ Βαρβάρας τῆς Χαλκιδικῆς, ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν ἀπὸ τοῦ 1903 μέχρι τοῦ 1908. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας. Ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τοῦ προξενείου Θεσσαλονίκης διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν ὅπλων καὶ λοιπῶν πολεμοφοδίων. Ἐχρημάτισεν ὡς πράκτωρ καὶ ἐκτελεστής. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Ἀκρίταν (Μαζαράκην Κ.), Παπακώσταν Βασ. καὶ Γιαγκλὴν Γ.

σ. 69 Μιχαηλίδης (Μάνος Κων.)[3]

Ὁ Μιχαηλίδης Κ. τὸ 1903 μετέβη μετὰ τεσσάρων Κρητῶν εἰς Καστοριὰν ὡς ζωέμπορος, ὅπου λόγῳ ὑποψιῶν ἢ προδοσίας, συνελήφθησαν καὶ ἐφυλακίσθησαν. Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Μητροπολίτου Καστοριᾶς, τοῦ Καραβαγγέλη, ἀπεφυλακίσθησαν. Σκοπός του ἦτο νὰ μελετήσῃ τὴν κατάστασιν καὶ τὴν δυνατὴν ἀντίδρασιν κατὰ τῶν κομιτατζήδων. Ἐνόπλως δὲν ἔδρασεν.

Μπάκαρης Γρηγόριος[4]

Ὁ Μπάκαρης Γρ. ἐκ τῆς Καστοριᾶς ἔδρασεν ὡς ὁπλίτης εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀρχηγοῦ Βάρδα (Τσόντου Γ.) καὶ ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας, εἰς τὰς ὁποίας διεκρίθη διὰ τὴν τόλμην καὶ τὴν γενναιότητα.

Μπολάνης Εὐστράτιος

Ὁ Μπολάνης Ε. ὡς ὁπλαρχηγὸς Β′ τάξεως, ἔδρασεν κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ σῶμα τοῦ Παύλου Μελᾶ, κατόπιν μὲ σῶμα αὐτοτελές. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας καὶ συνειργάσθη μὲ τοὺς Καούδην Εὐθ., Μπούαν (Σπυρομήλιον), Βάρδαν (Τσόντον Γ.) καὶ Φραγκόπουλον.

σ. 70 Ὁ Μπολατσὸς

Ὁ Μπολατσὸς ὡς ὁπλαρχηγὸς κατ' ἀρχάς, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Παύλου Μελᾶ καὶ κατόπιν μὲ αὐτοτελὲς σῶμα, ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Κο-

1. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 34-35.

2. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 23-24, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 400.

3. Ὁ συγγραφέας συγχέει τὸν Μάνο Κων. μὲ τὸν Μιχαηλίδη Δημ. Ἐδῶ πρόκειται γιὰ τὸν Κων. Μάνο, ἀδελφὸ τοῦ Πέτρου Μάνου ἢ καπετὰν Βέργα. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 307, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 146, 259, 364, 411, Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, ἔ.ἀ., σ. 48.

4. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 27.

ζάνης καὶ Μοριχόβου. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας καὶ συνειργάσθη μὲ τοὺς Καραβίτην Ι., Καραλίβανον Ἀθ. καὶ Ζαρκάδαν Θεοχάρην.

Μπάρος Νικόλαος

Ὁ Μπάρος Νικ. ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀρχηγοῦ Λύκα Πέτρου καὶ εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν. Ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὴν μεγάλην καὶ αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς ὠχυρωμένης καλύβης τῶν κομιτατζήδων. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Ζερβέαν Παρασ., Γκόνον Γιώταν, Ἄγραν (Τέλλον Ἀγαπηνὸν) καὶ Κοκκινάκην Στυλ.

Μπάρδας (Βαρδῆς Δημ.)[1]

Ὁ Μπάρδας Δ., ὑπίλαρχος, ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν ἐπὶ ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας καὶ ἐπολέμησε τοὺς Βουλγάρους ἀμειλίκτως καὶ δραστηρίως τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Κάλλα (Σάρρου Κ.), Ζερβέα Παρασ., Γκόνου Γιώτα καὶ ἄλλους. Ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὴν αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῶν Βουλγάρων. Εἰς μίαν μάχην, λόγῳ τῆς ὁρμητικότητός του, ἐτραυματίσθη καὶ ὑπέκυψεν εἰς τὸ τραῦμα του.

σ 71 Μπέλης Τάσος

Ὁ Μπέλης Τ., ἐκ Μεγάλων Λειβαδίων τοῦ Παΐκου ὄρους, ἔδρασεν ὡς ὁμαδάρχης εἰς τὸ σῶμα τοῦ καπετὰν Κόδρου (Μωραΐτου Μ.). Ἦτο φοβερὸς διώκτης τῶν Βουλγάρων καὶ ρουμανιζόντων τοῦ χωρίου του. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας. Εἰς μάχην μετὰ τῶν Τούρκων καὶ εἰς θέσιν Βάλια Στάκα τοῦ Παΐκου συνελήφθη αἰχμάλωτος, ἐφυλακίσθη καὶ ἀπεφυλακίσθη τὸ 1908 κατὰ τὸ τουρκικὸν σύνταγμα.

Μπέλλος[2]

Ὁ Μπέλλος ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰ Κορέστια, ἐγκατασταθεὶς ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ Μάλλιου (Δούκα Στ.), ἀναχωρήσαντος διὰ τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἀνάπαυσιν. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας εἰς τὴν Ζαγορίτσανην (Βασιλειάς), Ὄντριαν, Πατώματα, καὶ ἄλλας.

Μπενῆς Ἐμμανουήλ, ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγὸς[3]

Ὁ Μπενῆς Ἐμμ. ὡς ὁπλαρχηγὸς Α′ τάξεως ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν κατὰ τῶν κομιτατζήδων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἐγκατασταθῆ ἐκεῖ εἰς καλύβας καὶ εἶχον καταστήσει τὴν λίμνην ἀπόρθητον φρούριον. Διε-

1. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 259, 358. Βλέπε γιὰ τὸ ἴδιο πρόσωπο στὴ σ. 48.

2. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 315, 416.

3. Dakin ἔ.ἀ., σ. 275-279, Τσάμη ἔ.ἀ., σ. 338-339, 343-344, 347, 349-350, 357-358. Παπατζανετέα, ἔ.ἀ., σ. 3, 4 10-11, 22-25 27-28.

ξήγαγε πολλὰς μάχας πρὸς ἐκδίωξιν αὐτῶν τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Κάλλα (Σάρρου Κ.), Γαρέφη Κ., Ἄγρα (Τέλλου Ἀγαπηνοῦ), Ματαπᾶ (Ματραπᾶ Γεωργ.) καὶ ἄλλους.

σ. 72

Μπόλας Γεώργιος[1]

Ὁ Μπόλας Γ. ὡς ὁπλαρχηγὸς ἐξῆλθε τὸ 1904 εἰς τὴν περιφέρειαν Κοζάνης καὶ προσεκολλήθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Καραλίβανου Ἀθ., εἰς τὸ ὁποῖον προσεκολλήθησαν καὶ τὰ σώματα τοῦ Μπολάνου Εὐστρ., Καραβίτου Ἰωάν., Καραγεωργίου, Μπολατσοῦ καὶ Γιοβάνου ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Παύλ. Μελᾶ. Συνεπολέμησαν εἰς τὴν Στάτιτσαν, ὅπου ἐφονεύθη ὁ Π. Μελᾶς. Τὸ 1905 ἐχρημάτισε ὑπαρχηγὸς τοῦ Φραγκοπούλου Σπ.

Μπούας (Σπυρομήλιος Σπῦρ.), ὑπομοίραρχος[2]

Ὁ Μπούας Σπ., ἐκ Χειμάρρας τῆς Ἠπείρου, ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος διεξήγαγε πολλὰς μάχας ὡς ἀρχηγὸς ἀνταρτικῶν σωμάτων κατὰ τῶν κομιτατζήδων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐτόλμων νὰ τὸν ἀντιμετωπίσουν καὶ τὸν ἐπρόδωσαν εἰς τὰς τουρκικὰς ἀρχάς. Ἀμέσως ἀπεστάλη πολυάριθμος τουρκικὸς στρατὸς εἰς τὴν Πατετσίναν πλησίον τοῦ Ὀστρόβου (Ἀρνίσσης) καὶ περικυκλώθη ὑπ' αὐτοῦ. Διεξήχθη σφοδροτάτη καὶ φονικωτάτη μάχη, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνέτρεψε καὶ διεσκόρπισε τοὺς Τούρκους, ἀλλ' ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὸν πόδα. Ἂν καὶ ἐβασανίζετο ἀπὸ τὸ τραῦμα, ἀλλὰ καὶ πάλιν κατὰ τὸν Ἠπειρωτικὸν Ἀγῶνα ἔλαβε μέρος πρὸς ἀπελευθέρωσιν καὶ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ πατρίδος.

σ. 73

Μπούλακας Ἰωάννης[3]

Ὁ Μπούλακας Ἰωάν. ἐκ Κρήτης, ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Φλωρίνης καὶ Μπελκαμένης. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων μὲ λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Συνειργάσθη μὲ τὸν Παῦλον Μελᾶν, Καούδην Εὐθ., Ρούβαν (Κατεχάκην), Σκαλίδην καὶ ἄλλους.

Μπούντας Χρῆστος (ὁπλίτης)

Ὁ Μπούντας Χρ. ἐκ Βλαδόβου (Ἄγρα) τῆς Ἐδέσσης, ἔλαβε μέρος εἰς τὸν Μακεδονικὸν Ἀγῶνα ὡς ὁπλίτης εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ἀκρίτα (Μαζαράκη Κων.) Εἰς τὰς μάχας ἦτο τολμηρὸς καὶ γενναῖος. Κατὰ τὸν Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον ἔλαβε μέρος ὡς ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγός.

---

1. Τσάμη ἔ.ἀ., σ. 179.

2. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 201, 217, 221, 233-235, 442, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 225, 228, 230-231, 269, 272-273, 284, 287, 300, Μαζαράκη-Αἰνιᾶνος, ἔ.ἀ., σ. 38, 88.

3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 222, 224-225. Π. Οἰκονόμου, ἔ.ἀ., σ. 101-103.

Μπούτσης Κυριᾶκος (ὁπλίτης)[1]

Ὁ Μπούτσης Κυρ. ἐκ Στρεμπένου (Ἀσπρογείων) πρὸ τοῦ 1903 ὑπῆρξεν ὁπλίτης τοῦ καπετὰν Βαγγέλη Νικολάου ἐκ Στρεμπένου καὶ τὸ 1904 ὁπλίτης τοῦ σώματος Π. Μελᾶ. Εἰργάσθη καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν διάρκειαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος εἰς τὰ σώματα τοῦ Ρούβα (Κατεχάκη Γεωργίου), Πούλακα Βασ., Σκαλίδη Γεωργίου καὶ Βάρνα Γεωργίου. Εἰς τὴν μάχην τοῦ Λεχόβου (Καστανοχωρίου) ἠχμαλωτίσθη καὶ ἀπεβίωσεν εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Μοναστηρίου τὸ 1907.

σ. 74 Μπρούφας Ἀθανάσ.[2]

Ὁ Μπρούφας Ἀθαν. ἐκ τοῦ χωρίου Ζήση τῶν Γρεβενῶν, γηραιὸς ἀρματολός, ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μακεδονικοῦ Κομιτάτου καὶ ἀνεκηρύχθη ἀρχηγὸς τῆς περιφερείας Περιστερίου καὶ Πισοδερίου. Πολεμῶν λυσσωδῶς τοὺς κομιτατζῆδες, ἡ δρᾶσις του ἐπεξετάθη μέχρι τοῦ Ντεμὶρ Καποῦ (Στόβοι, Σιδηρᾶ Πύλαι Ἀξιοῦ), ὅπου εἰς μάχην μετὰ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος, πληγεὶς εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ σφαίρας τοῦ ἐχθροῦ.

Νάτσης Ἰωάννης[3]

Ὁ Νάτσης Ἰωάν., ἐκ Στρεμπένου (Ἀσπρογείων), πρὸ τοῦ 1903 ὑπῆρξεν ὁπλίτης τοῦ καπετὰν Βαγγέλη ἐκ Στρεμπένου. Τὸ 1904 ὑπῆρξεν ὁπλίτης τοῦ σώματος τοῦ Π. Μελᾶ. Εἰργάσθη καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος. Ἐφόνευσε πολλοὺς Βουλγάρους πρὸς ἐκδίκησιν διὰ τὸν φόνον συγγενῶν του καὶ ἄλλων ἐνθουσιωδῶν Ἑλλήνων ὁμοχωρίων του. Διὰ τοῦτο, μετὰ τὸ τουρκικὸν σύνταγμα τοῦ 1908, ἀγρίως κατεδιώχθη καὶ ἐδολοφονήθη δι' ἐνέδρας ὑπὸ τῶν Βουλγάρων.

Νέσιος Νικόλαος[4]

Ὁ Νέσιος Ν., ἐκ Μεγ. Λειβαδίων τῆς περιφερείας Γευγελῆς, ὡς ὁπλαρχηγὸς τοῦ σώματος τοῦ ἀρχηγοῦ Κόδρου (Μωραΐτου Μιχ.) καὶ κατόπιν μὲ αὐτοτελὲς σῶμα ὡς καθαρῶς Μακεδόνων, διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ

1. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 48-49, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 187.

2. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 9-10. Βλ. τὸ σχετικὸ ἄρθρο τοῦ Ἀθ. Γιομπλάκη, Ἀθανάσιος Μπρούφας, «Μακεδονικὴ Ζωὴ» 25(1968)22-23, Ἡ ἐπανάσταση τῆς Μακεδονίας, ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ «Ἄστεως», Ἀθῆναι 1896, σ. 5 κ.ἑ., Ἀριστοτ. Χρ. Κωστοπούλου, Ἡ συμβολὴ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας εἰς τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἔθνους, Θεσσαλονίκη 1970, σ. 151, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 35, 139, Μαζαράκη-Αἰνιᾶνος, ἔ.ἀ., σ. 6, 56, Χ. Γεωργίου, ἔ.ἀ., σ. 21, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 44, 64-66, 227, Γ. Λυριτζῆ, Ἡ Ἐθνικὴ Ἑταιρεία καὶ ἡ δρᾶσις αὐτῆς, σ. 22-28.

3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 123, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 187.

4. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 392.

τῶν κομιτατζήδων, τῶν ὁποίων ἦτο φοβερὸς διώκτης. Εἰς τὴν μάχην Βάλια Στάκα τοῦ Παΐκου ὄρους μετὰ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ περικυκλωθείς, συνελήφθη μετὰ τῶν Γκόνου, Πελτέκη, Ἀναστ. Μπέλη, Στεργ. Δ. Μπαρτζιᾶ καὶ Νικ. Δ. Μπαρτζιᾶ. Πάντες ἀπεφυλακίσθησαν κατὰ τὸ τουρκικὸν σύνταγμα τὸ 1908.

σ. 75 Νικηφόρος (Δεμέστιχας Ἰωάν.)[1], ἀνθυποπλοίαρχος

Ὁ Νικηφόρος Ι., ἐκ Κρήτης, ἀπεστάλη εἰς τὴν Μακεδονίαν ὡς ἀρχηγὸς σώματος διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν κομιτατζήδων, ὅπου εἰργάσθη δραστηρίως καὶ ἀποτελεσματικῶς. Ἡ μεγαλυτέρα δρᾶσις του ὑπῆρξεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν, τὴν ὁποίαν οἱ κομιτατζῆδες εἶχον ὀχυρὸν καὶ ἀπόρθητον ὁρμητήριον. Ἐκεῖ συνειργάσθη μὲ τοὺς Κάλλαν (Σάρρον Κ.), Γκόνον Γιώτα, Ἄγραν (Τέλλον Ἀγαπηνόν), Λύκαν καὶ ἄλλους.

Νικολούδης Ἐμμ.[2]

Ὁ Νικολούδης Ἐμμ., ἐκ Κρήτης, ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Φλωρίνης μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ Σκαλίδη Γ. Ὑπῆρξεν γενναῖος, τολμηρὸς καὶ ὁρμητικός. Προδοθέντες ὑπὸ Βουλγάρων συνεπλάκησαν μετὰ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς τὸ Γκορνίτσοβο (Κέλλην). Τὸ σῶμα του ἐξ 20 ἀνδρῶν κατεστράφη ὅλο, πλὴν ἑνός, καὶ αὐτὸς ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος.

Νικοτσάρας Παντελῆς (Γραικὸς)[3]

Ὁ Νικοτσάρας Παντ. ἐκ Στρωμνίτσης, μαθητὴς ἀκόμη ἐνετάχθη εἰς βουλγαρικὸν σῶμα τοῦ Τσερνοπέεφ. Ἰδὼν ὅμως ὅτι ὁ ἀγὼν ἐστρέφετο κατὰ
σ. 76 τῶν Ἑλλήνων, εἰς τὰς ἐνεργείας των / ἔδειξεν δυσφορίαν, διὰ τοῦτο ἀπεστάλη εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ἐκεῖθεν ἐδραπέτευσε καὶ ἐνετάχθη εἰς τὰ ἑλληνικὰ σώματα ὡς ὁπλίτης τοῦ Κατσίγαρη, Παπαμελέκου, Γκόνου Γιώτα εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν. Διὰ τὴν γενναιότητά του ἀνεκηρύχθη ὁπλαρχηγὸς καὶ ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Στρωμνίτσης. Εἰς μάχην μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ εὗρεν ἡρωϊκὸν θάνατον.

Νταβέλης Γεώργιος[4]

Ὁ Νταβέλης Γ. ἐκ Μεγ. Λειβαδίων τῆς περιφερείας Γευγελῆς, κατ'

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 274-275, 280-286, Παπατζανετέα, ἔ.ἀ.. σ. 33, 37, 41, 43. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 343, 352-354, 387, 393, 397, Κακκάβου, ἔ.ἀ., σ. 111, 143, 144-144, 173.

2. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 256-257, 363, 373-374, Ἀργυροπούλου, ἔ.ἀ., σ. 41, Χ. Νάλτσα, ἔ.ἀ., σ. 30, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 384-385, 420-422, 425, 433.

3. Πρόκειται γιὰ τὸν Παπαϊωάννου Παντελὴ μὲ τὰ ψευδώνυμα Γκρέκος καὶ Νικοτσάρας. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 20, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 251, 274-275, 285, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 292, 354, 386, 394, 400-401.

4. Βλ. τὸ ἄρθρον τοῦ Ἀ θ. Γιομπλάκη, Γεώργιος Νταβέλης, «Μακεδονικὴ Ζωὴ» 32(1969)6-13. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 68.

ἀρχὰς ἐνετάχθη ὡς ὁπλίτης εἰς τὸ σῶμα τοῦ Κόδρου (Μωραΐτου Μ.). Διὰ τὴν ἱκανότητά του καὶ γενναιότητά του ἀνεκηρύχθη ὁπλαρχηγὸς μὲ σῶμα καθαρῶς Μακεδόνων. Εἰς μάχην τοῦ Παΐκου ὄρους μετὰ πολυαρίθμου στρατοῦ συνελήφθη αἰχμάλωτος μετ' ἄλλων, ἐφυλακίσθη καὶ ἀπεφυλακίσθη τὸ 1908 κατὰ τὸ τουρκικὸν σύνταγμα.

Νταηλάκης Νικόλαος[1]

Ὁ Νταηλάκης Ν. ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ὁπλαρχηγῶν καὶ ἔδρασεν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος εἰς πολλὰς περιφερείας. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας καὶ ἐπέφερε μεγάλας καταστροφὰς εἰς τοὺς κομιτατζῆδες. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ τουρκικοῦ συντάγματος, κατ' ἐντολὴν τῶν Μακεδονικῶν κομιτάτων Μοναστηρίου καὶ Ἀθηνῶν, ἔδρασεν ὡς ἀρχηγὸς ἐνόπλου σώματος ἀπὸ τὸ 1909 μέχρι τοῦ 1912 καὶ 1913.

σ. 77 Ντάλης (Τσιρογιάννης Βλάσ.)[2], ὑπολ/γὸς

Ὁ Ντάλης Βλ. ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μακεδονικοῦ κομιτάτου ὡς ὀργανωτὴς σωμάτων εἰς τὴν περιφέρειαν Στρωμνίτσης ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου. Εἰργάσθη μετ' ἀπαραμίλλου δραστηριότητος, προσέφερε μεγίστας ὑπηρεσίας καὶ ἐξετέλεσε πλεῖστα ἐθνικὰ καὶ κοινωνικὰ ἔργα. Διὰ τοῦτο κατέκτησε τὴν ἀγάπην πάντων.

Νταλίπης Δημ.[3]

Ὁ Νταλίπης Δ., ἐκ Γάβρου (Γαβρέσι) τῶν Κορεστίων ὀρέων, κατ' ἀρχὰς ἔζη κλέφτικον βίον μετὰ τοῦ Κώττα καὶ Νταβέλη τιμωροῦντες τοὺς Τούρκους. Μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἑλληνικῶν σωμάτων τὸ 1904 ἡνώθησαν μὲ αὐτά. Ἐκτιμηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν του διὰ τὴν πολεμικὴν τέχνην ἀνεκηρύχθη ὁπλαρχηγός. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας, εἰς δὲ τὴν μάχην τοῦ Ὄστιμα (Τριγώνου), διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὰ παλληκάρια του, ὁρμήσας κατὰ τῶν Τούρκων, ἐπλήγη θανασίμως.

Ντόγρας Κωνσταντῖνος, ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγὸς[4]

Ὁ Ντόγρας Κωνστ. ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος 1903-1908. Διεξήγαγε πολλὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ διεκρίθη εἰς ὅλας τὰς κατὰ τῶν κομιτατζήδων μάχας καὶ ἰδίως

1. Ἀ. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 29. Μόδη, Μακεδονικὸς Ἀγὼν καὶ Μακεδόνες Ἀρχηγοί, σ. 196-215, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 131, 133, 181, 222, 254, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 249, 306, 330.

2. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 201, 251, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 269, 400, 426.

3. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 22, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 132-133, 181, 183, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 141, 200, 209, 240, 264, 330, 369.

4. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 262, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 240, 264, 332, 414. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 27-28.

εἰς τὴν μεγάλην μάχην τῆς Πρεκοπάνας (Περικοπῆς), κατὰ τὴν ὁποίαν κατετρόπωσε τὴν βουλγαρικὴν συμμορίαν.

σ. 78

Νταφώτης Ἰωάννης[1]

Ὁ Νταφώτης Ἰωάννης ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Χαλκιδικῆς καὶ Σερρῶν μὲ ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων καὶ ἰδίως εἰς τὴν παρὰ τὴν Μονὴν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας χαράδραν κατὰ τουρκικοῦ στρατοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὴν ἀνδρείαν.

Ξανθόπουλος Κωνσταντῖνος ἢ Ρίζος[2]

Ὁ Ξανθόπουλος Κ. ἐκ Σαμαρίνης Γρεβενῶν ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Γρεβενῶν, Ἐλασσόνος, Φλωρίνης καὶ Περιστερίου. Διεξήγαγε πολλὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις κατὰ Τούρκων καὶ κομιτατζήδων μετὰ μεγάλης ὁρμητικότητος. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Μάλλιον (Δούκαν Στ.), Καούδην Εὐθ., Βέργαν (Μάνον Πέτ.) καὶ ἄλλους.

Ξηρούχας Βασίλειος

Ὁ Ξηρούχας Β. ὡς ὁπλαρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς πολλὰς περιφερείας καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος 1903-1909. Πρὸς ἀποτελεσματικωτέραν καταπολέμησιν τῶν κομιτατζήδων συνειργάσθη μὲ τοὺς περισσοτέρους ἀρχηγοὺς καὶ ὁπλαρχηγοὺς τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας.

Ξυνογαλᾶς Νικόλαος[3]

Ὁ Ξυνογαλᾶς Ν. ὡς ὁμαδάρχης τοῦ σώματος Γαρέφη Κωνστ. εἰργάσθη
σ. 79 μετ' ἀπαράμιλλον δραστηριότητα καὶ ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὴν / γενναιότητα καὶ ἰδίως εἰς τὴν συμπλοκὴν εἰς τὰ κονάκια (καλύβια) τῶν κτηνοτρόφων Γαρυφαλαίων καὶ τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἀρχικομιτατζήδων Λούκα καὶ Καρατάσιου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐφονεύθη μετὰ τοῦ Κωνστ. Γαρέφη.

Παναγιωτόπουλος Ἀνδρέας[4]

Ὁ Παναγιωτόπουλος Ἀνδρ., ἐκ Κλεισούρας τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, τὸ 1904 συνηντήθη μὲ τὸ σῶμα τοῦ Παύλου Μελᾶ καὶ ἐνθουσιασθεὶς ἐνετάχθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ρούβα (Κατεχάκη). Παρ' αὐτοῦ ἐζήτησε 5 ἄνδρας, μὲ τοὺς ὁποίους ἐφόνευσε τὸν βοεβόδαν Μπαμπαΐτην καὶ 7 κομιτατζήδας μεταβαίνοντας εἰς Ζαγορίτσανην (Βασιλειάδα). Τὸν Νοέμβριον μῆνα πρῶ-

1. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 40, Μαζαράκη-Αἰνιᾶνος, ἔ.ἀ., σ. 37, 87-89, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 217, 219, 221, 237, 373, Τσάμη ἔ.ἀ., σ. 271, 278-283.

2. Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 148, Ἀ. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 38.

3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 365, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 428, Κακκάβου, ἔ.ἀ., σ. 120.

4. Πλούσια βιογραφικὰ στοιχεῖα γι' αὐτὸν Ἀ. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 57-62.

τος εἰσέρχεται εἰς οἰκίαν τοῦ χωρίου Ζελενὶκ (Σκλῆθρον), ὅπου εἶχον συγκεντρωθῆ 18 κομιτατζῆδες μετὰ τοῦ βοεβόδα Μπιτσάνη Λάζου, τοὺς ὁποίους κατέσφαξε τῇ συνεργασίᾳ ἀνδρῶν τοῦ Εὐθ. Καούδη καὶ Πούλακα Βασ. Διὰ τὰ κατορθώματα ταῦτα ὁ Ρούβας τὸν ἀνεκήρυξεν ὁπλαρχηγόν.

Παναγιώτου Νικόλαος[1]

Ὁ Παναγιώτου Νικ., ἐξ Ἀγρινίου, ἐνετάχθη ὡς ὁπλίτης τοῦ Γκογκολάκη (Μητρούση). Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας, εἰς μίαν τῶν ὁποίων μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ ἀπηγχονίσθη εἰς τὰς Σέρρας.

σ. 80

Πανόπουλος Ἀπόστολος[2]

Ὁ Πανόπουλος Ἀπ., ἐκ Στρεμπένου (Ἀσπρογείων), κατ' ἀρχὰς εἰργάσθη ὡς τροφοδότης τῶν σωμάτων μας καὶ κατόπιν ὡς ὁπλίτης. Εἰς μάχην μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ συνελήφθη αἰχμάλωτος, ἀλλὰ διαφυγὼν ἐσχημάτισε μικρὸν σῶμα ἐξ ἐντοπίων, μὲ τὸ ὁποῖον συνῆψε πολλὰς μάχας μετὰ κομιτατζήδων. Ὡς ἦτο ὁρμητικός, εἰς μίαν μάχην ὁρμήσας ὄρθιος, ἐφονεύθη.

Πανουσόπουλος Β., ἀνθυπολοχαγὸς[3]

Ὁ Πανουσόπουλος Β. ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰ Κορέστια καὶ τὴν Πρέσπαν, ὅπου κατὰ συμπλοκὴν μετὰ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ ἠχμαλωτίσθη. Πρὸ τῆς ἐνόπλου δράσεώς του ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τῶν κομιτάτων Ἀθηνῶν καὶ Μοναστηρίου ὡς ἐθνεργάτης ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Διευθυντοῦ σχολείου ἐν Φλωρίνῃ καὶ ὡς Γραμματεὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου Ραιδεστοῦ.

Παπαδάκης Ἀντώνιος[4]

Ὁ Παπαδάκης Ἀντώνιος, ἐκ Κρήτης, ὡς ὁπλαρχηγὸς τοῦ σώματος Μακρῆ (Δικωνύμου Γ.) ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας, διακριθεὶς διὰ τὴν πολεμικὴν ἐμπειρίαν του καὶ τὴν γενναιότητα. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Κατσίγαρην Ἐμμ., Περδίκαν (Νεράντζην Π.), Λουκᾶν Κόκκινον καὶ ἄλλους.

Παπαζαχαρίου Ἄγγελος (Καθηγητὴς)[5]

Ὁ Παπαζαχαρίου Ἀγγ. διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντι-
σ. 81 νουπόλεως / ὡς Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημοτ. σχολείων τῆς Μακεδονίας

---

1. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 404.
2. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 53.
3. Ἔ.ἀ., σ. 242, 299.
4. Ἔ.ἀ., σ. 265.
5. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 26-27 Dakin, ἔ.ἀ., σ. 198, Ζάννα, ἔ.ἀ., σ. 8, Μαζαράκη-Αἰνιᾶνος, ἔ.ἀ., σ. 31, 38, 63, 65, 89, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 158, 226, Κακκάβου, ἔ.ἀ., σ. 148.

καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην συνετέλεσεν εἰς τὴν προπαρασκευὴν τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ διὰ τὸν ἔνοπλον ἀγῶνα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν κομιτατζήδων καὶ προσέφερεν ὑπηρεσίαν ὑψίστης σημασίας.

Παπαϊωάννου Νίκανδρος[1]

Ὁ Παπαϊωάννου Νίκανδρος, ἐκ Καβακλῆ τῆς Βορείου Θράκης, τὸ 1906 ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μακεδονικοῦ κομιτάτου ὡς πράκτωρ τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος εἰς τὸ Σούμποσκον (Ἀριδαίαν) Καρατζιόβας ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ σχολείου. Κατόπιν διαταγῆς τοῦ ἑλληνικοῦ προξενείου Θεσσαλονίκης, ἐχειροτονήθη ἱερεὺς καὶ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Καρατζιόβας (Ἀλμωπίας), καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην καὶ ὑπὸ τὸ ράσον προσέφερεν ἀνεκτιμήτους ἐθνικὰς ὑπηρεσίας.

Τὴν πολυτιμοτέραν ὑπηρεσίαν προσέφερε μὲ τὴν κατάληψιν τῆς Καρατζόβας (Ἀλμωπίας). Ἐνδυθεὶς στολὴν ὁπλαρχηγοῦ καὶ τεθεὶς ἐπὶ κεφαλῆς ἀνταρτικοῦ σώματος, ὕψωσε τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν πρὶν ἢ οἱ Σέρβοι προφθάσουν νὰ καταλάβουν ταύτην.

Παπαϊωάννου Γεώργιος, ἐπιλοχίας

Ὁ Παπαϊωάννου Γεώργιος, ἐκ Γαρδικίου τῆς Λαρίσης, ὑπηρέτησεν ὡς ὁμαδάρχης εἰς τὸ σῶμα τοῦ Μάλλιου (Στ. Δούκα). Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας, ἀλλὰ διεκρίθη διὰ τὴν γενναιότητα εἰς τὴν κατὰ τῶν κομιτατζήδων μάχην εἰς Ὄντρια, ὅπου ἐφονεύθη τὴν 30/4/1905.

σ. 82 Παπαμαλέκος Λεωνιὰς[2]

Ὁ Παπαμαλέκος Λ., ἐκ Κρήτης, ἔδρασεν ὡς ὁπλαρχηγὸς σώματος εἰς πολλὰς περιφερείας καὶ ἐτιμώρησε πολλοὺς Βουλγάρους τῆς περιφερείας Γευγελῆς καὶ Βογδάντσης. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Καραΐσκάκην Γεώργ., Καραπάνον Χρ., Σιωνίδην Μιχ. καὶ ἄλλους.

Παπακυριαζῆς Σπῦρος[3]

Ὁ Παπακυριαζῆς Σπ. ὡς ὁπλαρχηγὸς σώματος ἔδρασε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος, ἀναλαβὼν δρᾶσιν ἐκ τῶν πρώτων. Διεξήγαγε πολλὰς καρποφόρους μάχας, κατατροπώσας πολλὰς συμμορίας κομιτατζήδων τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Καούδη Εὐθυμ., Ἀκρίτα (Μαζαράκη Κων.) Γκούρα (Παπαβιέρου Δ.), Γαρέφη Κ. καὶ ἄλλους.

Παπαστέφανος Ἱερεὺς

Ὁ Παπαστέφανος, ἐκ Μιρόφτσα τῆς Γευγελῆς, συγκαταλέγεται μεταξὺ

---

1. Γνωστὸς ὡς Παπανίκανδρος Παπαϊωάννου, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 392.
2. Ἔ.ἀ., σ. 179, 228, 230-231, 291.
3. Μαζαράκη-Αἰνιᾶνος, ἔ.ἀ., σ. 38-39, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 289.

τῶν ἐθνομαρτύρων. Ἐκάη ζῶν κρεμασμένος μὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, ἀφοῦ προηγουμένως ἐβασανίσθη ἀπανθρώπως μὲ δαρμοὺς μέχρις αἱμοπτυσίας, μὲ ἀγκίδας κάτωθεν τῶν ὀνύχων, μὲ ζέον ἔλαιον εἰς τὸ σῶμα καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ τοῦτο διότι δὲν ἐδέχετο νὰ γίνῃ Βούλγαρος.

Παπατζανετέας Παναγιώτης, λοχαγὸς[1]

Ὁ Παπατζανετέας Π., ἐκ Κρήτης, ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν πρὸς ἐκδίωξιν τῶν ἐν αὐτῇ ἐγκατεστημένων κομιτατζήδων εἰς καλύβας ὠχυρωμένας. Ἔδρασε καὶ εἰς τὰς περιφερείας Ναούσης, Βεροίας, Ἐδέσσης καὶ ἄλλας ἀποτελεσματικῶς καὶ καρποφόρως.

σ. 83

Παρασκευαΐδης Σπῦρος[2]

Ὁ Παρασκευαΐδης Σπ., ἐκ Λαιμοῦ τῆς Πρέσπας, ἐχρημάτισε ὡς πρωτοπαλλήκαρον τοῦ καπετὰν Κώττα. Εὑρισκόμενος μετὰ 15 ἀνδρας εἰς δάσος παρὰ τὸ χωρίον Ὄστιμα (Τρίγωνον), προδοθεὶς ὑπὸ Βουλγάρων, περιεκυκλώθη ὑπὸ 100 περίπου κομιτατζήδων τοῦ Πόπωφ. Διεξήχθη κρατερὰ καὶ λυσσώδης μάχη, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ὁ Κώττας, εὑρισκόμενος ἐκεῖ πλησίον, διὰ τολμηρᾶς καὶ ὁρμητικῆς ἐπιθέσεως, διέσπασε τὴν γραμμὴν τῶν κομιτατζήδων, διεσκόρπισεν αὐτοὺς καὶ διεσώθη τὸ σῶμα τοῦ Παρασκευαΐδη. Εἰς τὴν Ράχην παρὰ τὸ χωρίον Ποπλὶ ἔπεσεν ἡρωϊκῶς.

Πελτέκης Γκόνος[3]

Ὁ Πελτέκης Γκόνος ἐξ Ὄσιανης (Ἀρχαγγέλου) Γευγελῆς, κατ' ἀρχὰς ἐνετάχθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Κόδρου (Μωραΐτου Μιχ.), ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἀνεκηρύχθη ὁμαδάρχης καὶ τέλος ὁπλαρχηγός. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας κατὰ κομιτατζήδων καὶ ἀνδραγάθησε. Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Γευγελῆς συνειργάσθη μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ ὡς δῆθεν ὁδηγὸς καὶ ὑπῆρξεν ὁ αἴτιος τῆς καταστροφῆς εἰς τὸ χωρίον Σμὸλ (Μικρὸ Δάσος) ὁλοκλήρου τῆς ἐξ 120 κομιτατζήδων συμμορίας τοῦ βοεβόδα Γιόβα καπετάν, εἰς Καρὰ-Σούλι (Πολυκάστρου), ὑπὸ τουρκικοῦ στρατοῦ. Τὸν βοεβόδα ἐφόνευσεν ἰδιοχείρως ὁ Πελτέκης. Εἰς μάχην μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ ἠχμαλωτίσθη καὶ ἀπεφυλακίσθη τὸ 1908 κατὰ τὸ τουρκικὸν σύνταγμα. Κατὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον τοῦ 1912 ἐχρησίμευσε τὸ σῶμα του ὡς ἐμπροσθοφυλακὴ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀπὸ Σαραντάπορον μέχρι Γιαννιτσῶν.

---

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 213. Παπατζανετέα, ἔ.ἀ., σ. 40,43, 45, Κ. Ι. Μαζαράκη-Αἰνιᾶνος, ἔ.ἀ., σ. 101. Ζάννα, ἔ.ἀ., σ. 25, 37, 60-61, 68, 79, Σταυροπούλου, ἔ.ἀ., σ. 54, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 335, 338, 342-352, 358, 393, 395, 428, Κακκάβου, ἔ.ἀ., σ. 110.

2. Ἡ οἰκογένεια Παρασκευαΐδη καταγόταν ἀπὸ τὸ Λαιμὸ τῆς Φλώρινας (Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 155).

3. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 392.

σ. 84

Περδίκας (Νεράντζης Παῦλος)[1]

Ὁ Περδίκας Κ., ἐκ Σιατίστης, ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς Καστανοχώρια, Πρέσπαν, Μορίχοβον, Κοζάνην καὶ εἰς ἄλλα μέρη. Εἰς τὸ Μουρίκι, πλησίον τοῦ Βλάτση, τὴν 6-8-1905 συνῆψε μάχην μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος καὶ οἱ Τρομάρας (Σωτηριάδης Ἐμμ.) καὶ Φαρμάκης (Κούντουρας Ἠλ.). Εἰς Πρεκοπάναν (Περικοπὴν) κατετρόπωσε βουλγαρικὴν συμμορίαν. Ἐφονεύθη τὸ 1909 εἰς Σιάτισταν ὑπὸ Τούρκου ἀστυνομικοῦ.

Περήφανος (Στέργιος Νταούτης)[2]

Ὁ Περήφανος Στ. ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Φλωρίνης, Μοριχόβου, Ναούσης μετὰ μεγάλης δραστηριότητος. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Κατσίγαρην, Καλογεράκην Ἀντ., Ἄγραν (Τέλλον Ἀγαπηνὸν) καὶ ἄλλους. Ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν μετὰ τοῦ Καψάλη (Πραντούνα Χρ.).

Πετρίλος (Μπουκουβάλας Κωνστ.), ὑπολοχαγὸς[3]

Ὁ Πετρίλος ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν τῇ συνεργασίᾳ καὶ συμπράξει τοῦ Κάλλα (Σάρρου Κων.), Λύκα Π., Καψάλη (Πραντούνα Χρ.), Ἄγρα (Τέλλου Ἀγαπηνοῦ), Γκόνου Γιώτα καὶ ἄλλων. Διεξήγαγε ἀλλεπαλλήλους μάχας κατὰ Τούρκων καὶ κομιτατζήδων, πολεμήσας αὐτοὺς λυσσωδῶς καὶ μὲ συντριπτικὰ ἀποτελέσματα.

Εἰς μάχην μετὰ Τούρκων ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος.

σ. 85

Πετροπουλάκης Λεωνίδας

Πετροπουλάκης Παναγιώτης[4]

Οἱ δύο Πετροπουλάκηδες Λεων. καὶ Παναγιώτης εἶχον ἐνταχθῆ εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀρχηγοῦ Λίτσα καὶ ἔδρασεν εἰς τὰ Καστανοχώρια καὶ Κορέστια. Τὸν Μάϊον τοῦ 1906 σῶμα τουρκικοῦ στρατοῦ 1.000 καὶ πλέον ἀνδρῶν ἐπετέθη ἐναντίον τοῦ σώματός των, τὸ ὁποῖον ἀπέκρουσαν θαυμασίως. Τὸ σῶμα τῶν ἐπετέθη κατὰ βουλγαρικῆς συμμορίας κρυπτομένης ἐντὸς οἰκίας τοῦ χωρίου Ὀσνίτσανης (Καστανοφύτου), τὴν ὁποίαν συμμορίαν κατετρόπωσαν καὶ ἀπεδεκάτισαν, πλὴν ὅμως κατὰ τὴν μάχην ταύτην ἔπεσαν μαχόμενοι καὶ ὁ Λίτσας καὶ οἱ δύο Πετροπουλάκηδες.

---

1. Ἔ.ἀ., σ. 240, 267, 382, 384-385, 417, 420-423, 434. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 29-30.

2. Βλ. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 33 κ.ἑ.

3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 274, 369, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 282, 292.

4. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 264, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 309, 313-314, 316.

Πιτσούλας Ἰωάννης, δημοδιδάσκαλος[1]

Ὁ Πιτσούλας Ἰωάν., διδάσκαλος εἰς Γουμένισσαν, συνειργάσθη μὲ τὸν πράκτορα τῆς Γουμενίσσης Ἀγγελ. Σακελλαρίου. Ἀπηγχονίσθη ὑπὸ τῶν κομιτατζήδων εἰς πλάτανον ἔξωθεν τῆς Γουμενίσσης, ἐπιστρέφων ἐξ ἐπισκέψεως χωρίων, εἰς τὰ ὁποῖα μετέβαινε διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ τονώσῃ τὸ ἑλληνικὸν φρόνημα τῶν κατοίκων αὐτῶν.

σ. 86 Ποντικάκης Γεώργιος

Ὁ Ποντικάκης Γ., ἐκ Σελινοῦς τῆς Κρήτης, ἔλαβε μέρος ὡς ὁπλίτης εἰς πολλὰς μάχας ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Καούδη Εὐθ. καὶ Βολάνη Γεωργ. Τὸ 1912 ἐνετάχθη εἰς τὴν χωροφυλακὴν καὶ ἐστάλη εἰς Θεσσαλονίκην. Καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐκδίωξιν τῶν Βουλγάρων καὶ διεκρίθη κατὰ τὴν κατάληψιν τοῦ ταχυδρομείου, τὸ ὁποῖον εἶχον καταλάβει οἱ Βούλγαροι.

Πούλακας ἢ Μπούλακας Βασίλειος[2]

Ὁ Πούλακας Β., ἐκ Κρήτης, ἔδρασεν ὡς ὁπλαρχηγὸς ἐθελοντικοῦ σώματος ἐκ τῶν πρώτων. Περιῆλθε πολλὰς περιφερείας τῆς Δυτ. Μακεδονίας πολεμῶν Τούρκους καὶ Βουλγάρους. Διεκρίθη διὰ τὴν πολεμικήν του ἐμπειρίαν καὶ τόλμην.

Πύρζας Νικόλαος[3]

Ὁ Πύρζας Νικ. ἔλαβε μέρος εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα ἐκ τῶν πρώτων μετὰ τοῦ Παύλου Μελᾶ, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε διερμηνεὺς καὶ ἦτο τὸ δεξὶ χέρι αὐτοῦ. Κατόπιν ἔδρασεν ὡς ὁπλαρχηγὸς σώματος μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐτιμώρησε πολλούς.

Ρέμπελος (Τσολακόπουλος Χρ.), ὑπολοχαγὸς[4]

Ὁ Ρέμπελος ὡς ὁπλαρχηγὸς σώματος ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Βάρδα (Τσόντου Γ.) ἔδρασεν εἰς τὰ Κορέστια καὶ Μορίχοβον κατὰ τῶν Τούρκων
σ. 87 καὶ Βουλγάρων μὲ μεγάλας ἐπιτυχίας. / Τὸ σῶμα του ἐνισχύθη καὶ μὲ τοὺς ἄνδρας τοῦ Βλαχογιάννη Γεωργ., ἀναχωρήσαντος διὰ τὰς Ἀθήνας πρὸς ἀνάπαυσιν. Συνειργάσθη μὲ τὸν Φιωτάκην Γ., Καραβίτην Ἰωάν. καὶ ἄλλους.

---

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 166.

2. Βλ. στὴ σελίδα 73.

3. Βλ. τὴ μελέτη τοῦ Πάνου Παπασταμάτη, Ὁ ὁπλαρχηγὸς καπετὰν Λάκης Πύρζας, «Ἀριστοτέλης» τεῦχος 20, ἔτος Δ΄, Φλώρινα 1960, σ. 80. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 143, 175-176, 180-181, 185, 189, 190-193, 226, 230, Ἀργυροπούλου, ἔ.ἀ., σ. 56, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 83, 133, 153, 162, 166, 168, 179, 187, 194-196, 200, 216, 240, 264, Οἰκονόμου, ἔ.ἀ., σ. 101-103.

4. Μόδη, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν καὶ ἡ Νεώτερη Μακεδονικὴ Ἱστορία, σ. 305, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 219, 222, 225-226, 231, 233, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 250-254, 300, Κακκάβου, ἔ.ἀ., σ. 93, Οἰκονόμου, ἔ.ἀ., σ. 89-92.

Ρίγανης (Κολίτσης Γεώρ.)[1]

Ὁ Κολίτσης Κ., ἐκ Λαμίας, ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Καστορίας ἀπὸ τοῦ 1903 μέχρι τοῦ 1912. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων, τοὺς ὁποίους κατετρόπωνε. Ἐτιμώρησε πολλοὺς καταδότας καὶ ἐνέπνευσε θάρρος εἰς τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμόν.

Ρούβας (Κατεχάκης Γεώρ.), ἀνθυπολοχαγὸς[2]

Ὁ Ρούβας ὡς ὀργανωτὴς καὶ ἀρχηγὸς σώματος εἰς τὴν περιφέρειαν Κλεισούρας ἔδρασε δραστικώτατα. Διεξήγαγε καρποφόρους μάχας, ἰδίως δὲ εἰς μὲν τὸ Ζέλενιτς (Σκλῆθρον) μετὰ τοῦ Καούδη Εὐθ. καὶ τοῦ Πούλακα Βασ. ἐξωλόθρευσεν ὁλόκληρον συμμορίαν κομιτατζήδων, εἰς δὲ τὴν Μπελκαμένην (Δροσοπηγὴν) ὁλόκληρον τουρκικὸν λόχον. Εἰς τὴν μάχην τοῦ Ζέλενιτς ἐτραυματίσθη εἰς τὴν χεῖρα.

σ. 88 Σακελλαρίου Ἄγγελος, Ἰατρὸς[3]

Ὁ Σακελλαρίου Ἀγγ., ἐκ Βιλλίων Ἀττικοβοιωτίας, ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ἐθναπόστολος εἰς τὴν περιφέρειαν Γουμενίσσης ἀπὸ τοῦ 1891, ὅπου ἐχάραξε λαμπρὰς σελίδας ἐθνικῆς δράσεως. Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος ἐγκατέστησε πυρῆνας εἰς τὰ χωρία τῆς περιφερείας καὶ περιτρέχων τὰ χωρία ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἰατροῦ ἐνεψύχωσε τοὺς Ἕλληνας. Οἱ Βούλγαροι, ἰδόντες ὅτι ὁ Σακελλαρίου ἦτο ὁ συνδετικὸς κρίκος τῶν κατοίκων πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα, προέγραψαν αὐτὸν καὶ τὸν ἐδολοφόνησαν τὴν 30 Νοεμβρίου 1905 δι' ἐνέδρας.

Σημανίκας Ἰωάννης[4]

Ὁ Σημανίκας Ἰωάν., ἐκ Ναούσης, ὡς ὁπλαρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Μοναστηρίου, Καστορίας, Κορεστίων, Πρέσπας, Κατερίνης, Ναούσης, ὡς καὶ εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν. Μετέσχεν εἰς πολλὰς μάχας κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Ρούβα (Κατεχάκη Γεωρ.), Καούδη Εὐθ., Σκουντρῆ Ἐμμ., Καραλιβάνου καὶ ἄλλους, ἰδίως εἰς τὰς φονικωτάτας μάχας τοῦ Ὄστιμα (Τρίγωνον) κατὰ τῶν συμμοριῶν Μητροβλάχου καὶ Κουρσάκωφ, ὡς καὶ εἰς τὸ Ζέλενιτς (Σκλῆθρον) κατὰ Τούρκων.

---

1. Ὁ Κολίτσης καταγόταν ἀπὸ τὴν Χαλάρα Καστοριᾶς καὶ ὄχι ἀπὸ τὴ Λαμία. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 181, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 156, 330.

2. Ἀργυροπούλου, ἔ.ἀ., σ. 41, Παπατζανετέα, ἔ.ἀ., σ. 3, 10, 21, 25, Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, ἔ.ἀ., σ. 37-38, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 181, 192, 215, 219, 236, 307, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 200, 202-206, 208-214, 222-223, 234, 239-240, 250, 255, 259, 289, 300, 338-341, 349, 374, Μαζαράκη-Αἰνιᾶνος, ἔ.ἀ., σ. 75, 83-84, Οἰκονόμου, ἔ.ἀ., σ. 77-78.

3. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 157, 270.

4. Ἔ.ἀ., σ. 180, 182, 208, 338, 339, 342, 426, 429, 433, Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 26-27.

Σῖμος (Γκράτσος Στογιάννου)[1]

Ὁ Σῖμος, ἐξ Ἀρμένσκου (Ἄλωνα) Φλωρίνης, πρὸ τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος ὑπηρέτησεν εἰς τὸ σῶμα τοῦ Κώττα. Τὸ 1904 ὑπῆρξε πρωτοπαλλήκαρον τοῦ Παύλου Μελᾶ καὶ κατόπιν προήχθη εἰς ὁπλαρχηγόν. Ὡς δὲ γνωρίζων καλῶς τὸ ἔδαφος, συνειργάσθη μὲ πολλοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ὁπλαρχηγούς. Τὸ 1913 κατὰ τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον ἐσχημάτισε ἐθελοντικὸ σῶμα πρὸς καταδίωξιν τῆς συμμορίας τοῦ βοεβόδα Τσακαλάρωφ.

σ. 89 Σίνης (Κοντογούρης Νικόλαος), ὑπολοχαγὸς[2]

Ὁ Σίνης ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μακεδονικοῦ κομιτάτου εἰς τὸ Μοναστήριον πρὸς ὀργάνωσιν ἀνταρτικῶν σωμάτων, ὅπου εἰργάσθη δραστηρίως καὶ προσέφερε πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἀγῶνα. Ὡς ὀργανωτὴς ὑπῆρξεν ὁ ἑνωτικὸς κρίκος τῶν σωμάτων μετὰ τῶν κατὰ τόπους ὀργάνων τοῦ ἀγῶνος.

Σιωνίδης Μιχαὴλ[3]

Ὁ Σιωνίδης Μιχ., ἐκ Βογδάντσης τῆς Γευγελῆς, κατ' ἀρχὰς ἐνετάχθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀρχηγοῦ Ζήρα Γεώρ., κατόπιν εἰς τὸ σῶμα τοῦ Κατσίγαρη Ἐμμ. καὶ τέλος ἐσχημάτισε ἴδιον σῶμα, μὲ τὸ ὁποῖον ἔλαβε μέρος εἰς τὴν πυρπόλησιν τοῦ βουλγαρικοῦ χωρίου Μαρβίντσα, εἰς ἐκδίκησιν τῶν ὑπὸ τῶν κομιτατζήδων φονευθέντων καὶ καέντων εἰς Γκίρτσισταν: τῆς διδασκαλίσσης Αἰκατ. Χατζηγεωργίου ἐκ Γευγελῆς, τοῦ διδασκάλου Κωνστ. Σιωνίδου μετὰ τῆς ἀνηλίκου θυγατρός του Ἀνδρονίκης καὶ ἄλλων πέντε Ἑλλήνων. Εἰς μάχην μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ ἀπεφυλακίσθη τὸ 1908 κατὰ τὸ τουρκικὸν σύνταγμα.

Σκαλίδης Γεώργιος[4]

Ὁ Σκαλίδης Γ. ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Φλω-
σ. 90 ρίνης. Διεξήγαγε πολλὰς καρποφόρους μάχας. /Ἦτο ὁρμητικὸς καὶ προέβαινεν εἰς παρακεκινδυνευμένα ἐπιχειρήματα. Κατόπιν προδοσίας ὑπὸ Βουλγάρων συνεπλάκη μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς τὸ Γκορνίτσοβον (Κέλλην), ὅπου ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος.

Σκλαβοῦνος, ἐπιλοχίας[5]

Ὁ Σκλαβοῦνος Δ. ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Μορι-

1. Γκράτσος ἢ Ἰωαννίδης Σῖμος. Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 140, 144, 166, 180, 200, 365, 370, 418, 433.

2. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 314, Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 242, 265, 306.

3. Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 358, 392.

4. Μ ό δ η, ἔ.ἀ., σ. 308-309, Ν ά λ τ σ α, ἔ.ἀ., σ. 30, D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 255-256, 267-269, 373, Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 204, 267, 307, 328, 380.

5. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 229, Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 218, 316.

χόβου. Διεξήγαγε πολλὰς καρποφόρους μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων, ὡς καὶ εἰς τὰς τῆς Πρεκοπάνας (Περικοπῆς), τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Ντόγρα Κωνστ. καὶ Περδίκα (Νεράντζη Παύλου) κατὰ τῶν Βουλγάρων, καὶ τοῦ Μουρικίου, τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Τρομάρα (Σωτηριάδου 'Εμμ.) καὶ τοῦ Φαρμάκη (Κούντουρα 'Ηλ.).

Σκουντρῆς 'Εμμανουὴλ[1]

'Ο Σκουνδρῆς 'Εμ. ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς τὰς περισσοτέρας περιφερείας τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας διαπρέψας εἰς πολλὰς μάχας κατὰ Τούρκων καὶ κομιτατζήδων. Εἰς τὴν μάχην τοῦ Ὄστιμα τῶν Κορεστίων ὀρέων ἐνέπεσεν εἰς ἐνέδραν τῆς ὑπὸ τοῦ βοεβόδα Μήτρου Βλάχου συμμορίας καὶ ἐπολιορκήθη εἰς μίαν οἰκίαν, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ κομιτατζῆδες ἔβαλον πῦρ, ἀλλὰ διὰ τῆς τόλμης του καὶ τῆς γενναιότητός του διεσώθη ἀβλαβής, φονεύσας καὶ πολλοὺς κομιτατζήδας, ὡς καὶ μίαν Βουλγάραν γυναῖκα, ἡ ὁποία ἐκ τοῦ παραθύρου της τὸν ἐπρόδιδε τὴν στιγμὴν τῆς φυγῆς του.

σ. 91 Σπηλιάδης Παναγιώτης, λοχαγὸς[2]

'Ο Σπηλιάδης Παν. ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἐν 'Αθήναις Μακεδονικοῦ κομιτάτου εἰς τὸ Μοναστήριον πρὸς ὀργάνωσιν ἀνταρτικῶν σωμάτων μὲ τὸ ψευδώνυμον Παρασκευαΐδης, ὅπου εἰργάσθη δραστηρίως καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

Τὸ κέντρον τοῦ Μοναστηρίου ὑπῆρξεν ὁ ἑνωτικὸς κρίκος τῶν σωμάτων μετὰ τῶν κατὰ τόπους ὀργάνων τοῦ ἀγῶνος.

Σταύρου 'Αθ., λοχίας πυροβολικοῦ[3]

'Ο Σταύρου 'Αθ. ὡς ὁπλαρχηγὸς σώματος ὑπηρέτησεν εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀρχηγοῦ Μάλλιου (Δούκα Στ.) καὶ ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων, ὡς καὶ εἰς τὰς μάχας τοῦ Ὄντρια καὶ τοῦ Λεχόβου (Καστανοχωρίου), εἰς τὰς ὁποίας ἐπέδειξε ἀπαράμιλλον τόλμην καὶ πολεμικὴν ἐμπειρίαν. 'Εφονεύθη ἐν Μικρᾷ 'Ασίᾳ ὡς ἀξιωματικός.

Τάνης Χρῆστος[4]

'Ο Τάνης Χρ., ἐκ Στρωμνίτσης, ἔδρασεν ὡς ὁμαδάρχης ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ντάλη (Τσιρογιάννη Βλασ.). Διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων μὲ λαμπρὰ ἀποτελέσματα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ Μακεδονικοῦ 'Αγῶνος καὶ ἐτιμώρησε πολλοὺς Βουλγάρους.

---

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 252, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 180, 182-183, 186, 240, 264, 267, 295, 338-339, 342-378, 418, 433.

2. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 203, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 242, 306, 430, Κακκάβου, ἔ.ἀ., σ. 176.

3. Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 219.

4. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 39.

Ταΰγετος (Μαντούβαλος Θεόδωρος), λοχίας[1]

Ὁ Ταΰγετος Θ. ὡς ὁπλαρχηγὸς σώματος ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γέρμα
σ. 92 (Τσοτάκου Νικολάου) ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν/τοῦ Βογατσικοῦ, ὅπου διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων. Ἐτραυματίσθη τετράκις. Εἰς τὴν μάχην τῆς Λοσνίτσης (Γέρμα) ἐτραυματίσθη σοβαρῶς θελήσας νὰ διασώσῃ τὸν ἀρχηγόν του Γέρμα τραυματισθέντα ἐπίσης σοβαρῶς.

Τερτίκας Χαράλαμπος, λοχίας

Ὁ Τερτίκας Χαρ. ὡς ὁπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γκούρα (Παπαβιέρου Δημ.,) ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Φλωρίνης καὶ Κοζάνης μὲ λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Εἰς τὴν μάχην τῆς Σέτινας Παπαδιᾶς διεκρίθη διὰ τὴν τόλμην καὶ τὴν ἀνδρείαν. Συνειργάσθη μὲ τὸν Καρφὴν Ἰωάν., Κατσαδούραν Θωμ., Κατσίγαρην Ἐμμ. καὶ Ἔσλιν.

Τζιτζικάκης Ἐμμανουὴλ

Ὁ Τζιτζικάκης Ἐμ., ἐκ Ρεθύμνου τῆς Κρήτης, τὸ 1905 ὡς ὁπλίτης ἐνετάχθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Βολάνη Γεωργ. Εἰς τὴν μάχην τοῦ Στρεμπένου (Ἀσπρόγεια) κατὰ τῶν Τούρκων ἠχμαλωτίσθη καὶ ἐφυλακίσθη εἰς τὸ Μοναστήριον. Τὸ 1908 ἀπεφυλακίσθη κατὰ τὸ τουρκικὸν σύνταγμα. Ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὸν Ἠπειρωτικὸν ἀγῶνα.

Τόμπρας Γεώργιος, ἀνθυπολοχαγὸς[2]

Ὁ Τόμπρας Γεώργ., ἐκ Κρήτης, ὡς ὁπλαρχηγὸς τοῦ σώματος τοῦ ἀρχηγοῦ Ρούβα (Κατεχάκη Γεωργ.), διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων καὶ ἰδίως εἰς τὴν μάχην τοῦ Μουρικίου ἀνεδείχθη διὰ τὴν μαχητικότητά του καὶ τὴν πολεμικήν του ἐμπειρίαν, ὅπου ἐπληγώθη σοβαρῶς ἀλλ' ἰάθη. Ἔδρασεν καὶ εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν.

σ. 93 Τρομάρας (Σωτηριάδης Ἐμμ.,) ἀνθυπολοχαγὸς[3]

Ὁ Τρομάρας ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς τὸ Μορίχοβον ἀπὸ τοῦ 1905 μέχρι τοῦ 1907, ὅπου διεξήγαγε ἀμείλικτον πόλεμον κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων. Ἐκ τῶν πολλῶν ἀλλεπαλλήλων μαχῶν αἱ μεγαλύτεραι ἦσαν τοῦ Μουρικίου κατὰ τῶν Τούρκων καὶ τῆς Πρεκοπάνας (Περικοπῆς), εἰς τὴν ὁποίαν ἐξωντώθησαν πολλοὶ κομιτατζῆδες.

Τσάκαλος (Σακής), Ἰατρὸς Ἰσραηλίτης[4]

Ὁ Τσάκαλος, ἐκ Λαρίσης, ὡς ἰατρὸς ἀνταρτικῶν σωμάτων ἔλαβε μέρος

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 279, 284, 319, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 294,295, 353, 367, 374, 375.
2. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 377, 394.
3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 228, 447, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 240, 267.
4. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 307, 398.

εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα καὶ εἰργάσθη εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας κατὰ τῶν κομιτατζήδων διὰ τὴν ἐκδίωξιν αὐτῶν ἐξ αὐτῆς.

Τσαούσης Χρῆστος[1]

Ὁ Τσαούσης Χρ., ἐκ Χρουπίστης (Ἄργους Ὀρεστικοῦ) τῆς Καστοριᾶς, ἔδρασεν ὡς διμοιρίτης εἰς σώματα διαφόρων ὁπλαρχηγῶν ὡς τοῦ Γρηγορίου Στεφ., Κατσαδούρα Θωμ., τοῦ Βέργα καὶ ἄλλους. Ἔλαβε μέρος εἰς τὴν πυρπόλησιν βουλγαρικῶν χωρίων καὶ ἐτιμώρησε πολλοὺς προδότας Βουλγάρους.

σ. 94 Τσέγκας Δημήτριος[2]

Ὁ Τσέγκας Δημ., ἐξ Ἠπείρου, τὸ 1906 προσελήφθη ὡς ὑπαρχηγὸς τοῦ σώματος Κωνστ. Γαρέφη. Μετὰ τὴν ἐξόντωσιν τῶν βοεβοδῶν Λούκα Καρατάσου καὶ τὸν θάνατον τοῦ Γαρέφη, ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ σώματος καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιφερείας Μοριχόβου ἐκ τῶν κομιτατζήδων. Τὸ 1912, κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, μὲ 50 ἄνδρας κατέλαβε τὴν Δωδώνην.

Τὸ 1913 μὲ 15 ἄνδρας ἐξεκκαθάρισε τὸ Ξενοδοχεῖον Θεσσαλονίκης Γκρὰντ -Ὁτὲλ ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους. Τὸ 1914 μὲ σῶμα 40 ἀνδρῶν ἔλαβε μέρος εἰς τὸν Ἠπειρωτικὸν ἀγῶνα.

Τσιτσίμης Δημήτριος

Ὁ Τσιτσίμης Δημ., ἐκ Στρωμνίτσης, διετέλεσεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀκρίτα (Μαζαράκη Κων.). Ἐξεπαιδεύθη εἰς Πόρον καὶ ἔδρασεν ὡς ὁπλαρχηγὸς εἰς τὰς περιφερείας Στρωμνίτσης, Γευγελῆς, Μελενίκου καὶ Σερρῶν, σκορπίσας τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον τῶν Βουλγάρων, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὺς ἐτιμώρησε καὶ ἐφόνευσε, ὡς καὶ τὸν βοεβόδαν Σιώπωφ. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Κατσίγαρην Ἐμμ., Παπαμαλέκον Ἐμμ., Καραϊσκάκην Γεώρ. ἐκ Βογδάντσης τῆς Γευγελῆς, Σιωνίδην Μιχ., Γκογκολάκην (Μητρούσην), καὶ ἄλλους.

Τηλιγάδης Γεώργιος, ἀνθυπολοχαγὸς[3]

Ὁ Τηλιγάδης Γ. ὡς ὑπαρχηγὸς τοῦ σώματος Ἄγρα (Τέλλου Ἀγαπηνοῦ)
σ. 95 ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν. Ἦτο δραστήριος / καὶ πολὺ τολμηρός. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας κατὰ τῶν κομιτατζήδων καὶ ἰδίως εἰς τὴν αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς ὠχυρωμένης καλύβης τοῦ ἀρχηγείου τῶν κομιτατζήδων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς.

---

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 209, 240.
2. Μαζαράκη-Αἰνιᾶνος, ἔ.ἀ., σ. 102.
3. Παπατζανετέα, ἔ.ἀ., σ. 30-31, 33, 37, 41, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 280, 282, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 352, 354.

Φιλιππίδης Παπαπέτρος[1]

Ὁ Παπαπέτρος ἦτο ἱερεὺς εἰς τὸ χωρίον Κλεπούσνα τῆς περιφερείας Σερρῶν. Διεκρίθη διὰ τὰ ζωηρὰ πατριωτικα αἰσθήματά του καὶ τὴν προθυμίαν του διὰ πᾶσαν ἐθνικὴν ἐνέργειαν. Ὡς πράκτωρ συνετέλεσεν εἰς τὴν τιμωρίαν πολλῶν Βουλγάρων, τῶν Κόνιεφ, Τσαλδάρωφ, Τάσκαν καὶ ἄλλους.

Φαρμάκης (Κούντουρας Ἠλίας)[2]

Ὁ Φαρμάκης Ἠλ., ἐκ Βλάτσης (Βλάστης), ἐνετάχθη ὡς ὁπλίτης εἰς τὸ σῶμα τοῦ Βέργα (Μάνου Πέτρου). Ἔλαβε μέρος εἰς τὴν μάχην τοῦ Μουρικίου, εἰς τὴν ὁποίαν συνέπραξε καὶ ὁ Ρούβας (Κατεχάκης Γεωργ.). Ἀναδειχθεὶς ὁπλαρχηγός, κατήρτισε ἴδιον σῶμα καὶ μετὰ τοῦ Τρομάρα (Σωτηριάδου Ἐμμ.) διεξήγαγον πεντάωρον μάχην κατὰ τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς Ἅγ. Παντελεήμονα τοῦ Βλάτση. Κατόπιν μετέβη εἰς Μορίχοβον, ὅπου ἔδρασε δραστηρίως κατὰ τῶν κομιτατζήδων, ὑπὸ τῶν ὁποίων προδοθείς, περικυκλοῦται ὑπὸ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ γενναίως μαχόμενος, —κατεστράφησαν τὰ σώματά των—φονεύεται καὶ ὁ Κρόμπας. Ὁ Φαρμάκης διεσώθη ριφθεὶς εἰς τὸν παρακείμενον ποταμόν. Καταρτίζει νέον σῶμα καὶ συνεχίζει τὸν ἀγῶνα μετὰ τοῦ συμπράξαντος σώματος τοῦ Κρόμπα (Λυμπεροπούλου Μ.) μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος 1908.

σ. 96

Φιωτάκης Παναγιώτης[3]

Ὁ Φιωτάκης Π. ὡς ὁπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Βάρδα (Τσόντου Γεωργ.) ἔδρασεν εἰς τὸ Μορίχοβον καὶ τὰ Κορέστια. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας κατὰ Τούρκων καὶ κομιτατζήδων, διακριθεὶς διὰ τὴν πολεμικὴν ἐμπειρίαν, διὰ τὴν γενναιότητά του καὶ τόλμην. Συνειργάσθη μετὰ τοῦ Ρεμπέλου (Τσολακοπούλου Χρ.), τοῦ Καούδη Εὐθ. καὶ Καραβίτη Ἰωάν. καὶ ἄλλους.

Φλάμπουρας (Θειάφης Ε.), ἀνθυπολοχαγὸς[4]

Ὁ Φλάμπουρας ὡς ὁπλαρχηγὸς τοῦ σώματος Γκούρα (Παπαβιέρου Δημ.) ἔδρασεν εἰς τὰ Κορέστια καὶ τὰ Καστανοχώρια καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν μεγάλην μάχην παρὰ τὸ δάσος τοῦ Λεχόβου (Καστανοχωρίου) μετὰ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ εἰς τὴν μάχην τῆς Βέρμπιανης. Συνειργάσθη καὶ μὲ τοὺς Βάρδαν (Τσόντον Γεώργ.), Περδίκαν (Νεράντζην Παῦλον) καὶ Κατσίγαρην Ἐμμ.

---

1. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 154.
2. Γεωργίου, ἔ.ἀ., σ. 67-68, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 154, 240, 267, 365, Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 24-25.
3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 267, 271, 374, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 267, 307, 328-329.
4. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 319. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 370, 374-377.

Φραγκόπουλος Σπῦρος, ἀνθυπολοχαγὸς[1]

Ὁ Φραγκόπουλος Σ. ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασε κατ' ἀρχὰς μετὰ τοῦ Παύλου Μελᾶ εἰς τὴν περιφέρειαν Κοζάνης, ἀργότερον εἰς Μορίχοβον Ἐδέσσης καὶ Γευγελῆς. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων, εἰς δὲ τὴν μάχην τοῦ Παΐκου ὄρους, τῆς περιφερείας Γευγελῆς, μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ, ἐφονεύθη μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ Κόδρου (Μωραΐτου Μιχ.), ἡρωϊκῶς μαχόμενοι.

σ. 97 Φουρτούνας (Μπουφίδης Χαράλ.)[2]

Ὁ Φουρτούνας Χ., ἐκ Κολεσίνου τῆς Στρωμνίτσης, ὡς ὁπλαρχηγός, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ὀργανωτοῦ τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος περιφερείας Στρωμνίτσης, ἔδρασεν μὲ λαμπρὰ ἀποτελέσματα εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην καὶ ἐτιμώρησε πολλοὺς Βουλγάρους καὶ ἐσταθεροποίησε τὸ ἑλληνικὸν αἴσθημα τῶν κατοίκων. Συνειργάσθη μὲ τὸν Νικοτσάραν (Παπαϊωάννου Παντ.), Καραϊσκάκην Γ., Τσιτσίμην Δημ. καὶ ἄλλους.

Φούφας (Ζαχαρίας Ἀνδρούτσος ἢ Παπαδᾶς)[3]

Ὁ Φούφας ὡς ὁπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν περιοχὴν Καϊλαρίων καὶ τὸ ὄρος Βίτσι. Διεξήγαγε πολλὰς καρποφόρους μάχας καὶ ἐτιμώρησε πολλοὺς Βουλγάρους. Τὸν Μάϊον τοῦ 1907 ἐπετέθη ἐναντίον πολυαρίθμου συμμορίας κομιτατζήδων, τοὺς ὁποίους ἀπεδεκάτισε καὶ διεσκόρπισε. Εἰς τὴν μάχην τοῦ Παλαιοχωρίου (Καϊλαρίων) μετὰ πολυαρίθμου βουλγαρικῆς συμμορίας, διὰ νὰ δώσῃ θάρρος εἰς τοὺς ἄνδρας του, ὥρμησε κατὰ τῶν κομιτατζήδων ἄνευ προφυλάξεων, ἐβλήθη ὑπὸ σφαίρας καὶ ἔπεσε νεκρός.

Χαρίσης Γεώργιος[4]

Ὁ Χαρίσης ὡς ὁπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μαρούδα Ἰωάν. ἀπεστάλη μετὰ τοῦ σώματός του εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν, ὅπου ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἄγρα (Τέλλου Ἀγαπηνοῦ). Κατόπιν εἰς τὸ σῶμα τοῦ
σ. 98 Λύκα Πέτρου / ἔλαβε μέρος εἰς τὴν αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἀρχηγείου τῶν κομιτατζήδων. Συνειργάσθη καὶ μὲ τοὺς Ζερβέαν Παρασκ. καὶ Κάλλαν (Σάρρον Κ.).

---

1. Νάλτσα, ἔ.ἀ., σ. 30. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 201, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 271, 273, 290.
2. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 300. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 400, 426.
3. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 40, Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, σ. 43, 112, Μαζαράκη-Αἰνιᾶνος, ἔ.ἀ., σ. 78, Γεωργίου, ἔ.ἀ., σ. 57-58, 60-61, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 252, 259-260, 262, 266, 272, 312, 314, 315, 317, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 266, 300, 306, 317-319, 326, 332, 364, 370, 373, 377-378, 407, Κακκάβου, ἔ.ἀ., σ. 148, Οἰκονόμου, ἔ.ἀ., σ. 121-124.
4. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 211, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 159, 230.

Χατζηαποστόλου Χαρ.

Ὁ Χατζηαποστόλου Χ., ἐκ Λήμνου, ἐμφορούμενος ἀπὸ πατριωτικὰ αἰσθήματα, μετέβη εἰς τὴν Ἀνατολ. Μακεδονίαν καὶ προσελήφθη εἰς τὸ ἑλληνικὸν προξενεῖον Καβάλας. Ἐχρησιμοποιήθη ὡς ἐκτελεστικὸν ὄργανον καὶ ἐφόνευσε τὸν ἐκ Σερρῶν Βούλγαρον πράκτορα Κόλαν, ὁ ὁποῖος ἦτο ὄργανον τῆς τουρκικῆς ἀστυνομίας καὶ τὸν διαβόητον Βούλγαρον Ἐγιατζῆν Γεώργ. Ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὸν Ἠπειρωτικὸν ἀγῶνα.

Χατζηγεωργίου Αἰκατερίνη διδασκάλισσα[1]

Ἡ Χατζηγεωργίου Αἰκ. διδασκάλισσα, ἐκ Γευγελῆς, ὑπῆρξε ἡ πρωτομάρτυς εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα ἐκ τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου. Ὡς διδασκάλισσα τοῦ χωρίου Γκίρτσιστης διετάχθη ὑπὸ τῶν κομιτατζήδων νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν θέσιν της. Μὴ ὑπακούσασα εἰς τὰς διαταγάς των, περικυκλώθη εἰς τὴν κατοικίαν της, ὅπου εὑρίσκοντο ὁ ἰδιοκτήτης τῆς κατοικίας Ἄγκος Σίσκος μετὰ τῆς συζύγου του Ζαχαρίας καὶ τῆς 12ετοῦς θυγατρός του Πασχαλίνας, ἑνὸς γείτονος Γρηγορίου Μήλιου ἐκ Βογδάντσης, τοῦ εἰς Γκίρτσισταν διδασκάλου Κωνστ. Σιωνίδου καὶ τῆς θυγατρός του καὶ μαθήτριας Ἀνδρονίκης. Μετὰ τετράωρον μάχην οἱ κομιτατζῆδες ἔθεσαν πῦρ εἰς τὴν οἰκίαν. Ἅπαντες οἱ ἔνοικοι ἐπιχειρήσαντες νὰ ἐξέλθουν ἐφονεύθησαν καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὸ πῦρ.

σ. 99 Χιονᾶκος Ἠλίας

Ὁ Χιονᾶκος Ἠλ. ὡς ὁπλαρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς πολλὰς περιφερείας τῆς δυτικῆς Μακεδονίας, σκορπίσας τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον τῶν Βουλγάρων, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὺς ἐτιμώρησε. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Λίτσαν (Βλαχάκην Ἀντ.), Καρφὴν Ἰωάν., Φλάμπουραν (Θειάφην Ε.) καὶ ἄλλους.

Οἰκονόμου Κωνσταντῖνος

Ὁ Οἰκονόμου Κ., ἐκ Σμοκβίτσης Γευγελῆς (νῦν Σερβία), ὡς ὁπλαρχηγὸς σώματος ἐξ ἀνδρῶν καθαρῶς Μακεδόνων καὶ τῶν πλείστων ἐκ Γευγελῆς, ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Γευγελῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Δράγα ἢ Ἀριστείδου (Κακουλίδου Γεωργ.) Εἰς μάχην μετὰ πολυαρίθμου συμμορίας κομιτατζήδων, εὑρεθὲν τὸ σῶμα του εἰς ἀκάλυπτον θέσιν, ἐξ ἐνέδρας καὶ διὰ προδοσίας διεσκορπίσθη καὶ ἐκ τῶν ἀνδρῶν του ἐφονεύθη εἷς καὶ μόνος, τῶν λοιπῶν διαφυγόντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μάχης. Ὁ Οἰκονόμου ἐκ τῆς μεγάλης λύπης του μετ' ὀλίγον ἀπεβίωσεν.

Οἱ ἄνδρες τοῦ σώματός του ἦσαν:

1 Βλάχος Πέτρος
2 Βογιατζῆς Ζαφείριος

1. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 79, 173, 228.

3 Δοκτόρης Θάνος
4 Δοΐτσίνης Λάζαρος
σ. 100 5 Ζάϊκος Πέτρος
6 Μόσχος Γεώργιος
7 Μπισίρης Ἀντώνιος
8 Μικρὲς Δημ.
9 Ξανθὸς Κωνσταντῖνος
10 Ράλλης Λάζαρος
11 Σερμενλῆς Πέτρος
12 Διμόνης Τάσιος
13 Πετρίδης Μιχ.

καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐξ ἄλλων χωρίων τῆς περιφερείας Γευγελῆς, ὧν τὰ ὀνόματα δὲν ἐξηκριβώθησαν.

Δράγας (Κακουλίδης Γεωρ. ἢ Ἀριστείδης)[1], ὑπολοχαγὸς

Ὁ Δράγας ὡς ἀρχηγὸς καὶ ὀργανωτὴς τοῦ ἀγῶνος καὶ ἀνταρτικῶν σωμάτων ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Γευγελῆς καὶ εἰργάσθη μετὰ δραστηριότητος προσενεγκὼν ὑπηρεσίας ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας. Διὰ τῶν σωμάτων του κατώρθωσε νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν ἑλληνισμὸν πολλὰ χωρία. Ἐὰν δὲν ἀνεκηρύσσετο τὸ τουρκικὸν σύνταγμα τὸ 1908, ὅλα τὰ πέριξ τῆς Γευγελῆς χωρία θὰ ἐπέδιδον αἰτήσεις εἰς τὰς τουρκικὰς ἀρχὰς τῆς Γευγελῆς ὅτι θὰ ἐπανήρχοντο εἰς τὸν ἑλληνισμόν.

ΚΩΝΣΤ. ΑΠ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἵδρυμα Μελετῶν
Χερσονήσου τοῦ Αἵμου

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 201, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 225, 291, 295.

RÉSUMÉ

Constantin Ap. Vacalopoulos, Un registre inédit des combattants Grecs pendant la lutte en Macédoine 1904-1908.

L'auteur présente dans cette étude un registre anonyme inédit, conservé aujourd'hui dans les Archives de l'Institut des Études Balkaniques à Thessalonique. Dans ce registre sont esquissées avec exactitude les personnalités des principaux combattants Grecs pendant la lutte macédonienne, leur vie et leur participation aux combats divers. Une introdution détaillée présente le matériel avec les commentaires historiques et bibliographiques nécessaires.